EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2022 03 30
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo nustatoma tvarių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema ir panaikinama Direktyva 2009/125/EB

(Tekstas svarbus EEE)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Pagrindiniai šio reglamento tikslai – sumažinti neigiamą gaminių gyvavimo ciklo poveikį aplinkai ir pagerinti vidaus rinkos veikimą. Šiais tikslais siekiama išspręsti poveikio vertinime nagrinėjamas problemas ir pašalinti jų priežastis. Jie atspindi tai, kad vidaus rinkoje yra gaminių, kurie daro nereikalingą neigiamą poveikį aplinkai. Šiuo reglamentu taip pat prisidedama prie ES pramonės politikos tikslų didinti tvarių prekių pasiūlą ir paklausą ir užtikrinti tvarią gamybą bei vienodas sąlygas vidaus rinkoje parduodamiems gaminiams. Pramonei reikalingi suderinti reikalavimai, taikomi visose srityse, veiksmingos jų laikymosi priemonės, tinkamas vykdymo užtikrinimas, sustiprinta rinkos priežiūra ir rizikos analize grindžiamo muitinio tikrinimo veiksmai[1].

Gaminiai atlieka labai svarbų vaidmenį ES piliečių gyvenime, o mums siūlomų gaminių skaičius, asortimentas ir įvairovė nuolat auga. Dėl pastaraisiais dešimtmečiais vykusios sparčios technologijų raidos mūsų priklausomybė nuo jų taip pat padidėjo: nuo IRT gaminių, kurie per COVID-19 krizę mums padėjo palaikyti ryšį, iki kasdien mūsų namuose naudojamų baldų ir prietaisų. Laisva gaminių apyvarta yra labai svarbi siekiant užtikrinti vidaus rinkos, kuri tebėra ES įmonių konkurencingumo ir vartotojų pasirinkimo pagrindas, veikimą.

Taikant ekologinio projektavimo metodą labai plačiam gaminių asortimentui ir suteikiant galimybę nustatyti įvairius tikslinius gaminių reikalavimus, šiuo reglamentu siekiama sumažinti žalingiausią gaminių poveikį aplinkai. Todėl jame nustatoma ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema, grindžiama Žiedinės ekonomikos veiksmų plane[2] išvardytais tvarumo ir žiediškumo aspektais, pavyzdžiui, gaminio patvarumu, galimybe pakartotinai naudoti, naujovinti ir taisyti, susirūpinimą keliančių medžiagų buvimu gaminiuose, gaminių energijos ir išteklių naudojimo efektyvumu, perdirbtomis gaminių dalimis, gaminių perdarymu ir aukštos kokybės perdirbimu, taip pat gaminių anglies dioksido ir aplinkosauginio pėdsakų mažinimu.

Taip jis padės siekti bendrų ES klimato, aplinkos ir energetikos tikslų ir kartu parems ekonomikos augimą, darbo vietų kūrimą ir socialinę įtrauktį. Užtikrinant, kad medžiagos būtų naudojamos ilgiau ir kad jos kuo ilgiau išliktų vertingos, taip pat gaminiuose naudojant daugiau perdirbtų medžiagų, bus skatinamas ekonominės plėtros atsiejimas nuo gamtos išteklių naudojimo ir priklausomybės nuo medžiagų mažinimas, taip skatinant ES atvirą strateginį savarankiškumą ir atsparumą. Keletas pastarojo meto įvykių mums priminė apie galimą pasaulinių tiekimo grandinių pažeidžiamumą.

Šis reglamentas yra Komisijos pateikto iniciatyvų rinkinio, susijusio su tvariais gaminiais ir tvarių gaminių pasirinkimo skatinimu, dalis. Į rinkinį įtrauktos tikslinės sektorinės iniciatyvos dėl tekstilės[3] ir statybos produktų[4], kuriomis sprendžiami su didžiausią poveikį aplinkai ir klimatui darančiais gaminiais susiję klausimai, ir iniciatyva, kuria siekiama suteikti galių vartotojams prisidėti prie žaliosios pertvarkos, geriau apsaugant juos nuo nesąžiningos praktikos ir geriau informuojant[5]. Galiausiai, kol šis reglamentas bus įgyvendintas, Komisija

[1] Kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 dėl Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnyje.
[2] COM(2020) 98 *final*.
[3] COM(2022) 141 *final*.
[4] COM(2022) 144 *final*.
[5] COM(2022) 143 *final*.

užtikrins, kad būtų tęsiamas darbas pagal galiojančią Ekologinio projektavimo direktyvą, be kita ko, priimdama naują 2022–2024 m. ekologinio projektavimo ir energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo darbo planą, spręsdama naujų su energija susijusių gaminių klausimus ir atnaujindama jau reglamentuojamus gaminius bei didindama su jais susijusius užmojus.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šiuo reglamentu bus išplėsta **Ekologinio projektavimo direktyvos** taikymo sritis, kalbant tiek apie gaminius, tiek apie naujų rūšių reikalavimus. Todėl, siekiant teisinio tikrumo, Ekologinio projektavimo direktyva turėtų būti panaikinta. Atsižvelgiant į plačią siūlomo reglamento taikymo sritį, būtina kiek įmanoma apibrėžti, kaip jis susijęs su esamais teisės aktais, taikomais į jo taikymo sritį patenkantiems gaminiams, ir su kitomis iniciatyvomis, susijusiomis su jo tikslais arba jiems svarbiomis. Tikslas – užkirsti kelią dubliavimuisi, kad įmonėms ir valdžios institucijoms tektų kuo mažesnė administracinė našta.

Bendras požiūris yra tai, kad šiame reglamente bus nustatyti reikalavimai tais atvejais, kai esamuose teisės aktuose tokių reikalavimų nėra, arba tais atvejais, kai jais nepakankamai atsižvelgiama į aplinkos tvarumo aspektus. Todėl bus taikomas bendrasis teisės principas – *lex specialis derogat legi generali* (kai pirmenybė teikiama konkretesnėms taisyklėms, o ne bendresnėms taisyklėms). Konkrečiau kalbant, šis metodas apima dvi kategorijas: konkretiems gaminiams skirti teisės aktai ir horizontaliuosius aspektus reglamentuojantys teisės aktai.

Konkretiems gaminiams skirti teisės aktai – tai teisės aktai, skirti konkrečiam gaminiui arba aiškiai apibrėžtai gaminių grupei, kuriais neretai reglamentuojami pirmiausia saugos aspektai (pvz., dėl **baterijų, žaislų, ploviklių ir pakuočių**). Bendruoju lygmeniu šiame reglamente neįmanoma pateikti specifikacijų kiekvienam esamam konkretiems gaminiams skirtam teisės aktui. Tačiau, prieš nustatydama konkrečius reikalavimus konkretiems gaminiams šiame reglamente numatytomis priemonėmis, Komisija išsamiai įvertins bet kokį galimą dubliavimąsi arba prieštaravimą esamiems teisės aktams, kad būtų išvengta reikalavimų dubliavimosi ir pernelyg didelės naštos įmonėms. Iš esmės šis reglamentas bus taikomas tik gaminiams, kuriems netaikomi esami teisės aktai, arba tais atvejais, kai teisės aktais nepakankamai reglamentuojamas tų gaminių tvarumas. Be to, konkretiems gaminiams taikomi reikalavimai pagal šį reglamentą bus įtraukti į deleguotuosius aktus ir todėl negali pakeisti reikalavimų, nustatytų teisės aktais, pavyzdžiui, direktyvomis ar reglamentais (nors jie gali būti konkretesni), laikantis normų hierarchijos principo.

Kalbant visų pirma apie statybos produktus, nors jie pateks į šio reglamento taikymo sritį, atsižvelgiant į poreikį valdyti stiprias jų aplinkosauginio ir struktūrinio veiksmingumo, įskaitant jų sveikatos ir saugos aspektus, tarpusavio sąsajas, ekologinio projektavimo reikalavimai bus nustatyti pagal persvarstytą Reglamentą (ES) Nr. 305/2011[6] (Statybos produktų reglamentas), išskyrus su energija susijusius statybos produktus, kurie jau reglamentuojami pagal esamą Ekologinio projektavimo direktyvą.

Horizontaliuosius aspektus reglamentuojantys teisės aktai – tai teisės aktai, kuriuose nagrinėjami arba gali būti nagrinėjami įvairių gaminių horizontalieji aspektai pagal šį reglamentą, pavyzdžiui, **REACH** taisyklės, kuriomis reglamentuojamos cheminės medžiagos

[6] 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL L 88, 2011 4 4, p. 5).

ir suteikiami įgaliojimai, susiję su gaminiuose esančiomis cheminėmis medžiagomis. Tais atvejais, kai tam tikri aspektai, kuriems taikomas šis reglamentas, jau yra arba gali būti reglamentuojami horizontaliau, yra akivaizdus poreikis ir galimybė nurodyti, kaip tai susiję su šiuo reglamentu bendresniu lygmeniu. Be to, šis reglamentas taip pat bus grindžiamas **Rinkos priežiūros reglamente** nustatyta bendrąja rinkos priežiūros sistema, prireikus nuostatas pritaikant prie konkrečių iniciatyvos tikslų.

Žr. poveikio vertinimo **7.9 skirsnį** ir **14 priedą**, kuriuose išsamiai išdėstyta, kaip iniciatyva sąveikauja ir kaip ji dera su esamais ir naujais teisės aktais.

Galiausiai **Energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo reglamentas** ir toliau bus taikomas kartu su siūlomu reglamentu su energija susijusiems gaminiams. Bus užtikrintas suderinamumas. Tai reiškia, pavyzdžiui, kad iš esmės tokie gaminiai turi būti ženklinami tik Energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo reglamente nurodyta energijos vartojimo efektyvumo etikete.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šis reglamentas grindžiamas keliomis Sąjungos politikos sritimis.

Šios iniciatyvos pagrindas yra **Europos žaliasis kursas**[7] – augimo strategija, kuria siekiama pertvarkyti ES į teisingą ir klestinčią visuomenę, pasižyminčią modernia, efektyviai išteklius naudojančia ir konkurencinga ekonomika, kurioje 2050 m. visai nebus grynojo išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio, o ekonomikos augimas bus atsietas nuo išteklių naudojimo. Europos žaliajame kurse taip pat paskelbta nauja Europos pramonės strategija ir Žiedinės ekonomikos veiksmų planas, kurie buvo kartu paskelbti 2020 m. kovo mėn.

Europos Komisijos 2020 m. Europos pramonės strategijoje[8] nustatytas visa apimantis ES užmojis skatinti dvejopą pertvarką siekiant poveikio klimatui neutralumo ir skaitmeninės lyderystės. Ji dera su Europos žaliuoju kursu, joje pabrėžiant, kad Europos pramonė turi atlikti pagrindinį vaidmenį šioje srityje, mažindama savo anglies dioksido pėdsaką bei žaliavų naudojimo rodiklį ir integruodama žiediškumą visoje ekonomikoje. Joje pabrėžiama, kad reikia atsisakyti tradicinių modelių ir iš esmės pakeisti gaminių projektavimo, gamybos, naudojimo ir šalinimo būdus. 2021 m. Komisija paskelbė **atnaujintą pramonės strategiją**[9], kuria sustiprinamos pagrindinės 2020 m. strategijos idėjos ir pateikiamos įvairios papildomos įgyvendinimo priemonės.

Žiedinės ekonomikos veiksmų planu, be kitų aspektų, siekiama skatinti neutralaus poveikio klimatui ir tvarių **gaminių** eksperimentinių rinkų plėtrą ES ir už jos ribų. Kad tai būtų pasiekta, juo nustatoma tvarių gaminių politikos sistema, apimanti priemones trijose plačiose srityse: tvarių gaminių projektavimo skatinimas; galių suteikimas vartotojams ir viešiesiems pirkėjams; gamybos procesų žiediškumo skatinimas[10].

Nors trys tvarių gaminių politikos sistemos sritys yra tarpusavyje susijusios, šiame reglamente daugiausia dėmesio skiriama pirmojoje srityje (tvarių gaminių projektavimas) nustatytoms priemonėms, kuriomis siekiama užtikrinti, kad gaminiai būtų tinkami neutralaus poveikio

7 COM(2019) 640 *final*.
8 COM(2020) 102 *final*.
9 COM(2021) 350 *final*.
10 Taip pat užtikrinant sinergiją su veiksmais pagal Nulinės taršos veiksmų planą, COM(2021) 400 *final*.

klimatui, efektyvaus išteklių naudojimo ir žiedinei ekonomikai, sumažinti atliekų kiekį ir užtikrinti, kad tvarumo srityje pirmaujančių subjektų veiklos rezultatai palaipsniui taptų norma. Kaip paskelbta Žiedinės ekonomikos veiksmų plane, šios teisėkūros iniciatyvos esmė – išplėsti **Ekologinio projektavimo direktyvos** taikymo sritį, kad ji apimtų ne tik su energija susijusius gaminius, bet ir kuo platesnį gaminių asortimentą ir padėtų sukurti žiedinę ekonomiką.

Šiame teisės akte nustatyti gaminių reikalavimai turėtų papildyti ir sustiprinti reikalavimus, nustatytus pagal kitas Žiedinės ekonomikos veiksmų plano iniciatyvas. Visų pirma šiame teisės akte nustatyti gaminių reikalavimai turėtų padėti pasiekti tikslus ir atitikti kitas priemones, susijusias su pagrindinėmis vertės grandinėmis, apibrėžtomis įgyvendinant Žiedinės ekonomikos veiksmų planą, pavyzdžiui, **ES tvarių ir žiedinių tekstilės gaminių strategiją**. Be to, įgyvendinant iniciatyvą „**Vartotojų vaidmens stiprinimas pereinant prie žaliosios ekonomikos**“ bus gerinama informacija apie gaminius pardavimo vietose, visų pirma apie jų patvarumą ir taisomumą, ir ji padės užkirsti kelią ekomanipuliavimui ir ankstyvam nusidėvėjimui. Būsima Komisijos iniciatyva dėl **aplinkosauginių pranešimų** taip pat papildys šiame teisės akte numatytas priemones, nes bus padidintas su gaminiais susijusių aplinkosauginių pranešimų patikimumas, palyginamumas ir patikrinamumas, nustatant reikalavimus, kad tokie pranešimai būtų pagrįsti ir patikrinami taikant gyvavimo ciklo analizės metodus, įskaitant gaminio aplinkosauginio pėdsako metodą[11]. Be to, šio teisės akto tikslai bus toliau remiami teisės aktu dėl **įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo**[12], visų pirma įmonėms nustatytomis aplinkos apsaugos srities išsamaus patikrinimo taisyklėmis.

Galiausiai šie reikalavimai taip pat **padės siekti ES klimato srities tikslų:** jie atitiks ir papildys priemones, kuriomis labiau tiesiogiai orientuojamasi į klimatą[13], nes apims ne tik pagrindinių medžiagų ir (arba) pagrindinių medžiagų komponentų gamybą, bet ir pačius galutinius gaminius. Tai leis imtis veiksmų dėl neigiamo poveikio, daromo visoje vertės grandinėje (įskaitant per visą gaminio gyvavimo ciklą išmetamą teršalų kiekį ar kitus neigiamus padarinius), tiesiogiai remiant žaliojo kurso tikslus ir laikantis reikšmingos žalos nedarymo principo.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas pagrįstas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 114 straipsniu, kuris turi būti taikomas priemonėms, kuriomis siekiama kurti bendrąją rinką ir užtikrinti jos veikimą. Pati Ekologinio projektavimo direktyva (kurią Komisija siūlo panaikinti šiuo reglamentu) buvo pagrįsta Europos bendrijos steigimo sutarties 95 straipsniu (dabar – SESV 114 straipsnis).

Šia iniciatyva sprendžiami klausimai yra susiję su vidaus rinka, įskaitant nevienodas sąlygas įmonėms, siekiančioms įgyvendinti tvaresnius metodus, arba tai, kad dabartinės ES taisyklės tik iš dalies apima gaminių tvarumo aspektus. Tai reiškia, kad nėra išsamaus reikalavimų

---

11 Nustatyta 2021 m. gruodžio 15 d. Komisijos rekomendacijoje (ES) 2021/2279 dėl aplinkosauginio pėdsako metodų naudojimo produktų ir organizacijų gyvavimo ciklo aplinkosauginiam veiksmingumui matuoti ir apie jį informuoti.

12 COM(2022) 71 *final*.

13 Pavyzdžiui, Pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinį: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lt/IP_21_3541.

rinkinio, kuriuo būtų užtikrinta, kad visi ES rinkai pateikiami gaminiai taptų vis tvaresni. Todėl valstybės narės nacionaliniu lygmeniu pradėjo taikyti įvairius metodus (dėl kurių atsiranda vidaus rinkos susiskaidymas), o esamų ekologinio projektavimo taisyklių vykdymo užtikrinimas yra nepakankamas ir netolygus.

Nesant pakankamų ir išsamių vidaus rinkos taisyklių, lieka erdvės valstybių narių arba pramonės šakų iniciatyvoms, kurios trikdo vidaus rinkos veikimą, nes atsiranda galimų kliūčių, susiskaidymo ir nenuoseklių požiūrių. Be to, nesant išsamių reikalavimų, kuriais būtų apibrėžtas gaminio aplinkosauginis tvarumas, arba ekologinio projektavimo reikalavimų, tas pats gaminys, kuris vienoje valstybėje narėje laikomas tvariu, kitoje valstybėje narėje gali būti nelaikomas tvariu. Be to, neseniai priimti nacionalinės teisės aktai gali įpareigoti gamintojus (ir mažmenininkus), veikiančius kitose ES valstybėse narėse, laikytis įvairių skirtingų nacionalinių įpareigojimų, kurie įvairiose valstybėse narėse skiriasi.

Šie nauji nacionaliniai įpareigojimai – nuo informacijos reikalavimų dėl atnaujintuose elektroniniuose prietaisuose atliekamų techninių operacijų ir dėl programinės įrangos suderinamumo trukmės Prancūzijoje iki pareigų teikti ataskaitas dėl neparduotų ilgalaikio vartojimo prekių tvarkymo Vokietijoje – aiškiai rodo tendenciją imtis reglamentavimo veiksmų nustatant prekėms taikomus ekologinio projektavimo reikalavimus. Todėl, nesiėmus ES veiksmų, neišvengiamai didės nacionaliniai įpareigojimai ir rinka taps labiau suskaidyta.

Pirmiau nurodytos problemos yra pagrindimas, kodėl šis pasiūlymas grindžiamas SESV 114 straipsniu.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Taikant būtinumo kriterijų keliamas klausimas, ar pasiūlymo tikslai gali būti pakankamai pasiekti veiksmais, kurių imasi tik valstybės narės. Atsižvelgiant į šį kriterijų, labai svarbu nustatyti suderintas taisykles, kad visose valstybėse narėse būtų sukurta darni ir gerai veikianti tvarių gaminių vidaus rinka, taigi ir vienodos sąlygos vidaus rinkoje veikiančioms įmonėms. Tai apima gaminių reikalavimus ir įpareigojimą naudotojams teikti patikimą informaciją.

Valstybės narės negalėtų vienos įgyvendinti į taikymo sritį įtrauktų priemonių nesukurdamos skirtingų įmonėms taikomų reikalavimų ir kliūčių laisvam gaminių judėjimui, reglamentavimo naštos ir pernelyg didelių išlaidų įmonėms. Be to, veiksmai, kurių imasi vien valstybės narės, neišvengiamai lemtų skirtingas priemones, dėl kurių vartotojams būtų sudėtingiau rinktis. Todėl, jei valstybės narės imtųsi individualių veiksmų, kiltų didelė rizika, kad atsiras skirtingų konkuruojančių sistemų, grindžiamų skirtingais metodais ir požiūriais, ypač gaminių, kuriais prekiaujama vidaus rinkoje, atveju. Dėl to rinka suskaidoma ir tikėtina, kad visoje ES skirsis informuotumo ir informacijos teikimo apie gaminių aplinkosauginį veiksmingumą lygiai, o įmonės, prekiaujančios įvairiose ES valstybėse narėse, patirs papildomų išlaidų.

Taikant veiksmingumo kriterijų tikrinama, ar ES lygmens veiksmai yra veiksmingesni nei nacionalinio lygmens veiksmai. Taikant šį kriterijų, tik ES lygmens veiksmais galima nustatyti visoje ES taikytinus suderintus gaminių reikalavimus ir informacijos apie tvarumo aspektus reikalavimus, užtikrinant laisvą prekių judėjimą ir teikiant vartotojams aktualią ir patikimą informaciją apie gaminių tvarumo ir žiediškumo charakteristikas bet kurioje valstybėje narėje, kurioje jie perkami. Nustatant reikalavimus ES lygmeniu gaunama akivaizdi pridėtinė vertė, nes taip bus sukurta suderinta ir gerai veikianti vidaus rinka visose valstybėse narėse, taigi ir vienodos sąlygos vidaus rinkoje veikiančioms įmonėms. ES lygmeniu nustačius suderintus minimaliuosius ir informacijos reikalavimus, visose valstybėse narėse bus skatinami tvarūs gaminiai ir žiediniai metodai, sukuriant didesnę ir veiksmingesnę

rinką ir taip skatinant pramonę juos plėtoti. Galiausiai vidaus rinkos dydis sudaro kritinę masę, leidžiančią ES skatinti gaminių tvarumą ir daryti įtaką gaminių projektavimui ir vertės grandinės valdymui visame pasaulyje.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymu neviršijama to, kas būtina siekiant sukurti kuo įvairesnių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų rengimo reglamentavimo sistemą.

Komisija ir toliau laikysis Ekologinio projektavimo direktyvoje nustatyto požiūrio – skelbti įgyvendinimo priemones, remiantis poveikio vertinimais, atliktais pagal Komisijos geresnio reglamentavimo gaires. Todėl ji atliks įvairių kiekvieno reikalavimų rinkinio galimybių poveikio ekonomikai ir aplinkai analizę. Tai leis išlaikyti proporcingumą.

Siekiant užtikrinti proporcingumą, pasiūlymas parengtas kaip lanksti sistema. Dėl šios priežasties jame nebus reikalavimų kriterijų ar siektinų reikšmių, nebent jie būtų pagrįsti remiantis išankstiniu vertinimu. Siekiant užtikrinti proporcingumą, kiekvieną atskirą reikalavimą, prieš pradedant jį taikyti bet kuriai gaminių grupei, reikės pagrįsti. Nustačius reikalavimus, kriterijus ar siektinas reikšmes aiškiai apibrėžtų gaminių grupių lygmeniu, bus galima atidžiai įvertinti poveikį. Tai leis Komisijai atsižvelgti į reikalavimų, siektinų reikšmių ar kriterijų nustatymo pridėtinę vertę ir proporcingumą, atsižvelgiant į gaminiams būdingas savybes, jų gamybos procesus ir padėtį rinkoje.

- **Priemonės pasirinkimas**

Reglamentu bus nustatyti tiesioginiai reikalavimai visiems veiklos vykdytojams, taip suteikiant būtiną teisinį tikrumą ir galimybę užtikrinti visiškai integruotą rinką visoje ES. Reglamentu taip pat užtikrinama, kad įsipareigojimai būtų įgyvendinami vienu metu ir vienodai visose 27 valstybėse narėse.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

2019 m. kovo mėn. Komisija paskelbė tarnybų darbinį dokumentą *dėl tvarių gaminių žiedinėje ekonomikoje, siekiant ES gaminių politikos sistemos indėlio į žiedinę ekonomiką*[14]. Jame nagrinėta, kokiu mastu su gaminiais susijusia ES politika prisidedama prie perėjimo prie žiedinės ekonomikos ir kiek yra galimybių prisidėti labiau. Nustatyta, kad **nėra visa apimančios, integruotos ES politikos priemonės, kuri apimtų tvarią visų gaminių gamybą bei vartojimą ir (arba) vartotojams skirtos informacijos apie šiuos gaminius prieinamumą ir patikimumą**.

Nors vieną po kito atlikus Ekologinio projektavimo direktyvos vertinimus[15] patvirtinta, kad ji yra akivaizdžiai svarbi ir veiksminga kaip reguliavimo priemonė, nustatyta, kad jos įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą galima pagerinti. Šiuose vertinimuose, pavyzdžiui, pažymėta, kad „nors plačiai pripažįstama, kad tvaraus vartojimo bei gamybos ir tvarios

[14] SWD(2019) 92 *final*.

[15] Ekologinio projektavimo direktyvos (2009/125/EB) vertinimas, Strategijos ir vertinimo paslaugų centras (CSES), 2012 m.; Energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo direktyvos ir konkrečių Ekologinio projektavimo direktyvos aspektų vertinimas, Ecofys, 2014 m. birželio mėn.; ES veiksmai ekologinio projektavimo ir energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo srityse: svarbų indėlį didinant energijos vartojimo efektyvumą mažina dideli vėlavimai ir reikalavimų nesilaikymas, Europos Audito Rūmai, specialioji ataskaita 01/2020.

pramonės politikos veiksmų plano[16] ir ES efektyvaus išteklių naudojimo politikos energijos vartojimo efektyvumo aspektus galima įgyvendinti Ekologinio projektavimo direktyva ir įgyvendinimo priemonėmis, kai kurių valstybių narių atstovai ir aplinkos apsaugos NVO taip pat teigia, kad dėl to, kad įgyvendinimo priemonės apima nedaug kitų aplinkosaugos aspektų, buvo prarastos tam tikros galimybės“[17]. Vertinime taip pat atkreiptas dėmesys į neišnaudotą direktyvos potencialą spręsti klausimus, nesusijusius su energijos vartojimo efektyvumu, ir padaryta išvada, kad „galbūt būta su energija nesusijusių patobulinimų, į kuriuos nebuvo atsižvelgta dėl gaminio apibrėžtosios srities, politikos pasirinkimų ar pagrindinės techninės analizės“.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Vadovaujantis geresnio reglamentavimo gairėmis kelis kartus organizuota konsultavimosi veikla.

– 2020 m. rugsėjo 14 d. – lapkričio 16 d. konsultacijos dėl **įžanginio poveikio vertinimo**[18]. Gauti 193 atsakymai.

– 2021 m. kovo 17 d. – birželio 9 d. **atviros viešos konsultacijos**. Gauti 626 atsakymai.

– 2021 m. balandžio–liepos mėn. **praktiniai seminarai** įvairiomis su Tvarių gaminių iniciatyva susijusiomis temomis, kuriuose aktyviai dalyvavo kelių suinteresuotųjų subjektų grupių atstovai.

– 2021 m. balandžio 26 d. – birželio 15 d. **mažųjų ir vidutinių įmonių apklausa**. Gauti 332 atsakymai.

– 2021 m. spalio 20 d. – lapkričio 4 d. **antra tikslinė** mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) **apklausa**. Visų pirma buvo remiamasi MVĮ atstovaujančių organizacijų patirtimi. Gauti 35 atsakymai.

– 2021 m. gegužės 20 d. – birželio 9 d. atrinktiems suinteresuotųjų subjektų atstovams pateikti **specialiai pritaikyti klausimynai**.

– Surengti **pokalbiai** su atrinktais **suinteresuotųjų subjektų** atstovais.

Apskritai konsultacijų veikla parodė **tvirtą bendrą pritarimą** gaminių tvarumo reglamentavimo iniciatyvai. Dauguma suinteresuotųjų subjektų pasisakė už tai, kad iniciatyva apimtų plačią gaminių apibrėžtąją sritį ir kad gaminių reglamentavimui būtų taikomas viso gyvavimo ciklo metodas. Išreikšta tvirta parama esamos Ekologinio projektavimo direktyvos taikymo srities išplėtimui, bendrai sutariant, kad pirmenybė turėtų būti teikiama 2020 m. Žiedinės ekonomikos veiksmų plane nurodytiems sektoriams. Iš atsiliepimų matyti, kad pirmenybė teikiama (visų pirma gamintojų ir (arba) importuotojų) metodui, pagal kurį būtų griežtai atsižvelgiama į gaminių ypatumus. Bendrai sutariama, kad aiškių, išsamių ir privalomų teisės aktų trūkumas ir nepakankamai patikimos informacijos, taip pat nevienodas ekologinio projektavimo reikalavimų vykdymo užtikrinimas yra kliūtis didinti tvarių gaminių prieinamumą ES rinkoje. Idėjai įvesti skaitmeninį gaminio pasą, taip pat paskatoms ir priemonėms tvarių gaminių paklausai skatinti iš esmės pritaria aiški visų suinteresuotųjų

16 Komunikatas dėl tvaraus vartojimo bei gamybos ir tvarios pramonės politikos veiksmų plano.
17 Ekologinio projektavimo direktyvos vertinimas, p. 19.
18 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Tvariu-gaminiu-iniciatyva_lt.

subjektų grupių dauguma. Manoma, kad įgyvendinant šią iniciatyvą būtina vykdyti griežtesnę vykdymo užtikrinimo ir rinkos priežiūros veiklą (pvz., patikras ar auditus).

Išsamios konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais išvados pateikiamos poveikio vertinimo **2 priede**.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Komisija sudarė sutartį su išorės ekspertais, kad jie atliktų **tyrimą**, kuriuo būtų remiamasi rengiant prie šio pasiūlymo pridedamą poveikio vertinimą. Šiame tyrime pateikta dalis duomenų, kuriais grindžiama tame dokumente išdėstytų politikos galimybių analizė, o vėliau – šį pasiūlymą įtrauktos priemonės. Išorės ekspertai dirbo glaudžiai bendradarbiaudami su Komisija įvairiuose tyrimo etapuose.

- **Poveikio vertinimas**

Šis pasiūlymas pagrįstas poveikio vertinimu. Išsprendus klausimus, iškeltus 2021 m. rugsėjo 17 d. pateiktoje Reglamentavimo patikros valdybos neigiamoje nuomonėje, 2022 m. sausio 21 d. dėl poveikio vertinimo buvo pateikta teigiama nuomonė. Savo galutinėje nuomonėje Valdyba paprašė pateikti papildomos informacijos apie galimybių pasirinkimą, metodą, kuris turi būti taikomas pagal reglamentą, ir tai, kaip bus praktiškai nustatomos skaitmeninių gaminių pasų taisyklės.

Pagrindinė problema, kurią šia iniciatyva siekiama išspręsti, su ja susijusios papildomos problemos ir nustatytos politikos galimybės išsamiai aprašytos poveikio vertinimo **2** ir **5.2 skirsniuose**. Tinkamiausias galimybių derinys išsamiai aprašytas poveikio vertinimo **7 skirsnyje**. Poveikio vertinimo **10 priede** pateikiama visų analizuotų papildomų galimybių sąnaudų ir naudos apžvalgos santrauka, o **12 priede** pateikiama daugiau informacijos apie sąnaudas ir naudą, kurios gali būti sietinos su tinkamiausiu galimybių deriniu. Visi šie aspektai apibendrinti prie poveikio vertinimo pridedamoje **santraukoje**.

Dėl numatytos pamatinės struktūros sunku tiksliai įvertinti tikslias su reikalavimais susijusias išlaidas. Dauguma jų bus patirtos tik antrame etape, priėmus antrinės teisės aktus.

Specialiuose poveikio vertinimuose, kurie bus atlikti ateityje dėl kiekvieno deleguotojo akto, bus išsamiai įvertintas numatomas poveikis, įskaitant poveikį trečiųjų šalių veiklos vykdytojams, taip pat atsižvelgiant į jų PPO pranešimą.

Reikėtų pažymėti, jog dėl to, kad rengiant šią iniciatyvą buvo priimtas Komisijos pasiūlymas dėl direktyvos dėl **įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo**[19], nuspręsta, kad į šio pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto taikymo sritį tikslinga neįtraukti su socialiniais aspektais susijusių reikalavimų.

Kaip nurodyta teisės akto tekste, vertinimas bus atliekamas praėjus aštuoneriems metams nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos. Be kitų aspektų, atliekant šį vertinimą gali būti svarstoma galimybė į reglamentavimo sistemą įtraukti socialinius reikalavimus.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Tikimasi, kad šiuo reglamentu bus sukurtos vienodos sąlygos vidaus rinkoje veikiančioms įmonėms. Tikėtina, kad dėl ES lygmeniu siūlomų suderintų reikalavimų sumažės bendros

[19] COM(2022) 71 *final*.

reikalavimų laikymosi išlaidos, nes tikėtina, kad jie pakeis įvairius esamus ar planuojamus nacionalinio lygmens reikalavimus.

Tikimasi, kad gamintojai, kurie naudoja tvaresnę gamybą ir skaidrias tiekimo grandines, įgys ES rinkos dalį ir jų konkurencingumas, palyginti su gamintojais, taikančiais mažiau tvarius metodus, padidės.

Nors MVĮ teigė, kad dėl kai kurių priemonių pagal tinkamiausią poveikio vertinime nustatytų politikos galimybių derinį gali atsirasti tam tikras neigiamas poveikis, daugelis taip pat išreiškė įsitikinimą, kad šį poveikį ilgainiui galima kompensuoti ir gauti pridėtinės vertės (dėl sumažėjusių materialinių išlaidų, didesnio klientų lojalumo, geresnių galimybių ekologiškesniems gaminiams patekti į rinką, naudos reputacijai ir kt.). Be to, Komisija konkrečiai nagrinėjo būdus, kaip sumažinti neigiamą poveikį MVĮ. Jie išsamiai išdėstyti pridedamo poveikio vertinimo 19 priede ir konkrečiose šio pasiūlymo nuostatose.

Konsultacijų tikslais, tęsiant sėkmingą pagal Ekologinio projektavimo direktyvą veikiančio konsultacijų forumo pavyzdį, pasiūlymu įsteigiamas Ekologinio projektavimo forumas, kuriame proporcingai dalyvauja valstybių narių atstovai ir visos suinteresuotosios šalys, pavyzdžiui, pramonė, įskaitant mažąsias bei vidutines įmones ir amatų pramonę, profesinės sąjungos, prekiautojai, mažmenininkai, importuotojai, aplinkos apsaugos grupės ir vartotojų organizacijos. Ekologinio projektavimo forumas tik teikia Komisijai ekspertinius patarimus dėl darbo plano ir ekologinio projektavimo reikalavimų rengimo prieš Komisijai oficialiai naudojantis savo deleguotaisiais įgaliojimais. Laikantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros[20], Komisija gali sudaryti papildomą ekspertų grupę, kad konsultuotųsi su valstybėmis narėmis dėl deleguotųjų aktų, kurie turi būti priimti pagal šį reglamentą.

Pasiūlyme taip pat numatyta sukurti skaitmeninį gaminio pasą, kad tiekimo grandinės įmonės, valdžios institucijos ir vartotojai galėtų elektroniniu būdu registruoti bei tvarkyti su gaminiu susijusią informaciją ir ja dalytis. Tikimasi, kad tai padidins skaidrumą tiek tiekimo grandinės įmonėms, tiek plačiajai visuomenei ir pagerins informacijos perdavimo veiksmingumą. Visų pirma, tai gali padėti palengvinti ir supaprastinti ES ir valstybių narių valdžios institucijų vykdomą reglamento stebėseną ir vykdymo užtikrinimą. Taip pat tikėtina, kad tai bus rinkos analizės priemonė, kuri ateityje gali būti naudojama peržiūrint ir tobulinant įpareigojimus.

Ateičiai tinkamo reglamentavimo platformos nuomonėje dėl ekologinio projektavimo[21] pripažinta, kad reikia didinti gaminių tvarumą ir nustatyti naujus įpareigojimus, kartu kuo labiau sumažinant įmonėms tenkančią naštą. Platforma pateikė devynis pasiūlymus, į kuriuos buvo atsižvelgta rengiant naujus teisės aktus dėl skaitmenizacijos, svarstant MVĮ tenkančią naštą ir užtikrinant nuoseklumą bei aiškumą. Pavyzdžiui, suteikiant vartotojams geresnę prieigą prie informacijos, kartu užtikrinant, kad skaitmeninis gaminio pasas sudarytų sąlygas veiksmingai keistis informacijos srautais remiantis geriausia patirtimi, ir suteikiant galimybę priemones pagal šį reglamentą papildyti rizikos mažinimo priemonėmis, kad poveikis ir toliau būtų proporcingas MVĮ.

[20] OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

[21] https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf

- **Pagrindinės teisės**

Ekologinio projektavimo reikalavimai gali būti naudingi apsaugant ir skatinant pagrindines teises, nustatytas ES pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant laisvę užsiimti verslu (16 straipsnis), teisę į aplinkos apsaugą (37 straipsnis) ir teisę į vartotojų apsaugą (38 straipsnis).

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas turi ribotą poveikį Komisijos biudžetui. Konkrečiai, norint visapusiškai įgyvendinti reglamentą ir susijusius deleguotuosius aktus 2022–2027 m. ES daugiametės finansinės programos (DFP) laikotarpiu, reikia 54 etato ekvivalentų. Reikėtų naujų įsipareigojimų pagal esamas biudžeto eilutes, kurie sudarytų 23,338 mln. EUR DFP 1 išlaidų kategorijoje (Bendroji rinka, inovacijos ir skaitmeninė ekonomika), 43,912 mln. EUR – 3 išlaidų kategorijoje (Gamtos ištekliai ir aplinka) ir 38,621 mln. EUR – 7 išlaidų kategorijoje (Administracinės išlaidos). Naujieji įsipareigojimai bus padengti iš esamų atitinkamų programų biudžeto paketų.

Poveikis biudžetui daugiausia susijęs su šiais darbais:

– 2022–2026 m. peržiūrėti 33 Komisijos reglamentus ir priimti 5 naujas priemones pagal esamą Ekologinio projektavimo direktyvą, o to negali atlikti darbuotojai, šiuo metu dirbantys direktyvos įgyvendinimo srityje;

– 2024–2027 m. parengti ir priimti iki 18 naujų deleguotųjų aktų; 2028–2030 m. taip pat būtų priimta 12 naujų deleguotųjų aktų, kurie turėtų poveikį darbuotojams ir biudžetui 2025–2027 m.;

– parengti įgyvendinimo aktus (vidutiniškai po vieną per metus nuo 2024 m.), kai to reikia siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, pavyzdžiui, dėl rinkos priežiūros, informacijos apie neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimą atskleidimo arba savireguliavimo priemonių pripažinimo, ir

– vykdyti horizontaliąsias užduotis, susijusias su skaitmeniniu gaminio pasu, parama rinkos priežiūrai bei muitiniam tikrinimui ir Europos žiedinio verslo centru, kuris padėtų ekonominės veiklos vykdytojams keistis patirtimi integruojant žiediškumą į gaminių projektavimą ir gamybą[22].

Kalbant apie personalo poreikius, Komisija atidžiai išnagrinėjo būdus, kaip dalytis darbais vadovaujančiuose generaliniuose direktoratuose, kai įmanoma, perskirstyti darbuotojus ir užsisakyti mokslinę ir techninę paramą rengiant deleguotuosius bei įgyvendinimo aktus ir vykdant kompleksines užduotis.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Vadovaudamasi 2021 m. lapkričio mėn. paskelbtomis Geresnio reglamentavimo gairėmis, visų pirma 38 priemone, Komisija parengs įgyvendinimo strategiją, kai teisėkūros institucijos

[22] Centras rems žiedinių verslo modelių diegimą, teiks informaciją ir paslaugas, įskaitant informuotumo didinimą, bendradarbiavimą, mokymą ir keitimąsi geriausios patirties pavyzdžiais. Jis pasitelks esamų ES veiksmų, visų pirma Europos žiedinės ekonomikos suinteresuotųjų subjektų platformos, Europos įmonių tinklo patarėjų tvarumo klausimais ir Europos žaliųjų technologijų klasterių tinklo, patirtį ir siūlomas paslaugas.

priims pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Joje bus pateiktos įvairios naudotinos atitikties skatinimo priemonės ir su skaitmeniniu įgyvendinimu susiję aspektai.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

1 straipsnyje nustatomas šio reglamento dalykas, t. y. ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo, skaitmeninio gaminio paso sukūrimo ir draudimo sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius sistema. Jame nustatomi gaminio aspektai, su kuriais susiję ekologinio projektavimo reikalavimai, pvz., patvarumas ir patikimumas, galimybė pakartotinai naudoti, galimybė naujovinti, taisomumas ir galimybė atlikti techninę priežiūrą bei atnaujinti, susirūpinimą keliančių medžiagų buvimas, energijos ir išteklių naudojimo efektyvumas, perdirbtos medžiagos. Jame taip pat nustatyta reglamento taikymo sritis – į ją neįtraukiami tik keli sektoriai, pavyzdžiui, maisto, pašarų ir vaistų.

2 straipsnyje nustatytos šiame reglamente vartojamos apibrėžtys. Kai kurios iš šių apibrėžčių perimtos iš naujosios teisės aktų sistemos (Reglamentas (EB) Nr. 765/2008 ir Sprendimas 768/2008/EB), panaikintos Ekologinio projektavimo direktyvos arba esamų Sąjungos aplinkos teisės aktų (pvz., Atliekų pagrindų direktyvos). Pateikiamos kelios naujos apibrėžtys, pavyzdžiui, nuostatos dėl gaminio paso ir dėl neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo.

3 straipsnyje nustatytas bendrasis principas, susijęs su laisvu gaminių, atitinkančių pagal šį reglamentą priimtus deleguotuosius aktus, judėjimu.

4 straipsnyje nustatyti Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, kuriomis nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, su atitikties vertinimo procedūromis susiję reikalavimai, suvartojamos energijos kiekio arba veiksmingumo matavimo reikalavimai, susiję su kitais parametrais, reikalavimai gamintojams, įgaliotiesiems atstovams ar importuotojams teikti informaciją Komisijai arba rinkos priežiūros institucijoms, reikalavimai dėl internetinių priemonių naudojimo gaminių veiksmingumui apskaičiuoti, reikalavimai dėl alternatyvių atitikties deklaracijos arba žymėjimo taisyklių ir galiausiai reikalavimai dėl valstybių narių paskatų ir viešųjų pirkimų kriterijų.

5 straipsnyje nustatyta ekologinio projektavimo reikalavimų priėmimo bendroji sistema. Jame nustatyti gaminių aspektai, kuriuos šie reikalavimai gali pagerinti. Jame paaiškinta, kad tie reikalavimai gali būti taikomi vienai konkrečiai gaminių grupei arba horizontaliai daugiau gaminių grupių, jei dėl techninių panašumų galima nustatyti bendrus reikalavimus. Jame nurodyta, kad ekologinio projektavimo reikalavimai apima veiksmingumo reikalavimus ir informacijos reikalavimus. Galiausiai jame nustatytos tam tikros sąlygos, kurias turi atitikti Komisija rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus, taip pat keli kriterijai, kuriuos turėtų atitikti tie reikalavimai.

Jis taip pat suteikia Komisijai galimybę reikalauti, kad tiekimo grandinės dalyviai bendradarbiautų su gamintojais, notifikuotosiomis įstaigomis ir nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis tikrinant, ar gaminiai atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus.

6 straipsnyje pateikiama daugiau informacijos apie veiksmingumo reikalavimus, pavyzdžiui, kad jie gali būti nustatomi kaip kiekybinis lygis arba nekiekybinis reikalavimas, kuriuo siekiama pagerinti gaminio aspektą, remiantis pasirinktu (-ais) gaminio parametru (-ais) (kurių sąrašas pateiktas I priede).

7 straipsnyje nustatyti informacijos reikalavimai. Jame nustatyta, kad tie reikalavimai visada apima reikalavimus, susijusius su gaminio pasu, ir reikalavimus, susijusius su susirūpinimą keliančiomis medžiagomis. Straipsnyje išsamiai apibūdinama kitų rūšių informacija, kurią

galima pateikti, pvz., informacija apie gaminio veiksmingumą arba vartotojams skirta informacija, kaip įrengti arba naudoti gaminį. Ši informacija gali būti pateikiama kaip veiksmingumo klasės, pavyzdžiui, A–G, kad gaminius būtų lengviau palyginti.

Galiausiai straipsnyje nurodyti įvairūs galimi informacijos teikimo būdai (pvz., pase, svetainėje, etiketėje ir kt.).

8 straipsnyje nustatyti elementai, kuriuos Komisija turi nurodyti su skaitmeniniu gaminio pasu susijusiuose informacijos reikalavimuose, pavyzdžiui, informacija, kurią reikia įtraukti, ir kas turi prieigą prie kokios informacijos. *9–11 straipsniuose* išdėstytos nuostatos, būtinos gaminio pasui įdiegti. *9 straipsnyje* nustatytas bendrasis reikalavimas, susijęs su gaminio pasu. *10 straipsnyje* nustatyti esminiai gaminio paso techninio projektavimo ir veikimo reikalavimai. *11 straipsnyje* nustatytos taisyklės, susijusios su unikaliais veiklos vykdytojo ir objekto identifikatoriais.

12 straipsnyje numatyta sukurti registrą, kuriame būtų saugoma į gaminio pasą įtraukta informacija, kad Komisija galėtų nurodyti, kokią informaciją reikia įkelti.

13 straipsnyje pateiktos nuostatos, kuriose nurodoma, ko tikimasi iš muitinės, kalbant apie gaminio pasą, ir kokios informacijos ji turėtų turėti, kad jai būtų lengviau atlikti savo darbą.

14 straipsnyje nurodyti su etiketėmis susiję reikalavimai, kai jos turi būti naudojamos tam tikrai gaminių grupei. Jame paaiškinta, kad tokiais atvejais deleguotuosiuose aktuose turi būti nurodytas etiketės turinys (įskaitant veiksmingumo klases) ir maketas, taip pat tai, kaip jos turi būti rodomos vartotojams. Jei gaminiui jau taikoma Energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo reglamente (ES) 2017/1369 numatyta etiketė ir į ją negalima įtraukti informacijos apie kitus parametrus, įskaitant informaciją apie kitas veiksmingumo klases, ta informacija gali būti pateikiama atskiroje etiketėje, jei Komisija mano, kad tai tikslinga.

15 straipsnyje nurodyta, kad ekonominės veiklos vykdytojai negali rodyti etikečių, imituojančių šiame reglamente numatytas etiketes.

16 straipsnyje numatyta, kad Komisija priima darbo planą, kuris turi apimti bent 3 metus ir kuriame nurodomi gaminių prioriteto nustatymo kriterijai. Darbo plane pateikiamas orientacinis gaminių grupių, kurias Komisija ketina įtraukti artimiausiais metais, sąrašas.

17 straipsniu įsteigiamas Ekologinio projektavimo forumas (ekspertų grupė). Jis grindžiamas esamu konsultacijų forumu, įsteigtu pagal Direktyvą 2009/125/EB.

18 straipsnis susijęs su savireguliavimo priemonėmis. Tai pramonės iniciatyva įgyvendinamos priemonės, kurias galima naudoti kaip alternatyvą pagal 5 straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai. Direktyvoje 2009/125/EB[23] jau buvo straipsnis dėl savanoriškų susitarimų. Šio reglamento 17 straipsniu išplečiamas pirminis Direktyvos 2009/125/EB straipsnis. Visų pirma jame nustatoma, kas turėtų būti įtraukiama į savireguliavimo priemonę, ką pramonė turėtų pateikti Komisijai kaip įrodymą, ir procedūra, pagal kurią Komisija pripažįsta savireguliavimo priemonę tinkama alternatyva deleguotajam aktui.

19 straipsnyje nustatytos kelios priemonės, kurių valstybės narės ir Komisija privalo imtis, kad padėtų MVĮ bendrai įgyvendinti šį reglamentą ir būsimus deleguotuosius aktus. Tokios priemonės apima gaires, finansinę paramą ir mokymą.

---

[23] 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (Tekstas svarbus EEE) (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).

20 straipsnyje pirmiausia nustatytas bendras skaidrumo įpareigojimas ekonominės veiklos vykdytojams, kurie pašalina neparduotus vartojimo gaminius. Jame taip pat numatyta galimybė priimti deleguotuosius aktus, kuriais ekonominės veiklos vykdytojams būtų uždrausta sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius. Šiuose deleguotuosiuose aktuose taip pat gali būti numatytos bendrojo draudimo išimtys, pavyzdžiui, dėl sveikatos ir saugos priežasčių. Jei taikoma tokia išimtis, ekonominės veiklos vykdytojai taip pat privalo užtikrinti skaidrumą (t. y. atskleisti sunaikintų gaminių skaičių, sunaikinimo priežastis ir kt.). Šis straipsnis netaikomas MVĮ, tačiau deleguotajame akte, kuriuo draudžiama sunaikinti gaminius, gali būti nurodyta, kad kai kurie įpareigojimai taikomi tam tikrų kategorijų MVĮ (labai mažoms, mažosioms ar vidutinėms įmonėms).

21, 22, 23 ir 24 straipsniuose nustatytos gamintojų, įgaliotųjų atstovų, importuotojų ir platintojų pareigos. Jie grindžiami standartinėmis Sprendimo 768/2008/EB nuostatomis.

25 straipsnyje nustatytos prekiautojų (kurie paprastai yra mažmenininkai arba pardavėjai) pareigos, visų pirma susijusios su etikečių rodymu ir galimybe susipažinti su gaminio pasu, be kita ko, nuotolinės prekybos (internetu) atveju.

26 straipsnyje išvardytos įvairios pareigos, kurias ekonominės veiklos vykdytojai turi vykdyti, jei deleguotuoju aktu reikalaujama, kad gaminys būtų paženklintas etikete (pvz., kad prekiautojams būtų teikiamos etiketės).

27 straipsnis susijęs su realizavimo paslaugų tiekėjų pareigomis, t. y. užtikrinti, kad tvarkant gaminį dėl sandėliavimo, pakavimo, adresavimo ar siuntimo sąlygų nekiltų pavojus gaminių atitikčiai ekologinio projektavimo reikalavimams.

28 straipsnis yra standartinis Sprendimo 768/2008/EB straipsnis, kuriame nustatyti du atvejai, kai gamintojų pareigos taikomos importuotojams ir platintojams.

29 straipsnyje nustatytos elektroninių prekyviečių ir interneto paieškos sistemų pareigos, visų pirma susijusios su bendradarbiavimu su rinkos priežiūros institucijomis. Jame taip pat nurodyta, kad rinkos priežiūros institucijos turėtų būti įgaliotos nurodyti elektroninei prekyvietei pašalinti neteisėtą turinį.

30 straipsnyje numatyta galimybė būsimuose deleguotuosiuose aktuose reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai jų neprašant pateiktų techninius dokumentus skaitmeniniu būdu. Be to, siekiant įvertinti gaminių, kuriems nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai, skverbimąsi į rinką, straipsnyje reikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojai pateiktų informaciją apie tiekiamus gaminius.

31 straipsnyje nurodyta, kad gaminiai, kai tinkama, turėtų galėti išmatuoti jų suvartojamą energijos kiekį juos naudojant arba jų veiksmingumą, palyginti su kitais svarbiais parametrais, ir pateikti šiuos duomenis galutiniam naudotojui. Kai taip nustatyta deleguotajame akte, gamintojai renka bei anonimina šiuos duomenis ir pateikia juos Komisijai.

VIII skyrių dėl gaminių atitikties sudaro daugiausia standartinės nuostatos, kaip vertinti gaminių atitiktį. Jis susijęs su:

– patikimų, tikslių ir atkuriamų bandymų, matavimų ir skaičiavimų metodų naudojimu (*32 straipsnis*);

– darniaisiais standartais, kuriuose pateikiama atitikties prielaida (*34 straipsnis*);

– galimybe Komisijai priimti bendras specifikacijas tais atvejais, kai darniųjų standartų nėra (*35 straipsnis*);

– atitikties vertinimo procedūromis (*36 straipsnis*);

– ES atitikties deklaracija (*37 straipsnis*) ir

– CE ženklu (*38 ir 39 straipsniai*) ir galimybe naudoti alternatyvius ženklus (*40 straipsnis*).

Šiame standartiniame skyriuje reikėtų atkreipti dėmesį į prielaidą, kad gaminiai, paženklinti Sąjungos ekologiniu ženklu, atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus (*34 straipsnis*), ir galimybę deleguotuoju aktu iš dalies pakeisti atitinkamą atitikties vertinimo modulį, atsižvelgiant į konkretų gaminį (*36 straipsnis*).

33 straipsnis susijęs su vengimo prevencija. Pavyzdžiui, rinkoje nebus leidžiama prekiauti gaminiais, suprojektuotais taip, kad būtų galima nustatyti, kad jie bandomi, ir automatiškai pakeisti jų veiksmingumą, kad būtų pasiektas palankesnis rezultatas.

IX skyrius (*41–56 straipsniai*) yra susijęs su atitikties vertinimo įstaigų notifikavimu ir jį sudaro Sprendimu 768/2008/EB grindžiamos standartinės nuostatos, taip pat tos tikslingai patobulintos nuostatos siekiant užtikrinti teisinį aiškumą ir toliau stiprinti notifikuotųjų įstaigų nepriklausomumą, kompetenciją ir stebėseną.

57 straipsnyje nustatyta, kad jei valstybės narės priima gaminiams skirtas paskatas, tos paskatos iš esmės turėtų būti skirtos dviem aukščiausioms užpildytoms veiksmingumo klasėms arba toms, kurios pažymėtos ES ekologiniu ženklu. Jei veiksmingumo klasė nenustatyta arba veiksmingumo klasė grindžiama keliais gaminio parametrais, Komisija deleguotajame akte gali išsamiau nurodyti, kaip turi veikti valstybių narių paskatos.

58 straipsnis susijęs su žaliaisiais viešaisiais pirkimais ir konkrečiau su galimybe pagal šį reglamentą priimtais deleguotaisiais aktais nustatyti viešosioms sutartims taikytinus reikalavimus (pvz., technines specifikacijas, atrankos kriterijus, sutarties sudarymo kriterijus ir kt.), remiantis šio reglamento priede išvardytais gaminio parametrais.

XI skyrius susijęs su rinkos priežiūra. Jis iš esmės grindžiamas įpareigojimais, nustatytais pagal Rinkos priežiūros reglamentą (ES) 2019/1020, kartu numatant kai kuriuos konkretesnius įpareigojimus, kai tai aktualu pagal šį reglamentą.

59 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės parengtų rinkos priežiūros veiklos veiksmų planą, į kurį turi būti įtraukti „rinkos priežiūros prioritetai“, kurie turi būti nustatyti remiantis keliais šiame straipsnyje nustatytais kriterijais, taip pat atsižvelgiant į planuojamų patikrų pobūdį ir skaičių.

60 straipsniu Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomas minimalus atliktinų konkrečių gaminių patikrų skaičius.

61 straipsnyje daroma nuoroda į informacinę ir ryšių sistemą pagal Rinkos priežiūros reglamentą (ICSMS) ir reikalaujama, kad valstybės narės įvestų informaciją apie sankcijas, skirtas pagal šį reglamentą. Tuo remdamasi Komisija turi priimti ataskaitą, kurioje, be kita ko, būtų nurodyti orientaciniai patikrų dažnumo ir skirtų sankcijų pobūdžio bei griežtumo kriterijai.

62 straipsnyje daroma nuoroda į administracinio bendradarbiavimo grupę (ADCO), įsteigtą pagal Rinkos priežiūros reglamentą, ir nustatomas jos vaidmuo pagal šį reglamentą. Šis vaidmuo apima valstybių narių veiksmų planų bendrų prioritetų arba Sąjungos paramos prioritetų (pavyzdžiui, bendrų rinkos priežiūros ir bandymų projektų, bendrų investicijų į rinkos priežiūros pajėgumus, įskaitant įrangą ir IT priemones, bendrų mokymo sesijų ir gairių) nustatymą.

XII skyrius susijęs su apsaugos procedūromis ir grindžiamas standartinėmis nuostatomis. *61 straipsnyje* nustatyta procedūra, kurios turi laikytis nacionalinė rinkos priežiūros institucija,

jei mano, kad gaminys kelia pavojų. Tokiu atveju nacionalinė rinkos priežiūros institucija turi pradėti procedūrą, pagal kurią kitos rinkos priežiūros institucijos būtų informuojamos apie priemones, kurių imtasi (draudimas tiekti gaminį rinkai, pašalinimas arba atšaukimas).

64 straipsnyje nustatyta Sąjungos apsaugos procedūra, taikoma, jei valstybė narė arba Komisija nesutinka su priemone, kurios imamasi nacionaliniu lygmeniu pagal *63 straipsnyje* nustatytą apsaugos procedūrą. Po konsultacijų Komisija priims įgyvendinimo aktą, kuriuo nusprendžiama, ar priemonė yra pagrįsta ar ne. Priėmus tokį aktą, visos valstybės narės turi užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkantis gaminys būtų pašalintas iš jų rinkos.

65 straipsnis skirtas konkrečiam atvejui, kai neatitiktis yra susijusi su oficialiu įpareigojimu (su žymėjimu CE ženklu, ES atitikties deklaracija ir kt.).

XIII skyrius yra standartinis skyrius, kurį sudaro straipsniai dėl deleguotųjų aktų (*66 straipsnis*) ir dėl įgyvendinimo aktų (*67 straipsnis*).

XIV skyrius yra standartinis skyrius dėl baigiamųjų nuostatų, kurį sudaro straipsniai dėl sankcijų (*68 straipsnis*), dėl reglamento vertinimo praėjus 8 metams nuo jo priėmimo (*69 straipsnis*) ir dėl panaikinimo bei pereinamojo laikotarpio nuostatų (*70 straipsnis*). Pažymėtina, kad pagal Ekologinio projektavimo direktyvą priimtos įgyvendinimo priemonės turėtų būti taikomos tol, kol jos bus panaikintos pagal šį reglamentą priimtu deleguotuoju aktu.

I priede nustatyti gaminio parametrai, naudotini nustatant gaminių veiksmingumo ir informacijos reikalavimus pagal šį reglamentą.

II priede nustatyta tokių veiksmingumo reikalavimų nustatymo tvarka.

III priede išvardyta informacija, kuri gali būti įtraukta į gaminio pasą, ir nurodyta informacija, kuri turi būti jame pateikta.

IV priede pakartojamas standartinis atitikties vertinimo modulis, nurodytas 35 straipsnyje (iš Sprendimo 768/2008/EB).

V priede pateikta standartinė ES atitikties deklaracija.

VI priede pateikta išsamesnė informacija apie pagal šį reglamentą priimtinų deleguotųjų aktų, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, turinį.

VII priede nustatyti bendrieji kriterijai, taikomi savireguliavimo priemonėms (18 straipsnis).

VIII priedas yra standartinis priedas, kuriame pateikiama atitikties Ekologinio projektavimo direktyvai lentelė.

2022/0095 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo nustatoma tvarių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema ir panaikinama Direktyva 2009/125/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[24],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Europos žaliasis kursas[25] yra Europos tvaraus augimo strategija, kuria siekiama pertvarkyti Sąjungą į teisingą ir klestinčią visuomenę, pasižyminčią modernia, konkurencinga, neutralaus poveikio klimatui ir žiedine ekonomika. Jame nustatytas plataus užmojo tikslas užtikrinti, kad iki 2050 m. Sąjunga taptų pirmuoju neutralaus poveikio klimatui žemynu. Jame pripažįstami investavimo į Sąjungos konkurencingą tvarumą kuriant teisingesnę, žalesnę ir labiau skaitmeninę Europą pranašumai. Šioje žaliojoje pertvarkoje labai svarbus vaidmuo tenka gaminiams. Pabrėžiant, kad dabartiniai gamybos procesai ir vartojimo modeliai tebėra pernelyg linijiniai ir priklausomi nuo naujų išgaunamų medžiagų, parduodamų ir perdirbtų prekių, kurios galiausiai šalinamos kaip atliekos ar išmetami teršalai, našumo, Europos žaliojo kurso komunikate akcentuojama, kad reikia skubiai pereiti prie žiedinės ekonomikos modelio ir kad dar reikia padaryti didelę pažangą. Jame taip pat nurodoma, kad energijos vartojimo efektyvumas yra energetikos sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir 2030 bei 2050 m. klimato srities tikslų įgyvendinimo prioritetas;

(2) siekdama paspartinti perėjimą prie žiedinės ekonomikos modelio, Komisija savo Žiedinės ekonomikos veiksmų plane, kuriuo siekiama švaresnės ir konkurencingesnės Europos[26], parengė į ateitį orientuotą darbotvarkę, kurios tikslas – užtikrinti, kad reglamentavimo sistema būtų tinkama tvariai ateičiai. Kaip išdėstyta šiame plane, šiuo metu nėra išsamaus reikalavimų rinkinio, kuriuo būtų užtikrinta, kad visi Sąjungos

---

24 OL C , p. .

25 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „*Europos žaliasis kursas*“ (COM(2019) 640 *final*).

26 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „*Naujas žiedinės ekonomikos veiksmų planas, kuriuo siekiama švaresnės ir konkurencingesnės Europos*“, COM(2020) 98 *final*.

rinkai pateikiami gaminiai taptų vis tvaresni ir atitiktų žiediškumo kriterijų. Visų pirma gaminio projektavimas nepakankamai skatina tvarumą per visą gyvavimo ciklą. Todėl gaminiai dažnai keičiami, o tai reiškia, kad reikia daug energijos ir išteklių, kad būtų galima gaminti ir platinti naujus ir pašalinti senus gaminius. Ekonominės veiklos vykdytojams ir piliečiams vis dar pernelyg sunku tvariai rinktis gaminius, nes trūksta atitinkamos informacijos ir galimybių tai padaryti už prieinamą kainą. Dėl to prarandamos tvarumo didinimo ir vertės išlaikymo operacijų galimybės, antrinių medžiagų paklausa yra ribota ir yra kliūčių taikyti žiedinius verslo modelius;

(3) Europos pramonės strategijoje[27] nustatytas visa apimantis Sąjungos užmojis skatinti dvejopą pertvarką siekiant poveikio klimatui neutralumo ir skaitmeninės lyderystės. Ji dera su Europos žaliuoju kursu, nes joje atkreipiamas dėmesys į pagrindinį vaidmenį, kurį šioje srityje turi atlikti Europos pramonė, mažindama savo anglies dioksido pėdsaką bei žaliavų naudojimo rodiklį ir įtvirtindama žiediškumą visoje ekonomikoje, ir pabrėžiama, kad reikia atsisakyti tradicinių modelių ir iš esmės pakeisti mūsų gaminių projektavimo, gamybos, naudojimo ir šalinimo būdus. 2021 m. atnaujintoje pramonės strategijoje[28] sustiprinamos pagrindinės 2020 m. strategijos idėjos ir daugiausia dėmesio skiriama per COVID-19 krizę įgytai patirčiai, įskaitant poreikį didinti atsparumą;

(4) kadangi Sąjungos lygmeniu nėra teisės aktų, jau atsirado skirtingų nacionalinių požiūrių į gaminių aplinkosauginio tvarumo gerinimą, pradedant informacijos apie elektroninių prietaisų programinės įrangos suderinamumo trukmę reikalavimais ir baigiant įpareigojimais pranešti apie neparduotų ilgalaikio vartojimo prekių tvarkymą. Tai rodo, kad tolesnės nacionalinės pastangos pasiekti šio reglamento tikslus greičiausiai lems tolesnį vidaus rinkos susiskaidymą. Todėl, siekiant apsaugoti vidaus rinkos veikimą ir kartu užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį, reikia sukurti reglamentavimo sistemą, pagal kurią būtų palaipsniui nustatomi gaminių ekologinio projektavimo reikalavimai. Tokia sistema bus nustatyta šiame reglamente – ekologinio projektavimo metodas, iš pradžių nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/125/EB[29], bus pritaikytas kuo didesniam gaminių asortimentui;

(5) šis reglamentas padės užtikrinti, kad gaminiai atitiktų efektyviai išteklius naudojančios neutralaus poveikio klimatui žiedinės ekonomikos principus, mažėtų atliekų, o tvarumo lyderių pasiekimai palaipsniui taptų norma. Jame turėtų būti numatyta nustatyti naujus ekologinio projektavimo reikalavimus, kad būtų pagerintas gaminių patvarumas, pakartotinio naudojimo, naujovinimo ir taisymo galimybės, taip pat atnaujinimo ir techninės priežiūros galimybės, sprendžiamas gaminių sudėtyje esančių pavojingų cheminių medžiagų klausimas, didinamas jų energijos ir išteklių naudojimo efektyvumas, mažinamas numatomas jų atliekų susidarymas ir didinamas perdirbtų medžiagų kiekis gaminiuose, kartu užtikrinant jų veiksmingumą ir saugą, sudarant

---

27 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „*Nauja Europos pramonės strategija*“, COM(2020) 102 *final*.

28 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „*Naujosios 2020 m. pramonės strategijos atnaujinimas. Bendrosios rinkos stiprinimas siekiant Europos ekonomikos atsigavimo*“, COM(2021) 350 *final*.

29 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (Tekstas svarbus EEE) (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).

sąlygas perdarymui ir aukštos kokybės perdirbimui, taip pat mažinant anglies dioksido ir aplinkosauginį pėdsakus;

(6) Europos Parlamentas savo 2020 m. lapkričio 25 d. rezoliucijoje „Tvaresnės bendros rinkos verslui ir vartotojams kūrimas“[30] palankiai įvertino tai, kad skatinami patvarūs gaminiai, kuriuos lengviau taisyti, pakartotinai naudoti ir perdirbti. 2021 m. vasario 16 d. priimtoje ataskaitoje dėl naujo žiedinės ekonomikos veiksmų plano[31] Europos Parlamentas taip pat patvirtino Komisijos žiedinės ekonomikos veiksmų plane pateiktą darbotvarkę. Jis laikėsi nuomonės, kad perėjimas prie žiedinės ekonomikos gali padėti išspręsti dabartines aplinkos problemas ir įveikti COVID-19 pandemijos sukeltą ekonomikos krizę. 2020 m. gruodžio 11 d. priimtose išvadose „Žiedinio ir žalio atsigavimo užtikrinimas“[32] Taryba taip pat palankiai įvertino Komisijos ketinimą pateikti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų kaip visapusiškos ir integruotos tvarių gaminių politikos sistemos, kuria skatinamas poveikio klimatui neutralumas, efektyvus energijos ir išteklių naudojimas ir netoksiška žiedinė ekonomika, apsaugoma visuomenės sveikata ir biologinė įvairovė, o vartotojams ir viešiesiems pirkėjams suteikiama galių ir užtikrinama jų apsauga, dalį;

(7) šiuo reglamentu turėtų būti padedama siekti Sąjungos klimato ir energetikos tikslų. Atsižvelgiant į Paryžiaus susitarime, kurį Sąjunga ratifikavo 2016 m.[33], nustatytus tikslus, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2021/1119, Europos klimato teisės akte[34], nustatytas privalomas Sąjungos įsipareigojimas iki 2030 m. vidaus lygmeniu grynąjį išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti bent 55 proc. ir teisės aktuose įtvirtintas tikslas iki 2050 m. pasiekti visos ekonomikos poveikio klimatui neutralumą mastu. 2021 m. Komisija priėmė Pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinį[35], kad Sąjungos klimato ir energetikos politika būtų tinkama šiems tikslams pasiekti. Šiuo tikslu, laikantis principo „svarbiausia – energijos vartojimo efektyvumas“, įtvirtinto Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2018/2002[36], energijos vartojimo efektyvumą reikia gerokai padidinti iki maždaug 36 proc. galutinės energijos suvartojimo iki 2030 m.[37] Šiuo reglamentu nustatyti gaminiams taikytini reikalavimai turėtų atlikti svarbų vaidmenį siekiant šio tikslo, nes labai sumažėtų gaminių energijos suvartojimas. Šie energijos vartojimo efektyvumo reikalavimai taip pat sumažins vartotojų pažeidžiamumą dėl didėjančių energijos kainų. Kaip pripažįstama Paryžiaus susitarime, vartojimo ir gamybos tvarumo didinimas taip pat atliks svarbų vaidmenį sprendžiant klimato kaitos problemą;

---

30 P9_TA(2020)0318.

31 P9_TA(2021)0040.

32 13852/20.

33 2016 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1841 dėl Paryžiaus susitarimo, priimto pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją, sudarymo Europos Sąjungos vardu (OL L 282, 2016 10 19, p. 1).

34 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (OL L 243, 2021 7 9, p. 1).

35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lt/IP_21_3541.

36 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2002, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo (OL L 328, 2018 12 21, p. 210).

37 Remiantis poveikio vertinimu, pridedamu prie klimato politikos tikslo įgyvendinimo plano („*Platesnis Europos 2030 m. klimato srities užmojis. Investavimas į neutralaus poveikio klimatui ateitį žmonių labui*“, COM(2020) 562 *final*) ir [pasiūlymo dėl Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos].

(8) šiuo reglamentu taip pat turėtų būti padedama siekti platesnių Sąjungos aplinkos tikslų. 8-ąja aplinkosaugos veiksmų programa[38] teisinėje sistemoje įtvirtintas Sąjungos tikslas neviršyti planetos išgalių ir nustatomos reikiamos sąlygos prioritetiniams tikslams, įskaitant perėjimą prie netoksiškos žiedinės ekonomikos, pasiekti. Europos žaliojo kurso komunikate Sąjunga taip pat raginama geriau stebėti oro, vandens, dirvožemio ir vartojimo gaminių taršą, apie ją pranešti, užkirsti jai kelią ir ištaisyti jos padarytą žalą. Tai reiškia, kad cheminės ir kitos medžiagos ir gaminiai turi būti kuo saugesni ir tvaresni jų projektavimo etape ir per visą jų gyvavimo ciklą, kad susidarytų netoksiški medžiagų ciklai[39]. Be to, tiek Europos žaliojo kurso komunikate, tiek Žiedinės ekonomikos veiksmų plane pripažįstama, kad Sąjungos vidaus rinka suteikia kritinę masę, galinčią daryti įtaką pasauliniams gaminių tvarumo ir projektavimo standartams. Todėl šis reglamentas turėtų atlikti svarbų vaidmenį siekiant kelių tikslų, nustatytų pagal Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. darnaus vystymosi tikslus „Atsakingas vartojimas ir gamyba“[40] tiek Sąjungoje, tiek už jos ribų;

(9) Direktyva 2009/125/EB nustatoma su energija susijusių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema. Dėl to, kartu įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1369[41], gerokai sumažėjo gaminių pirminės energijos poreikis ES ir manoma, kad šis sutaupomas kiekis toliau didės. Į pagal Direktyvą 2009/125/EB priimtas įgyvendinimo priemones taip pat įtraukti reikalavimai dėl žiediškumo aspektų, pvz., patvarumo, taisomumo ir perdirbamumo. Be to, tokių priemonių kaip ES ekologinis ženklas, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 66/2010[42], arba ES žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijų[43] taikymo sritis yra platesnė, tačiau jų poveikis dėl savanoriškų metodų apribojimų yra mažesnis;

(10) Direktyva 2009/125/EB iš esmės sėkmingai padėjo skatinti energijos vartojimo efektyvumą ir kai kuriuos su energija susijusių gaminių žiediškumo aspektus, o taikant joje nustatytą požiūrį galima palaipsniui spręsti visų gaminių tvarumo klausimą. Siekiant įgyvendinti žaliojo kurso įsipareigojimus, šis požiūris turėtų būti taikomas ir kitoms gaminių grupėms ir turėtų būti sistemingai atsižvelgiama į pagrindinius aspektus, kuriais didinamas gaminių, kuriems taikomi privalomi reikalavimai, aplinkosauginis tvarumas. Užtikrinant, kad Sąjungos rinkai būtų pateikiami tik tuos reikalavimus atitinkantys gaminiai, šiuo reglamentu turėtų būti ne tik pagerintas laisvas tokių gaminių judėjimas vengiant nacionalinių skirtumų, bet ir sumažintas neigiamas gaminių, kuriems nustatyti tokie reikalavimai, poveikis aplinkai per jų gyvavimo ciklą;

---

38 ... m. ... ... d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2022/... dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2030 m. [įrašyti nuorodą, kai bus paskelbta OL – 2021 m. gruodžio 2 d. trilogo susitarimas].

39 Kaip nustatyta ES veiksmų plane „*Siekiant nulinės oro, vandens ir dirvožemio taršos*“ (COM(2021) 400 *final*) ir komunikate „*Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti*“ (COM(2020) 667 *final*), kuriuose raginama įgyvendinti nulinės taršos tikslus gamybos ir vartojimo srityse.

40 Visų pirma įskaitant tikslus pagal 12-ąjį DVT („Atsakingas vartojimas ir gamyba“).

41 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1).

42 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (OL L 27, 2010 1 30, p. 1).

43 Komunikatas „Viešieji pirkimai geresnei aplinkai užtikrinti“ (COM(2008) 400) https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm.

(11) siekiant sukurti veiksmingą ir perspektyvią reglamentavimo sistemą, būtina leisti nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus visoms fizinėms prekėms, kurios pateikiamos rinkai arba pradedamos naudoti, įskaitant komponentus ir tarpinius gaminius. Tai turėtų sudaryti sąlygas Komisijai, teikiant pirmenybę ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymui, atsižvelgti į kuo platesnį gaminių asortimentą ir taip kuo labiau padidinti jų veiksmingumą. Prireikus, nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus, turėtų būti daromos specialios išimtys, pavyzdžiui, gaminiams, kurių paskirtis yra ypatinga ir kurių nebūtų galima pagal ją naudoti, jei būtų laikomasi ekologinio projektavimo reikalavimų. Be to, išimtys turėtų būti daromos sistemos lygmeniu tiems gaminiams, dėl kurių jau yra aišku, kad ekologinio projektavimo reikalavimai nebūtų tinkami, arba tais atvejais, kai tokiems reikalavimams nustatyti numatytos kitos sistemos. Tai turėtų būti taikoma maistui ir pašarams, apibrėžtiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002[44], žmonėms skirtiems vaistams, apibrėžtiems Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/83/EB[45], veterinariniams vaistams, apibrėžtiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/6[46], gyviems augalams, gyvūnams ir mikroorganizmams, žmogaus kilmės produktams ir augalų bei gyvūnų produktams, tiesiogiai susijusiems su jų būsima reprodukcija;

(12) pasiūlyme dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl pastatų energinio naudingumo (nauja redakcija)[47] reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų minimaliuosius energijos vartojimo efektyvumo reikalavimus pastatų dalims, kurios sudaro pastato atitvarų dalį, ir naujuose ar esamuose pastatuose įrengtų techninių pastato sistemų bendro energinio naudingumo, jų tinkamo įrengimo ir tinkamų jų parametrų bei nustatymų parinkimo ir jų kontrolės sistemos reikalavimus. Tai, kad tam tikrais atvejais šie minimalieji energijos vartojimo efektyvumo reikalavimai gali riboti su energija susijusių gaminių, kurie atitinka šio reglamento ir jo deleguotųjų aktų reikalavimus, įrengimą, suderinama su šio reglamento tikslais, jei dėl tokių reikalavimų nėra nepagrįstai sudaromos kliūtys rinkoje;

(13) siekiant pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti laisvą gaminių judėjimą vidaus rinkoje, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus. Tie ekologinio projektavimo reikalavimai iš esmės turėtų būti taikomi konkrečioms gaminių grupėms, pvz., skalbyklėms arba skalbyklėms ir skalbyklėms-džiovyklėms. Siekiant kuo labiau padidinti ekologinio projektavimo reikalavimų veiksmingumą ir veiksmingai pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą, taip pat turėtų būti įmanoma nustatyti vieną ar daugiau horizontaliųjų ekologinio projektavimo reikalavimų didesnėms gaminių grupėms, pavyzdžiui, elektroniniams prietaisams ar tekstilei. Horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai turėtų būti nustatyti tais atvejais, kai gaminių grupių techniniai panašumai leidžia pagerinti jų aplinkosauginį tvarumą remiantis tais pačiais reikalavimais;

---

44 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

45 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

46 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, ir kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019 1 7, p. 43).

47 COM(2021) 802 *final*.

(14) tam, kad Komisija galėtų nustatyti tinkamus reikalavimus reglamentuojamoms gaminių grupėms, į ekologinio projektavimo reikalavimus turėtų būti įtraukti veiksmingumo ir informacijos reikalavimai. Tie reikalavimai turėtų būti taikomi siekiant pagerinti su aplinkos tvarumu susijusius gaminių aspektus, pavyzdžiui, energijos vartojimo efektyvumą, patvarumą, taisomumą ir anglies dioksido bei aplinkosauginį pėdsakus. Ekologinio projektavimo reikalavimai turėtų būti skaidrūs, objektyvūs bei proporcingi ir atitikti tarptautinės prekybos taisykles;

(15) Komisijai priėmus deleguotąjį aktą, kuriuo nustatomi tam tikrai gaminių grupei taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, valstybėms narėms, siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą, nebeturėtų būti leidžiama nustatyti nacionalinių veiksmingumo reikalavimų, grindžiamų gaminio parametrais, kuriems taikomi tokie tame deleguotajame akte nustatyti veiksmingumo reikalavimai, ir nacionalinių informacijos reikalavimų, grindžiamų gaminio parametrais, kuriems taikomi tokie tame deleguotajame akte nustatyti informacijos reikalavimai. Siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti, kad nėra būtini jokie su konkrečiu gaminio parametru susiję ekologinio projektavimo reikalavimai, t. y. veiksmingumo reikalavimai ir (arba) informacijos reikalavimai;

(16) nustatydama ekologinio projektavimo reikalavimus Komisija turėtų atsižvelgti į atitinkamų gaminių pobūdį ir paskirtį, taip pat į atitinkamų rinkų charakteristikas. Pavyzdžiui, gynybos įranga turi būti pajėgi veikti konkrečiomis ir kartais itin nepalankiomis sąlygomis, į kurias reikia atsižvelgti nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus. Tam tikra informacija apie gynybos įrangą neturėtų būti atskleidžiama ir turėtų būti saugoma. Todėl nustatant karinės ar neskelbtinos įrangos ekologinio projektavimo reikalavimus turėtų būti atsižvelgiama į saugumo poreikius ir gynybos rinkos ypatybes, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/81/EB[48]. Kosmoso pramonė taip pat yra strategiškai svarbi Europai ir jos technologiniam nepriklausomumui. Kadangi kosmoso technologijos veikia ekstremaliomis sąlygomis, pagal bet kokius kosmoso srities gaminių ekologinio projektavimo reikalavimus tvarumo aspektai turėtų būti suderinti su atsparumu ir tikėtinu veiksmingumu. Be to, dėl medicinos priemonių, apibrėžtų Reglamento (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių[49] 2 straipsnio 1 punkte, ir *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, apibrėžtų Reglamento (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių[50] 2 straipsnio 2 punkte, Komisija turėtų atsižvelgti į poreikį nedaryti neigiamo poveikio pacientų ir naudotojų sveikatai ir saugai;

(17) siekiant išvengti pastangų dubliavimo ir reglamentavimo naštos, turėtų būti užtikrintas šio reglamento ir kituose Sąjungos teisės aktuose, visų pirma gaminių, cheminių medžiagų ir atliekų teisės aktuose, arba pagal juos nustatytų reikalavimų

---

48 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičianti direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 216, 2009 8 20, p. 76).

49 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB (OL L 117, 2017 5 5, p. 1).

50 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176).

nuoseklumas[51]. Tačiau tai, kad pagal kitus Sąjungos teisės aktus suteikiami įgaliojimai nustatyti reikalavimus, turinčius tokį patį ar panašų poveikį kaip ir šiame reglamente nustatyti reikalavimai, neapriboja į šį reglamentą įtrauktų įgaliojimų, nebent taip būtų nurodyta šiame reglamente;

(18) turėtų būti atliekamas deleguotųjų aktų, įskaitant ekologinio projektavimo reikalavimus, kaip ir pagal Direktyvą 2009/125/EB, specialus poveikio vertinimas ir dėl jų turėtų būti konsultuojamasi su suinteresuotaisiais subjektais, jie turėtų būti rengiami laikantis Komisijos geresnio reglamentavimo gairių ir turėtų apimti tarptautinio aspekto ir poveikio trečiosioms šalims vertinimą. Tai darydama Komisija turėtų tinkamai atsižvelgti į visus gaminio gyvavimo ciklo aspektus ir savo poveikio vertinimą pagrįsti geriausiais turimais įrodymais. Rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus Komisija turėtų taikyti mokslinį metodą, taip pat atsižvelgti į atitinkamą techninę informaciją, visų pirma pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 66/2010[52], Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES[53], pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/852[54] priimtus techninės analizės kriterijus ir žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijus[55];

(19) siekdama atsižvelgti į gaminių įvairovę, Komisija turėtų pasirinkti ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo vertinimo metodus ir prireikus juos toliau plėtoti atsižvelgdama į gaminio pobūdį, jo svarbiausius aspektus ir poveikį per jo gyvavimo ciklą. Tai darydama Komisija turėtų atsižvelgti į savo patirtį vertinant reikalavimų nustatymą pagal Direktyvą 2009/125/EB ir nuolatines pastangas kurti ir tobulinti moksliškai pagrįstas vertinimo priemones, pavyzdžiui, atnaujinti su energija susijusių gaminių ekologinio projektavimo metodiką ir Komisijos rekomendacijoje (ES) 2021/2279[56] nustatytą gaminio aplinkosauginio pėdsako metodą, be kita ko, kiek tai susiję su laikinu anglies dioksido saugojimu, taip pat į tarptautinių ir Europos standartizacijos organizacijų rengiamus standartus, be kita ko, dėl su energija susijusių gaminių medžiagų naudojimo efektyvumo. Remdamasi šiomis priemonėmis ir prireikus atlikdama specialius tyrimus, Komisija, vertindama gaminius ir rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus, turėtų toliau stiprinti žiediškumo aspektus (pavyzdžiui, patvarumą, taisomumą, įskaitant taisomumo vertinimo balus, cheminių medžiagų, trukdančių pakartotinai naudoti ir perdirbti, nustatymą) ir prireikus rengti naujus metodus ar priemones. Taip pat gali prireikti naujų metodų privalomiems viešųjų pirkimų kriterijams rengti ir draudimams sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius įvesti;

(20) veiksmingumo reikalavimai turėtų būti susiję su pasirinktu gaminio parametru, susijusiu su tiksliniu gaminio aspektu, dėl kurio nustatyta galimybė pagerinti

---

51 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „*Žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio įgyvendinimas: cheminių medžiagų, produktų ir atliekų teisės akto sąlyčio gerinimo variantai*“ (COM(2018) 32 *final*).

52 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (OL L 27, 2010 1 30, p. 1).

53 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

54 2020 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/852 dėl sistemos tvariam investavimui palengvinti sukūrimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/2088 (OL L 198, 2020 6 22, p. 13).

55 Komunikatas „Viešieji pirkimai geresnei aplinkai užtikrinti“ (COM(2008) 400).

56 2021 m. gruodžio 15 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2021/2279 dėl aplinkosauginio pėdsako metodų naudojimo produktų ir organizacijų gyvavimo ciklo aplinkosauginiam veiksmingumui matuoti ir apie jį informuoti.

aplinkosauginį tvarumą. Tokie reikalavimai gali apimti mažiausius arba didžiausius veiksmingumo lygius, susijusius su gaminio parametru, nekiekybinius reikalavimus, kuriais siekiama pagerinti su gaminio parametru susijusį veiksmingumą, arba reikalavimus, susijusius su gaminio funkciniu veiksmingumu, siekiant užtikrinti, kad pasirinkti veiksmingumo reikalavimai neturėtų neigiamo poveikio gaminio gebėjimui atlikti funkciją, dėl kurios jis buvo suprojektuotas ir pateiktas rinkai. Kalbant apie mažiausius arba didžiausius lygius, jie gali būti, pavyzdžiui, energijos suvartojimo naudojimo etape arba gaminio sudėtyje esančios konkrečios medžiagos kiekio riba, reikalavimas dėl minimalaus perdirbtos medžiagos kiekio arba konkrečios kategorijos poveikio aplinkai ar viso suminio atitinkamo poveikio aplinkai apribojimas. Nekiekybinio reikalavimo pavyzdys – konkretaus techninio sprendimo, kuris kenkia gaminio taisomumui, draudimas. Veiksmingumo reikalavimai bus taikomi siekiant užtikrinti, kad mažiausio veiksmingumo gaminiai būtų pašalinti iš rinkos, kai tai būtina siekiant reglamento aplinkosauginio tvarumo tikslų;

(21) siekiant užtikrinti nuoseklumą, veiksmingumo reikalavimai turėtų papildyti Sąjungos teisės aktų dėl atliekų įgyvendinimo pastangas. Nors pakuotės kaip galutinio gaminio pateikimo rinkai reikalavimai nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB[57], šiuo reglamentu ta direktyva gali būti papildyta nustatant gaminiams taikomus reikalavimus, kuriais daugiausia dėmesio skiriama konkrečių rinkai pateikiamų gaminių pakuotei. Kai aktualu, tokiais papildomais reikalavimais visų pirma turėtų būti prisidedama prie kuo didesnio naudojamų pakuočių kiekio mažinimo, taip prisidedant prie atliekų susidarymo Sąjungoje prevencijos;

(22) cheminė sauga yra pripažintas gaminio tvarumo elementas. Jis grindžiamas cheminėms medžiagoms būdingu pavojumi sveikatai ar aplinkai kartu su konkrečiu ar bendru poveikiu ir yra reglamentuojamas cheminių medžiagų teisės aktais, pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1935/2004[58], Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1907/2006[59], Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1223/2009[60], Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/745[61] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/48/EB[62]. Šiuo reglamentu neturėtų būti leidžiama cheminių medžiagų naudojimo riboti remiantis chemine sauga, kaip tai daroma pagal kitus Sąjungos teisės aktus. Be to, šiuo reglamentu neturėtų būti leidžiama cheminių medžiagų naudojimo riboti dėl priežasčių, susijusių su maisto sauga. Tačiau pagal Sąjungos cheminių medžiagų ir

---

57 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

58 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, ir panaikinantis Direktyvas 80/590/EEB ir 89/109/EEB (OL L 338, 2004 11 13, p. 4).

59 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

60 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59).

61 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176).

62 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/48/EB dėl žaislų saugos (OL L 170, 2009 6 30, p. 1).

maisto teisės aktus neleidžiama riboti tam tikrų medžiagų naudojimo sprendžiant poveikio tvarumui, kuris nesusijęs su chemine sauga ar maisto sauga, klausimą. Siekiant panaikinti šį apribojimą, šiuo reglamentu tam tikromis sąlygomis turėtų būti leidžiama, visų pirma dėl kitų priežasčių nei cheminė ar maisto sauga, apriboti medžiagų, kurios neigiamai veikia gaminių tvarumą, naudojimą gaminiuose arba jų gamybos procesuose. Šiuo reglamentu taip pat neturėtų būti dubliuojami ar pakeičiami medžiagų, kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES[63], naudojimo apribojimai, kuriais siekiama apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, įskaitant aplinkai nekenksmingą elektros ir elektroninės įrangos atliekų naudojimą ir šalinimą;

(23) siekiant pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą, informacijos reikalavimai turėtų būti susiję su pasirinktu gaminio parametru, susijusiu su gaminio aspektu, pavyzdžiui, jo aplinkosauginiu pėdsaku arba patvarumu. Jais gali būti reikalaujama, kad gamintojas pateiktų informaciją apie gaminio veiksmingumą, susijusį su pasirinktu gaminio parametru, arba kitą informaciją, kuri gali turėti įtakos tam, kaip gaminį tvarko kitos šalys nei gamintojas, siekiant padidinti su tokiu parametru susijusį veiksmingumą. Tokie informacijos reikalavimai turėtų papildyti veiksmingumo reikalavimus, taikomus tam pačiam gaminio parametrui, arba būti nustatyti vietoj jų. Kai deleguotajame akte nustatyti informacijos reikalavimai, jame turėtų būti nurodytas reikiamos informacijos pateikimo būdas, pavyzdžiui, jos paskelbimas laisvai prieinamoje svetainėje, gaminio pase arba gaminio etiketėje. Informacijos reikalavimai yra būtini, kad būtų galima pakeisti elgseną siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti šiame reglamente nustatyti aplinkosauginio tvarumo tikslai. Kadangi pirkėjams ir valdžios institucijoms suteikiamas tvirtas pagrindas palyginti gaminius pagal jų aplinkosauginį tvarumą, tikimasi, kad informacijos reikalavimai paskatins vartotojus ir valdžios institucijas rinktis tvaresnius sprendimus;

(24) kai deleguotuosiuose aktuose nustatyti informacijos reikalavimai, jais taip pat gali būti nustatytos veiksmingumo klasės, susijusios su vienu ar daugiau atitinkamų gaminio parametrų, kad būtų lengviau palyginti gaminius remiantis tuo parametru. Veiksmingumo klasės turėtų sudaryti sąlygas diferencijuoti gaminius pagal jų santykinį tvarumą ir jomis galėtų naudotis tiek vartotojai, tiek valdžios institucijos. Taigi jomis siekiama paskatinti rinką kurti tvaresnius gaminius;

(25) informacija apie susirūpinimą keliančias medžiagas gaminiuose yra pagrindinis elementas siekiant nustatyti ir skatinti tvarius gaminius. Gaminių cheminė sudėtis iš esmės lemia jų funkcijas ir poveikį, taip pat galimybes juos pakartotinai naudoti arba panaudoti, kai jie tampa atliekomis. Cheminių medžiagų strategijoje tvarumui užtikrinti[64] raginama kuo labiau sumažinti susirūpinimą keliančių medžiagų kiekį gaminiuose ir užtikrinti informacijos apie cheminę sudėtį ir saugų naudojimą prieinamumą nustatant informacijos reikalavimus ir stebint susirūpinimą keliančių medžiagų buvimą per visą medžiagų ir gaminių gyvavimo ciklą. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1272/2008[65] ir kitais esamais cheminių medžiagų

---

63 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (OL L 174, 2011 7 1, p. 88).

64 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „*Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti. Aplinkos be toksinių medžiagų kūrimas*“, COM(2020) 667 *final*.

65 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis

teisės aktais, pavyzdžiui, Reglamentu (EB) Nr. 1223/2009, jau užtikrinamas informavimas apie tam tikrų susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų – atskirų ar esančių mišinio sudėtyje – keliamą pavojų sveikatai ar aplinkai. Cheminių medžiagų ir mišinių naudotojai taip pat turėtų būti informuojami apie atitinkamą su tvarumu susijusią informaciją, kuri nėra pirmiausia susijusi su pavojumi sveikatai ar aplinkai. Be to, gaminių, išskyrus chemines medžiagas ar mišinius, naudotojai ir tokių gaminių atliekų tvarkytojai taip pat turėtų gauti su tvarumu susijusią informaciją, įskaitant informaciją, visų pirma susijusią su cheminių medžiagų keliamais pavojais sveikatai ar aplinkai. Todėl šiuo reglamentu turėtų būti leidžiama nustatyti reikalavimus, susijusius su informacijos apie tvarumą sekimu ir pateikimu, įskaitant susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų buvimą gaminiuose per visą jų gyvavimo ciklą, be kita ko, siekiant jas nukenksminti ir panaudoti, kai jos tampa atliekomis. Tokia sistema turėtų būti siekiama palaipsniui apimti visas susirūpinimą keliančias medžiagas visuose gaminiuose, įtrauktuose į darbo planus, kuriuose nustatomos gaminių grupės, kurių klausimą Komisija ketina spręsti;

(26) šiame reglamente nustatyti informacijos reikalavimai turėtų apimti reikalavimą pateikti gaminio pasą. Gaminio pasas yra svarbi priemonė, kuria užtikrinama, kad informacija būtų prieinama visos vertės grandinės dalyviams, o galimybė gauti gaminio pasą turėtų gerokai padidinti ištisinį gaminio atsekamumą visoje jo vertės grandinėje. Be kita ko, gaminio pasas turėtų padėti vartotojams priimti informacija pagrįstus sprendimus, nes pagerėtų jų prieiga prie jiems aktualios informacijos apie gaminį, ekonominės veiklos vykdytojams ir kitiems vertės grandinės dalyviams, pvz., taisytojams ar perdirbėjams, būtų sudarytos sąlygos gauti atitinkamą informaciją, o kompetentingoms nacionalinėms institucijoms – atlikti savo pareigas. Šiuo tikslu gaminio pasas turėtų ne pakeisti, o papildyti neskaitmenines informacijos perdavimo formas, pavyzdžiui, informaciją gaminio vadove ar etiketėje. Be to, gaminio pasą turėtų būti galima naudoti informacijai apie kitus tvarumo aspektus, taikomus atitinkamai gaminių grupei pagal kitus Sąjungos teisės aktus, teikti;

(27) siekiant atsižvelgti į gaminio ir jo rinkos pobūdį, informacija, kuri turi būti įtraukta į gaminio pasą, turėtų būti atidžiai išnagrinėta kiekvienu konkrečiu atveju rengiant konkretiems gaminiams taikomas taisykles. Siekiant optimizuoti prieigą prie gautos informacijos, kartu apsaugant intelektinės nuosavybės teises, reikia sukurti ir įdiegti gaminio pasą, kad būtų sudarytos sąlygos diferencijuotai susipažinti su gaminio pase nurodyta informacija, atsižvelgiant į informacijos rūšį ir suinteresuotųjų subjektų tipus. Be to, siekiant išvengti įmonėms ir visuomenei tenkančių išlaidų, kurios būtų neproporcingos platesnei naudai, gaminio pasas turėtų būti skirtas konkrečiam prekės, partijos ar gaminio modeliui, atsižvelgiant, pavyzdžiui, į vertės grandinės sudėtingumą, atitinkamų gaminių dydį, pobūdį ar poveikį;

(28) siekiant užtikrinti sąveikumą, turėtų būti nustatytos leidžiamų duomenų saitų rūšys. Dėl tos pačios priežasties duomenų saitas ir unikalus gaminio identifikatorius turėtų būti skelbiami pagal tarptautiniu mastu pripažintus standartus. Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas, pakeičiant arba papildant standartus, pagal kuriuos, atsižvelgiant į technikos ar mokslo pažangą, galima leisti naudoti duomenų saitą ir unikalius identifikatorius. Tai turėtų užtikrinti, kad visi ekonominės veiklos vykdytojai galėtų registruoti ir perduoti gaminio pase esančią informaciją, taip pat užtikrinti

---

direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

unikalaus identifikatoriaus suderinamumą su išoriniais komponentais, pavyzdžiui, skenavimo prietaisais;

(29) siekiant be reikalo nevilkinti ekologinio projektavimo reikalavimų, kurie nėra nurodyti gaminio pase, nustatymo arba užtikrinti, kad gaminių pasai galėtų būti veiksmingai įdiegti, Komisijai turėtų būti leidžiama gaminių grupėms netaikyti gaminio paso reikalavimų, jei nėra techninių specifikacijų, susijusių su esminiais gaminio paso techninio projekto ir veikimo reikalavimais. Be to, siekiant, kad ekonominės veiklos vykdytojas išvengtų nereikalingos administracinės naštos, Komisijai turėtų būti leidžiama gaminių grupėms netaikyti gaminio paso reikalavimų, jei į kitus Sąjungos teisės aktus jau įtraukta skaitmeninio informacijos apie gaminį teikimo sistema, kuri vertės grandinės dalyviams suteikia galimybę susipažinti su atitinkama informacija apie gaminį ir palengvina kompetentingų nacionalinių institucijų atliekamą gaminio atitikties tikrinimą. Šios išimtys turėtų būti periodiškai peržiūrimos atsižvelgiant į tolesnį techninių specifikacijų prieinamumą;

(30) unikalus gaminių identifikavimas yra esminis elementas siekiant užtikrinti atsekamumą visoje tiekimo grandinėje. Todėl gaminio pasas turėtų būti susietas su unikaliu gaminio identifikatoriumi. Be to, atitinkamais atvejais pasitelkiant pasą turėtų būti galima atsekti su tuo gaminiu susijusius subjektus ir gamybos įrenginius. Siekiant užtikrinti sąveikumą, unikalūs veiklos vykdytojo identifikatoriai ir unikalūs objekto identifikatoriai, kuriais užtikrinamas atsekamumas, turėtų būti suteikiami pagal tarptautiniu mastu pripažintus standartus. Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas, pakeičiant arba papildant standartus, pagal kuriuos, atsižvelgiant į technikos ar mokslo pažangą, gali būti suteikiami unikalūs veiklos vykdytojo identifikatoriai ir unikalūs objekto identifikatoriai;

(31) skaitmeninė informacija apie gaminį ir jo gyvavimo ciklą arba, kai taikoma, pasą turėtų būti lengvai prieinama nuskenuojant duomenų saitą, pvz., vandens ženklą arba greitojo atsako (QR) kodą. Jei įmanoma, duomenų saitas turėtų būti ant paties gaminio, siekiant užtikrinti, kad informacija būtų prieinama per visą jo gyvavimo ciklą. Tačiau atsižvelgiant į atitinkamų gaminių pobūdį, dydį ar paskirtį gali būti taikomos išimtys;

(32) siekiant užtikrinti, kad gaminio pasas būtų lankstus, dinamiškas bei orientuotas į rinką ir atitiktų verslo modelius, rinkas ir inovacijas, jis turėtų būti grindžiamas decentralizuota duomenų sistema, kurią sukuria ir prižiūri ekonominės veiklos vykdytojai. Tačiau vykdymo užtikrinimo ir stebėsenos tikslais gali prireikti, kad kompetentingos nacionalinės institucijos ir Komisija turėtų tiesioginę prieigą prie visų duomenų saitų įrašų ir unikalių identifikatorių, susijusių su rinkai pateiktais arba pradėtais naudoti gaminiais;

(33) siekiant užtikrinti veiksmingą gaminio paso įdiegimą, techninis projektas, duomenų reikalavimai ir gaminio paso naudojimas turėtų atitikti esminius techninius reikalavimus. Tokiais reikalavimais turėtų būti grindžiamas nuoseklus gaminio paso diegimas visuose sektoriuose. Siekiant užtikrinti veiksmingą tų esminių reikalavimų įgyvendinimą, turėtų būti nustatytos techninės specifikacijos, t. y. Oficialiajame leidinyje nurodytas darnusis standartas arba, kaip atsarginis variantas, Komisijos priimta bendra specifikacija. Techniniu projektu turėtų būti užtikrinta, kad gaminio pase duomenys būtų perduodami saugiai, laikantis privatumo taisyklių. Skaitmeninis gaminio pasas bus kuriamas palaikant atvirą dialogą su tarptautiniais partneriais, siekiant atsižvelgti į jų nuomonę rengiant technines specifikacijas ir užtikrinti, kad jie

padėtų pašalinti prekybos ekologiškesniais gaminiais kliūtis ir sumažinti tvarių investicijų, rinkodaros ir atitikties sąnaudas. Siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai įgyvendinti technines specifikacijas ir reikalavimus, susijusius su atsekamumu visoje vertės grandinėje, juos rengiant turėtų būti, kiek įmanoma, remiamasi bendru sutarimu grindžiamu požiūriu ir įvairių subjektų, be kita ko, standartizacijos įstaigų, pramonės asociacijų, vartotojų organizacijų, ekspertų, NVO ir tarptautinių partnerių, įskaitant besivystančias šalis, dalyvavimu, prisijungimu ir veiksmingu bendradarbiavimu;

(34) siekiant geriau užtikrinti ekologinio projektavimo reikalavimų vykdymą, būtina, kad nacionalinės institucijos ir Komisija turėtų tiesioginę prieigą prie visų duomenų saitų įrašų ir unikalių identifikatorių, susijusių su rinkai pateiktais arba pradėtais naudoti gaminiais. Šiuo tikslu Komisija turėtų sukurti ir tvarkyti gaminio pasų registrą tokiems duomenims saugoti. Prireikus Komisija turėtų nurodyti kitą gaminio pase esančią informaciją, kuri turi būti saugoma registre, kai to reikia siekiant dar labiau palengvinti reikalavimų vykdymo užtikrinimą;

(35) bet koks asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą turėtų atitikti taikomas asmens duomenų apsaugos taisykles. Valstybių narių kompetentingos nacionalinės institucijos asmens duomenis turėtų tvarkyti laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679[66]. Komisija asmens duomenis turėtų tvarkyti laikydamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725[67];

(36) veiksmingas Sąjungos rinkai pateiktiems gaminiams taikomų reikalavimų vykdymo užtikrinimas, nepriklausomai nuo to, ar jie pagaminti vidaus rinkoje, ar importuojami, yra labai svarbus siekiant šio reglamento tikslų. Todėl tais atvejais, kai Komisija yra sukūrusi registrą, muitinė turėtų turėti tiesioginę prieigą prie jo per ES muitinės vieno langelio aplinką, sukurtą Reglamentu (ES) .../.... Muitinė turėtų užtikrinti, kad muitinės deklaracijoje būtų pateikta nuoroda į gaminio pasą ir kad ši nuoroda atitiktų registre saugomą unikalų gaminio identifikatorių. Tai leistų muitinei patikrinti, ar importuojamiems gaminiams suteiktas gaminio pasas;

(37) kai registre, be duomenų saitų ir unikalių identifikatorių, saugoma tam tikra gaminio pase esanti informacija, Komisija turėtų turėti galimybę prireikus nustatyti reikalavimą, kad muitinė patikrintų šios informacijos ir muitinės deklaracijos atitiktį, kad būtų pagerinta gaminių atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams ir būtų atsižvelgta į poreikį išvengti neproporcingos naštos muitinėms;

(38) gaminio pase pateikta informacija gali padėti muitinėms patobulinti ir palengvinti rizikos valdymą ir sudaryti sąlygas tikslingiau vykdyti tikrinimą pasienyje. Todėl muitinės turėtų turėti galimybę gauti ir naudoti į gaminio pasą ir susijusį registrą įtrauktą informaciją, kad galėtų vykdyti savo užduotis pagal Sąjungos teisės aktus, įskaitant rizikos valdymą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013[68];

---

66 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

67 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

68 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

(39) siekiant paskatinti vartotojus rinktis tvaresnius gaminius, etiketėse, kai to reikalaujama pagal šį reglamentą priimtuose deleguotuosiuose aktuose, turėtų būti pateikiama informacija, leidžianti veiksmingai palyginti gaminius, pavyzdžiui, nurodant veiksmingumo klases. Konkrečiai vartotojams fizinės etiketės gali būti papildomas informacijos šaltinis pardavimo vietoje. Jos gali suteikti vartotojams greitą vaizdinį pagrindą atskirti gaminius pagal jų veiksmingumą, susijusį su konkrečiu gaminio parametru arba gaminio parametrų rinkiniu. Prireikus jos taip pat turėtų suteikti galimybę gauti papildomos informacijos per konkrečias nuorodas, pvz., svetainių adresus, dinaminius QR kodus, nuorodas į internetines etiketes arba bet kokias tinkamas į vartotoją orientuotas priemones. Komisija atitinkamame deleguotajame akte turėtų nustatyti veiksmingiausią tokių etikečių rodymo būdą, be kita ko, nuotolinės prekybos internetu atveju, atsižvelgdama į poveikį klientams ir ekonominės veiklos vykdytojams ir atitinkamų gaminių savybes. Komisija taip pat gali reikalauti, kad etiketė būtų atspausdinta ant gaminio pakuotės;

(40) su energija susijusiems gaminiams kartu su šiuo reglamentu taikomas Reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema. Tai reiškia, kad energijos vartojimo efektyvumo etiketės yra pagrindinė priemonė, kuria vartotojams pateikiama tinkama informacija apie su energija susijusius gaminius, ir kad pagal šį reglamentą nustatytos veiksmingumo klasės, kai tinkama, turėtų būti įtrauktos į etiketę kaip papildoma informacija, kaip numatyta Reglamento (ES) 2017/1369 16 straipsnyje. Tais atvejais, kai atitinkamos informacijos apie gaminio veiksmingumą, susijusį su gaminio parametru, negalima įtraukti kaip papildomos informacijos į su energija susijusio gaminio energijos vartojimo efektyvumo etiketę, nustatytą pagal Reglamentą (ES) 2017/1369, Komisija turėtų įvertinti, ar reikia nustatyti etiketę pagal šį reglamentą, atsižvelgdama į poreikį informuoti vartotojus apie svarbiausius gaminio parametrus ir trūkumus, susijusius su visuomenei kylančia painiavos rizika ir ekonominės veiklos vykdytojams tenkančia pernelyg didele administracine našta;

(41) vartotojai turėtų būti apsaugoti nuo klaidinančios informacijos, kuri galėtų trukdyti jiems rinktis tvaresnius gaminius. Dėl šios priežasties turėtų būti draudžiama pateikti rinkai gaminius, paženklintus etikete, kuria imituojamos šiame reglamente numatytos etiketės;

(42) siekdama kuo veiksmingiau įgyvendinti Europos žaliojo kurso tikslus ir pirmiausia spręsti didžiausią poveikį darančių gaminių klausimą, Komisija turėtų nustatyti prioritetinius gaminius, kurie bus reglamentuojami pagal šį reglamentą, ir jiems taikysimus reikalavimus. Remdamasi prioritetų nustatymo pagal Direktyvą 2009/125/EB procesu, Komisija turėtų priimti bent trejų metų darbo planą, kuriame būtų pateiktas gaminių grupių, dėl kurių ji planuoja priimti deleguotuosius aktus, ir gaminių aspektų, dėl kurių ji ketina priimti horizontaliai taikomus deleguotuosius aktus, sąrašas. Komisija, nustatydama prioritetus, turėtų remtis kriterijais, visų pirma susijusiais su galimu deleguotųjų aktų indėliu siekiant Sąjungos klimato, aplinkos ir energetikos tikslų ir jų potencialu pagerinti gaminių aspektus, atrinktus taip, kad visuomenė ir ekonominės veiklos vykdytojai nepatirtų neproporcingų išlaidų. Atsižvelgiant į jų svarbą siekiant Sąjungos energetikos tikslų, į darbo planus turėtų būti įtraukta atitinkama dalis veiksmų dėl su energija susijusių gaminių. Su valstybėmis narėmis ir suinteresuotaisiais subjektais taip pat turėtų būti konsultuojamasi Ekologinio projektavimo forume. Dėl šio reglamento ir Reglamento (ES) 2017/1369 papildomumo su energija susijusių gaminių atžvilgiu šiame

reglamente ir Reglamento (ES) 2017/1369 15 straipsnyje numatyto darbo plano terminai turėtų būti suderinti;

(43) kalbant apie statybos produktus, šiame reglamente galutiniams gaminiams taikomi reikalavimai turėtų būti nustatyti tik tais atvejais, kai mažai tikėtina, kad pagal [persvarstytą Statybos produktų reglamentą] nustatytos pareigos ir jo įgyvendinimas leis deramai pasiekti šiame reglamente nustatytus aplinkosauginio tvarumo tikslus. Be to, rengdama darbo planus, Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad, tęsiant dabartinę praktiką, [persvarstytame Statybos produktų reglamente] su energija susijusiems gaminiams, kurie taip pat yra statybos produktai, bus taikomi šiame reglamente nustatyti tvarumo reikalavimai. Tai turėtų būti taikoma, pavyzdžiui, šildytuvams, katilams, šilumos siurbliams, vandens ir patalpų šildymo prietaisams, ventiliatoriams, vėsinimo bei ventiliacijos sistemoms ir fotovoltiniams gaminiams (išskyrus pastate integruotas fotovoltines plokštes). Šių gaminių atveju [persvarstytas Statybos produktų reglamentas] prireikus gali būti taikomas papildomai, daugiausia dėl saugos aspektų, taip pat atsižvelgiant į kitus Sąjungos teisės aktus dėl gaminių, pavyzdžiui, dėl dujinių prietaisų, žemos įtampos įrangos ir mašinų;

(44) siekiant skatinti savireguliavimą kaip tinkamą reglamentavimo metodų alternatyvą, šiame reglamente, tęsiant Direktyvos 2009/125/EB taikymą, turėtų būti numatyta galimybė pramonės subjektams pateikti savireguliavimo priemones. Komisija turėtų įvertinti pramonės subjektų siūlomas savireguliavimo priemones, taip pat pasirašiusiųjų pateiktą informaciją ir įrodymus, be kita ko, atsižvelgdama į Sąjungos tarptautinės prekybos srities įsipareigojimus ir poreikį užtikrinti suderinamumą su Sąjungos teise. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti ir atnaujinti aktą, kuriame būtų išvardytos savireguliavimo priemonės, laikomos tinkamomis deleguotojo akto, kuriuo nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, alternatyvomis. Taip pat tikslinga numatyti, pavyzdžiui, atsižvelgiant į atitinkamą atitinkamos gaminių grupės rinkos arba technologijų raidą, kad Komisija galėtų prašyti pateikti persvarstytą savireguliavimo priemonės versiją, kai manoma, kad tai būtina. Kai savireguliavimo priemonė įtraukiama į įgyvendinimo aktą, ekonominės veiklos vykdytojai pagrįstai tikisi, kad Komisija nepriims deleguotojo akto, kuriuo nustatomi šios konkrečios gaminių grupės ekologinio projektavimo reikalavimai. Tačiau neatmetama galimybė, kad Komisija gali priimti horizontaliuosius ekologinio projektavimo reikalavimus, taikomus ir gaminiams, kuriems taikoma pripažinta savireguliavimo priemonė, atsižvelgdama į su gaminiais susijusius aspektus, kuriems ta savireguliavimo priemonė netaikoma. Jei Komisija mano, kad savireguliavimo priemonė nebeatitinka šiame reglamente nustatytų kriterijų, ji turėtų pašalinti tą savireguliavimo priemonę iš įgyvendinimo akto, kuriame išvardytos pripažintos savireguliavimo priemonės. Todėl pagal šį reglamentą ekologinio projektavimo reikalavimai gali būti nustatyti gaminių grupėms, kurioms anksčiau buvo taikoma savireguliavimo priemonė;

(45) labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) galėtų būti labai naudinga, jei padidėtų tvarių gaminių paklausa, tačiau jos taip pat galėtų patirti išlaidų ir sunkumų, susijusių su kai kuriais reikalavimais. Valstybės narės ir Komisija savo atitinkamose atsakomybės srityse turėtų teikti tinkamą informaciją, užtikrinti tikslinį ir specializuotą mokymą ir teikti konkrečią pagalbą ir paramą, įskaitant finansinę, MVĮ, gaminančioms gaminius, kuriems nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai. Tokie veiksmai turėtų apimti, pavyzdžiui, gaminio aplinkosauginio pėdsako

apskaičiavimą ir techninį gaminio paso įdiegimą. Valstybės narės turėtų imtis veiksmų taikytinų valstybės pagalbos taisyklių atžvilgiu;

(46) tai, kad ekonominės veiklos vykdytojai sunaikina neparduotus vartojimo gaminius, pavyzdžiui, tekstilės gaminius ir avalynę, tampa plačiai paplitusia aplinkos problema visoje Sąjungoje, visų pirma dėl spartaus pardavimo internetu augimo. Tai reiškia, kad prarandami vertingi ekonominiai ištekliai, nes prekės gaminamos, gabenamos ir vėliau sunaikinamos jų taip ir nepanaudojus pagal paskirtį. Todėl siekiant apsaugoti aplinką būtina, kad šiuo reglamentu būtų nustatyta sistema, kuria būtų užkirstas kelias neparduotų gaminių, visų pirma skirtų vartotojams pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/771[69], įskaitant gaminius, kuriuos vartotojas grąžino turėdamas teisę atsisakyti sutarties, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2011/83/ES[70], sunaikinimui. Tai sumažins šių gaminių poveikį aplinkai, nes susidarys mažiau atliekų ir nebus skatinama perteklinė gaminių gamyba. Be to, atsižvelgiant į tai, kad kelios valstybės narės priėmė nacionalinės teisės aktus dėl neparduotų vartojimo prekių sunaikinimo ir taip iškraipoma rinka, ir siekiant užtikrinti, kad platintojams, mažmenininkams ir kitiems ekonominės veiklos vykdytojams visose valstybėse narėse būtų taikomos vienodos taisyklės ir paskatos, būtinos suderintos taisyklės dėl neparduotų vartojimo prekių sunaikinimo;

(47) siekiant atgrasyti nuo neparduotų vartojimo gaminių naikinimo ir toliau rinkti duomenis apie tokią praktiką, šiuo reglamentu turėtų būti nustatyta skaidrumo pareiga ekonominės veiklos vykdytojams, laikantiems vartojimo gaminius Sąjungoje, ir reikalaujama, kad jie atskleistų informaciją apie neparduotų vartojimo gaminių, kurie išmetami per metus, skaičių. Ekonominės veiklos vykdytojas turėtų nurodyti gaminių rūšį ar kategoriją, išmetimo priežastis ir jų pristatymą tolesnėms atliekų tvarkymo operacijoms atlikti. Nors ekonominės veiklos vykdytojai turėtų galėti laisvai spręsti, kaip atskleisti tą informaciją jų verslo aplinkai tinkamu būdu, reikėtų laikyti, kad geriausia praktika yra įtraukti reikalaujamą informaciją į viešai prieinamą nefinansinę ataskaitą, parengtą, kai taikytina, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES[71] 19a straipsnį;

(48) siekiant išvengti neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo, tais atvejais, kai tokių gaminių naikinimas yra paplitęs, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas uždraudžiant sunaikinti tokius gaminius. Atsižvelgiant į didelį gaminių, kurie gali būti sunaikinti taip ir neparduoti ar nepanaudoti, asortimentą, šiame reglamente būtina nustatyti tokius įgaliojimus. Tačiau deleguotuosiuose aktuose nustatytas draudimas turėtų būti taikomas konkrečioms gaminių grupėms, kurios turi būti nustatytos remiantis Komisijos vertinimu, kokiu mastu tokie gaminiai faktiškai sunaikinami, prireikus atsižvelgiant į ekonominės veiklos vykdytojų pateiktą informaciją. Siekdama

---

69 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 6).

70 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

71 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

užtikrinti, kad šis įpareigojimas būtų proporcingas, Komisija turėtų apsvarstyti konkrečias išimtis, pagal kurias vis dar gali būti leidžiama sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius, pavyzdžiui, atsižvelgiant į sveikatos ir saugos problemas. Siekiant stebėti šio draudimo veiksmingumą ir atgrasyti nuo priemonių vengimo, turėtų būti reikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojai atskleistų sunaikintų neparduotų vartojimo gaminių skaičių ir jų sunaikinimo priežastis pagal taikytinas išimtis. Galiausiai, kad MVĮ galėtų išvengti nereikalingos administracinės naštos, jos turėtų būti atleistos nuo pareigų atskleisti informaciją apie neparduotus išmestus gaminius ir nuo deleguotuosiuose aktuose nustatyto draudimo išmesti tam tikrų grupių gaminius. Tačiau tais atvejais, kai yra pagrįstų įrodymų, kad siekiant apeiti tuos įpareigojimus gali būti naudojamos MVĮ, Komisija turėtų turėti galimybę tuose deleguotuosiuose aktuose reikalauti, kad šie įpareigojimai būtų taikomi ir labai mažoms, mažosioms ar vidutinėms įmonėms;

(49) ekonominės veiklos vykdytojai turėtų būti atsakingi už gaminių atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams pagal šį reglamentą, atsižvelgiant į jų atitinkamą vaidmenį tiekimo grandinėje, kad būtų užtikrintas laisvas tų gaminių judėjimas vidaus rinkoje ir pagerintas jų tvarumas. Tiekimo ir platinimo grandinėje veikiantys ekonominės veiklos vykdytojai turėtų imtis tinkamų priemonių siekdami užtikrinti, kad jie rinkai tiektų tik tuos gaminius, kurie atitinka šį reglamentą ir pagal jį priimtus deleguotuosius aktus;

(50) atitikties vertinimo procedūrą gali geriausiai atlikti gamintojas, turintis išsamių žinių apie projektavimo ir gamybos procesą. Todėl atitikties vertinimas turėtų ir toliau būti tik gamintojo pareiga;

(51) siekiant apsaugoti vidaus rinkos veikimą, būtina užtikrinti, kad iš trečiųjų šalių į Sąjungos rinką patenkantys gaminiai atitiktų šį reglamentą ir pagal jį priimtus deleguotuosius aktus, neatsižvelgiant į tai, ar jie importuojami kaip gaminiai, komponentai ar tarpiniai gaminiai. Visų pirma būtina užtikrinti, kad gamintojai būtų atlikę tinkamas tų gaminių atitikties vertinimo procedūras. Todėl turėtų būti priimta nuostata, kad importuotojai turi užtikrinti, kad rinkai pateikiami jų gaminiai atitiktų tuos reikalavimus, ir kad kompetentingoms nacionalinėms institucijoms turi būti sudarytos sąlygos patikrinti žymėjimą CE ženklu ir gamintojų parengtus dokumentus. Taip pat reikėtų numatyti, kad importuotojai, kai taikoma, užtikrintų, kad tiems gaminiams būtų suteiktas gaminio pasas;

(52) kiekvienas importuotojas, pateikdamas gaminį rinkai, turėtų ant jo nurodyti savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekių ženklą, taip pat savo pašto adresą ir, jei yra, elektronines ryšio priemones, kuriomis su juo galima susisiekti. Išimtys turėtų būti numatomos tais atvejais, kai to negalima padaryti dėl gaminio dydžio. Tai apima atvejus, kai importuotojas, norėdamas nurodyti savo pavadinimą ir adresą ant gaminio, turėtų atidaryti jo pakuotę, arba kai gaminys yra per mažas, kad ant jo būtų galima nurodyti šią informaciją;

(53) kadangi platintojas tiekia gaminį rinkai po to, kai jį jai pateikia gamintojas ar importuotojas, jis turėtų deramai laikytis taikomų ekologinio projektavimo reikalavimų. Platintojas taip pat turėtų užtikrinti, kad jo atliekamas gaminio tvarkymas nedarytų neigiamo poveikio gaminio atitikčiai šio reglamento arba pagal jį priimtų deleguotųjų aktų reikalavimams;

(54) platintojai ir importuotojai yra glaudžiai susiję su rinka ir atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant gaminių atitiktį reikalavimams, todėl ir jie turėtų būti įtraukti į kompetentingų nacionalinių institucijų atliekamą rinkos priežiūros darbą ir būti

pasirengę aktyviai jame dalyvauti teikdami toms institucijoms visą reikalingą informaciją apie atitinkamą gaminį;

(55) jei prekiautojas siūlo gaminį pirkti, išsinuomoti ar įsigyti išsimokėtinai arba demonstruoja gaminius klientams ar montuotojams, būtina, kad jis užtikrintų, kad jo klientai galėtų veiksmingai susipažinti su informacija, kurios reikalaujama pagal šį reglamentą, taip pat nuotolinės prekybos atveju. Visų pirma šiuo reglamentu turėtų būti reikalaujama, kad prekiautojai užtikrintų, kad gaminio pasas būtų prieinamas jų klientams ir kad etiketės būtų aiškiai rodomos laikantis taikomų reikalavimų. Prekiautojas turėtų laikytis šio įpareigojimo kiekvieną kartą, kai gaminį siūlo išsinuomoti;

(56) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas rinktis tvaresnius gaminius, etiketės prireikus turėtų būti pateikiamos aiškiai matomu ir atpažįstamu būdu. Jas vartotojas turėtų atpažinti kaip priklausančias atitinkamam gaminiui, neprivalėdamas etiketėje perskaityti prekės ženklo pavadinimo ir modelio numerio. Etiketės turėtų atkreipti vartotojo dėmesį į rodomus gaminius. Siekiant užtikrinti, kad etiketė būtų prieinama klientams svarstant sprendimą pirkti, tiek prekiautojas, tiek atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas turėtų rodyti etiketę reklamuodami gaminį, taip pat nuotolinės prekybos, įskaitant prekybą internetu, atvejais;

(57) bet kuris importuotojas arba platintojas, kuris pateikia rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal šį reglamentą priimtas deleguotasis aktas, naudodamas importuotojo ar platintojo pavadinimą ar prekių ženklą arba pakeičia tokį gaminį taip, kad galėtų pasikeisti jo atitiktis šiam reglamentui arba atitinkamam deleguotajam aktui, turėtų būti laikomas gamintoju ir turėtų prisiimti gamintojo pareigas;

(58) elektroninės prekyvietės atlieka labai svarbų vaidmenį tiekimo grandinėje, nes per jas ekonominės veiklos vykdytojai gali pasiekti daug klientų. Atsižvelgiant į tai, kad elektroninės prekyvietės atlieka svarbų vaidmenį tarpininkaujant ekonominės veiklos vykdytojams ir klientams gaminių pardavimo atveju, jos turėtų prisiimti atsakomybę už ekologinio projektavimo reikalavimų neatitinkančių gaminių pardavimą ir bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB[72] nustatoma bendra elektroninės prekybos sistema ir tam tikros interneto platformų pareigos. Reglamentu [.../...] dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos (Skaitmeninių paslaugų aktu), kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB[73], reglamentuojama internetinių tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybė ir atskaitomybė dėl neteisėto turinio, įskaitant ekologinio projektavimo reikalavimų neatitinkančius gaminius. Remiantis šia bendra sistema, reikėtų nustatyti konkrečius reikalavimus, kad būtų veiksmingai sprendžiama reikalavimų neatitinkančių gaminių pardavimo internetu problema;

(59) labai svarbu, kad elektroninės prekyvietės glaudžiai bendradarbiautų su rinkos priežiūros institucijomis. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento

---

72 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

73 [Įrašyti nuorodą, kai bus priimtas pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos (Skaitmeninių paslaugų akto), kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (COM(2020) 825 *final*)].

(ES) 2019/1020[74] 7 straipsnio 2 dalį, informacinės visuomenės paslaugų teikėjams nustatyta pareiga bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis dėl gaminių, kuriems taikomas tas reglamentas, įskaitant gaminius, kuriems nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai. Siekiant toliau gerinti bendradarbiavimą kovojant su neteisėtu turiniu, susijusiu su reikalavimų neatitinkančiais gaminiais, į šį reglamentą turėtų būti įtrauktos konkrečios elektroninėms prekyvietėms skirtos pareigos praktiškai įgyvendinti šį bendradarbiavimą. Pavyzdžiui, rinkos priežiūros institucijos nuolat tobulina technologines priemones, kurias jos naudoja vykdydamos interneto rinkos priežiūrą, kad nustatytų internetu parduodamus reikalavimų neatitinkančius gaminius. Kad šios priemonės veiktų, elektroninės prekyvietės turėtų suteikti prieigą prie savo sąsajų. Be to, rinkos priežiūros institucijoms taip pat gali reikėti perimti duomenis iš elektroninių prekyviečių;

(60) Reglamento (ES) 2019/1020 14 straipsnio 4 dalimi rinkos priežiūros institucijoms suteikiami įgaliojimai, kai nėra kitų veiksmingų priemonių, kuriomis būtų galima pašalinti rimtą pavojų, reikalauti iš elektroninės sąsajos pašalinti turinį, kuriame nurodyti reikalavimų neatitinkantys gaminiai, arba reikalauti pateikti aiškų įspėjimą galutiniams paslaugų gavėjams, kai jie jungiasi prie elektroninės sąsajos. Reglamento (ES) 2019/1020 14 straipsnio 4 dalimi rinkos priežiūros institucijoms suteikti įgaliojimai taip pat taikomi šiame reglamente. Tačiau, siekiant užtikrinti veiksmingą rinkos priežiūrą taikant šį reglamentą ir išvengti reikalavimų neatitinkančių gaminių Sąjungos rinkoje, šis įgaliojimas turėtų būti taikomas visais atvejais, kai tai būtina ir neprieštaraujama proporcingumo principui, taip pat nerimtą pavojų keliantiems gaminiams. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal [Skaitmeninių paslaugų akto] [8 straipsnį];

(61) gaminio atsekamumo visoje tiekimo grandinėje užtikrinimas palengvina rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti ekonominės veiklos vykdytojus, kurie pateikė arba tiekė rinkai reikalavimų neatitinkančius gaminius. Todėl iš ekonominės veiklos vykdytojų turėtų būti reikalaujama tam tikrą laikotarpį saugoti informaciją apie savo sandorius;

(62) siekiant paspartinti ir palengvinti rinkai pateiktų gaminių atitikties tikrinimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu, kad atsakingi ekonominės veiklos vykdytojai prireikus kompetentingoms institucijoms ir Komisijai skaitmeniniu būdu pateiktų konkrečias techninių dokumentų dalis. Tai turėtų suteikti kompetentingoms nacionalinėms institucijoms galimybę neprašant susipažinti su šia informacija, kartu toliau užtikrinant komercinių paslapčių apsaugą. Galimos tokios informacijos pateikimo skaitmeniniu būdu priemonės iš esmės turėtų apimti gaminio pasą arba tokia informacija turėtų būti įtraukta į Reglamente (ES) 2017/1369 nurodytos gaminių duomenų bazės atitikties dalį ar ekonominės veiklos vykdytojo svetainę. Tokia pareiga neturėtų panaikinti kompetentingų nacionalinių institucijų teisės paprašius susipažinti su kitomis techninių dokumentų dalimis;

(63) siekiant sudaryti sąlygas geriau įvertinti atitinkamų gaminių skverbtį į rinką, geriau pagrįsti tyrimus, kuriais remiamasi rengiant arba atnaujinant ekologinio projektavimo reikalavimus ir darbo planus, ir padėti nustatyti konkrečių gaminių grupių rinkos dalį,

[74] 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011 (OL L 169, 2019 6 25, p. 1).

kad būtų paspartintas ekologinio projektavimo reikalavimų formulavimas arba peržiūra, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, pagal kurias reikalaujama rinkti tinkamus ir patikimus duomenis apie gaminių pardavimą, sudarant sąlygas Komisijai arba jos vardu rinkti tokius duomenis tiesiogiai iš gamintojų ar mažmenininkų. Priimdama stebėsenos ir ataskaitų teikimo taisykles, Komisija turėtų atsižvelgti į poreikį kuo labiau padidinti turimų duomenų apie skverbimąsi į rinką kiekį ir į poreikį kuo labiau sumažinti ekonominės veiklos vykdytojams tenkančią administracinę naštą;

(64) siekiant patobulinti būsimus ekologinio projektavimo reikalavimus ir padidinti galutinių naudotojų pasitikėjimą nustatant ir koreguojant nuokrypius tarp suvartojamos energijos ir kitų veiksmingumo parametrų, kai jie matuojami bandymo sąlygomis ir faktiškai veikiant, Komisijai turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su naudojamų gaminių faktiškai suvartojamos energijos duomenimis ir, jei reikia, su kitais veiksmingumo parametrais. Tuo tikslu pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu, kad atskiri gaminiai, panašiai kaip kelių transporto priemonės, nustatytų savo suvartojamos energijos kiekį ir kitus atitinkamus veiksmingumo parametrus ir parodytų juos galutiniam naudotojui. Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl prie interneto prijungtų gaminių, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu ekonominės veiklos vykdytojams nuotoliniu būdu rinkti tokius naudojimo duomenis ir apie juos pranešti Komisijai, nes labai svarbu nustatyti, kiek gaminiai yra veiksmingi, ir informuoti visuomenę. Jei gaminių naudojimo veiksmingumas labai priklauso ir nuo klimato ar geografinių sąlygų, taip pat reikėtų rinkti, anoniminti ir pateikti su tomis sąlygomis susijusią informaciją;

(65) siekiant užtikrinti veiksmingą ir suderintą šiuo reglamentu nustatytų ekologinio projektavimo reikalavimų taikymą, be kita ko, dėl tokių aspektų kaip energijos naudojimas ar efektyvumas, patvarumas ir patikimumas bei perdirbtų medžiagų kiekis, atitiktis tiems reikalavimams turėtų būti vertinama taikant patikimus, tikslius ir atkuriamus metodus, kuriais atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus. Deleguotieji aktai, kuriais nustatomi gaminių ekologinio projektavimo reikalavimai, iš esmės turėtų apimti bandymų, matavimų ar skaičiavimų, reikalingų atitikčiai nustatyti arba patikrinti, specifikacijas. Be to, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu naudoti internetines priemones, atitinkančias taikytinus apskaičiavimo reikalavimus, kad būtų užtikrintas suderintas jų taikymas;

(66) siekiant užtikrinti, kad ekologinio projektavimo reikalavimais būtų pasiektas numatytas poveikis, šiame reglamente turėtų būti nustatytos išsamios ir visa apimančios nuostatos, taikytinos visiems gaminiams, kuriems taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, ir draudžiančios tokius reikalavimus apeiti. Todėl turėtų būti draudžiama bet kokia praktika, dėl kurios atliekant atitikties bandymus arba per trumpą laikotarpį nuo gaminio naudojimo pradžios gaminio veiksmingumas nepagrįstai pasikeičia taip, kad deklaruojamas gaminio veiksmingumas neatitinka naudojamo gaminio faktinio veiksmingumo;

(67) kai tinkama, deleguotuosiuose aktuose, kuriais nustatomi gaminių ekologinio projektavimo reikalavimai, gali būti daroma nuoroda į standartų naudojimą atitikčiai nustatyti arba patikrinti. Siekiant užtikrinti, kad nebūtų kliūčių prekybai vidaus

rinkoje, tokie standartai turėtų būti suderinti Sąjungos lygmeniu. Priėmus nuorodą į tokį standartą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1025/2012[75] ir paskelbus ją *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, tokius standartus atitinkantys gaminiai, kuriems pagal šį reglamentą buvo priimti ekologinio projektavimo reikalavimai, turėtų būti laikomi atitinkančiais tuos reikalavimus tiek, kiek jiems taikomi atitinkami darnieji standartai. Panašiai turėtų būti laikoma, kad darniuosius standartus atitinkantys bandymų, matavimo ar skaičiavimo metodai atitinka atitinkamuose deleguotuosiuose aktuose, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, nustatytus bandymų, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus tiek, kiek jiems taikomi atitinkami darnieji standartai;

(68) nesant darniųjų standartų, bendrų specifikacijų rengimas turėtų būti naudojamas kaip atsarginis sprendimas, palengvinantis gamintojo pareigą atitikti ekologinio projektavimo reikalavimus, pavyzdžiui, jei standartizacijos procesas sustojo dėl to, kad trūksta bendro sutarimo tarp suinteresuotųjų šalių arba kai nepagrįstai vėluojama rengti darnųjį standartą. Toks vėlavimas galėtų būti, pavyzdžiui, kai nepasiekiama reikiama kokybė. Be to, šiuo sprendimu turėtų būti galima pasinaudoti tais atvejais, kai Komisija apribojo arba panaikino nuorodas į atitinkamus darniuosius standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnio 5 dalį. Dėl atitikties bendrosioms specifikacijoms taip pat turėtų būti daroma atitikties prielaida;

(69) kad ekonominės veiklos vykdytojai galėtų įrodyti, o kompetentingos institucijos galėtų patikrinti, ar rinkai tiekiami gaminiai atitinka pagal šį reglamentą priimtus ekologinio projektavimo reikalavimus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, kuriomis nustatomos tinkamos ir atitinkamo gaminio pobūdžiui bei reguliuojamiems gaminio parametrams proporcingos atitikties vertinimo procedūros. Siekiant užtikrinti suderinamumą su kitais Sąjungos teisės aktais, atitikties vertinimo procedūros turėtų būti pasirenkamos iš gamybos vidaus kontrolės modulio, įtraukto į šį reglamentą, ir modulių, įtrauktų į Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 768/2008/EB[76], kurie gali būti atitinkamai nuo mažiausiai griežtų iki griežčiausių. Siekdama toliau užtikrinti, kad taikomas modulis būtų tinkamas ir proporcingas atitinkamo gaminio pobūdžiui ir reguliuojamiems gaminio parametrams, Komisija prireikus turėtų pasirinktą modulį pritaikyti atsižvelgdama į tą pobūdį;

(70) gamintojai turėtų parengti ES atitikties deklaraciją, kad suteiktų informacijos apie gaminių atitiktį šiam reglamentui. Pagal kitus Sąjungos teisės aktus taip pat gali būti reikalaujama, kad gamintojai parengtų ES atitikties deklaraciją. Siekiant užtikrinti efektyvią prieigą prie informacijos rinkos priežiūros tikslais, turėtų būti parengta viena ES atitikties deklaracija visiems Sąjungos aktams. Siekiant sumažinti administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams, turėtų būti įmanoma, kad ta viena ES atitikties deklaracija būtų byla, sudaryta iš atitinkamų atskirų atitikties deklaracijų;

---

75 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012 11 14, p. 12).

76 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantis Sprendimą 93/465/EEB (OL L 218, 2008 8 13, p. 82).

(71) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 765/2008[77] nustatytos atitikties vertinimo įstaigų akreditavimo taisyklės, pateikta gaminių rinkos priežiūros ir gaminių iš trečiųjų valstybių kontrolės tvarka ir nustatyti bendrieji ženklinimo CE ženklu principai. Tas reglamentas turėtų būti taikomas gaminiams, patenkantiems į šio reglamento taikymo sritį, siekiant užtikrinti, kad gaminiai, kuriems taikomas laisvo prekių judėjimo Sąjungoje principas, atitiktų reikalavimus, kuriais suteikiama viešųjų interesų, kaip antai žmonių sveikatos, saugos ir aplinkos, aukšto lygio apsauga. Jei priimti gaminiui taikytini ekologinio projektavimo reikalavimai, CE ženklas turėtų nurodyti, ar gaminys atitinka šį reglamentą ir pagal jį priimtus ekologinio projektavimo reikalavimus tiek, kiek jie susiję su gaminiu. Bendrieji ženklinimo CE ženklu principai ir jo ryšys su kitais ženklais yra nustatyti Reglamente (EB) Nr. 765/2008. Atsižvelgiant į tai, kad šiame reglamente numatyta nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus dideliam gaminių asortimentui, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas alternatyviomis arba konkretesnėmis atitikties deklaravimo arba atitikties ženklinimo taisyklėmis, susijusiomis su ekologinio projektavimo reikalavimais, siekiant užtikrinti suderinamumą su Sąjungos teisės reikalavimais, taikomais gaminiams, kuriems taikomas šis reglamentas, išvengti painiavos su kitais ženklais ar deklaracijomis ir kuo labiau sumažinti ekonominės veiklos vykdytojams tenkančią administracinę naštą;

(72) pagal kai kuriuos Sprendime Nr. 768/2008/EB nustatytus atitikties vertinimo modulius reikalaujama, kad dalyvautų atitikties vertinimo įstaigos. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, valstybių narių valdžios institucijos apie tas įstaigas turėtų pranešti Komisijai;

(73) siekiant užtikrinti nuoseklų atitikties vertinimo atlikimo kokybės lygį, reikia nustatyti reikalavimus notifikuojančiosioms institucijoms, dalyvaujančioms vertinant ir skelbiant notifikuotąsias įstaigas ir vykdant jų stebėseną. Visų pirma turėtų būti užtikrinama, kad notifikuojančioji institucija vykdydama savo veiklą būtų objektyvi ir nešališka. Be to, notifikuojančiosioms institucijoms turėtų būti privaloma saugoti savo gaunamos informacijos konfidencialumą, tačiau jos turėtų gebėti keistis informacija apie notifikuotąsias įstaigas su nacionalinėmis institucijomis, kitų valstybių narių notifikuojančiosiomis institucijomis ir Komisija, kad būtų užtikrintas atitikties vertinimo nuoseklumas. Kad būtų veiksmingai nustatyta ir stebima paraišką teikiančių įstaigų kompetencija ir nepriklausomumas, notifikuojančiosios institucijos, neatsižvelgdamos į patronuojančiųjų ar gimineingų įmonių kredencialus, turėtų remtis tik konkrečiu paraišką teikiančiu teisės subjektu. Dėl tos pačios priežasties jos turėtų įvertinti, ar paraišką teikiančios įstaigos atitinka visus susijusius reikalavimus, ir atlikti atitikties vertinimo užduotis, remdamosi darniaisiais standartais dėl reikalavimų ir užduočių, kuriuos apima tie standartai;

(74) atsižvelgiant į jų pagrindinį vaidmenį užtikrinant atitikties vertinimų, susijusių su ekologinio projektavimo reikalavimais, patikimumą, labai svarbu, kad notifikuojančiosios institucijos turėtų pakankamai kompetentingų darbuotojų ir turėtų pakankamą finansavimą, kad galėtų tinkamai atlikti savo užduotis. Jei įgyvendinant šį reglamentą paaiškėja, kad notifikuojančiosios institucijos dėl kompetentingų darbuotojų trūkumo veiksmingai netikrina ir nestebi notifikuotųjų įstaigų, Komisijai

[77] 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti minimalų etato ekvivalentų, kuriuos turėtų turėti notifikuojančiosios institucijos, skaičių, kai tinkama, kiek tai susiję su konkrečiomis atitikties vertinimo užduotimis;

(75) itin svarbu, kad visos notifikuotosios įstaigos atliktų savo funkcijas tuo pačiu lygiu, vienodomis konkurencijos sąlygomis ir savarankiškai. Todėl atitikties vertinimo įstaigoms, norinčioms įgyti notifikuotosios įstaigos statusą, kad jos galėtų vykdyti atitikties vertinimo veiklą, turėtų būti nustatyti tam tikri reikalavimai. Kad būtų išlaikyta notifikuotosios įstaigos kompetencija, tie reikalavimai turėtų būti taikomi toliau. Siekiant užtikrinti notifikuotosios įstaigos savarankiškumą, turėtų būti reikalaujama, kad notifikuotoji įstaiga ir jos darbuotojai išlaikytų nepriklausomumą nuo ekonominės veiklos vykdytojų gaminių, dėl kurių ji yra notifikuota, vertės grandinėje ir nuo kitų įmonių, įskaitant verslo asociacijas, patronuojančiąsias įmones ir patronuojamąsias įmones;

(76) jeigu atitikties vertinimo įstaiga įrodo, kad atitinka darniuosiuose standartuose nustatytus kriterijus, ji turėtų būti laikoma atitinkančia šiame reglamente nustatytus atitinkamus reikalavimus;

(77) dažnai atitikties vertinimo įstaigos dalį savo veiklos, susijusios su atitikties vertinimu, paveda atlikti subrangovėms arba joms pavaldžioms įstaigoms. Siekiant užtikrinti, kad Sąjungos rinkai pateikti gaminiai atitiktų ekologinio projektavimo reikalavimus, atitikties vertinimo subrangovės ir patronuojamosios įmonės turėtų atitikti tuos pačius atitikties vertinimo užduočių atlikimo pagal šį reglamentą reikalavimus kaip notifikuotosios įstaigos;

(78) kad notifikuojančiosios institucijos galėtų veiksmingai nustatyti ir stebėti paraiškas teikiančių įstaigų kompetenciją ir nepriklausomumą, tos įstaigos turėtų būti ir išlikti savarankiškos. Todėl tam tikrą veiklą ir sprendimų priėmimo procesus, susijusius tiek su gaminių atitikties vertinimu, tiek su kita notifikuotosios įstaigos vidaus veikla, turėtų pati vykdyti tik konkreti notifikuotoji įstaiga;

(79) kad būtų lengviau vykdyti paraišką teikiančių įstaigų kompetencijos ir nepriklausomumo nustatymo ir stebėsenos procesą, paraišką teikiančios įstaigos turėtų parengti ir reguliariai atnaujinti kvalifikacijų matricą. Šioje matricoje darbuotojai ir jų kvalifikacija turėtų atitikti konkrečias atitikties vertinimo užduotis, kad notifikuojančioji institucija galėtų veiksmingiau įvertinti aprūpinimo darbuotojais pakankamumą ir nuolatinį notifikuotosios įstaigos savarankiškumą;

(80) kadangi valstybėje narėje notifikuotųjų įstaigų teikiamos paslaugos gali būti dėl gaminių, tiekiamų rinkai visoje Sąjungoje, tikslinga suteikti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai galimybę pareikšti prieštaravimus dėl notifikuotosios įstaigos. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad būtų galima iš notifikuojančiosios valstybės narės reikalauti imtis taisomųjų veiksmų, jei notifikuotoji įstaiga neatitiktų arba nebeatitiktų šio reglamento reikalavimų;

(81) siekiant palengvinti ir paspartinti atitikties vertinimo procedūrą ir užtikrinti vienodas sąlygas ekonominės veiklos vykdytojams, labai svarbu, kad notifikuotosios įstaigos atitikties vertinimo procedūras taikytų nuosekliai ir nesukurdamos nereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams;

(82) prieš priimant galutinį sprendimą, ar galima išduoti gaminio atitikties sertifikatą, ekonominės veiklos vykdytojui, norinčiam pateikti tą gaminį rinkai, papildyti atitinkamus dokumentus turėtų būti leidžiama tik vieną kartą. Šis apribojimas būtinas

siekiant užtikrinti, kad notifikuotosios įstaigos negalėtų padėti gamintojams atlikti pakeitimų, kol nebus pasiekta atitiktis, nes tai reikštų, kad teikiama paslauga yra panaši į konsultavimo paslaugą ir praktiškai galėtų susilpninti notifikuotųjų įstaigų užduočių pobūdį, susijusį su viešuoju interesu. Atitinkamais atvejais notifikuotosios įstaigos taip pat turėtų turėti galimybę apriboti, sustabdyti arba panaikinti visus sertifikatus ar patvirtinimo sprendimus;

(83) kad būtų lengviau nustatyti ir išspręsti notifikuotųjų įstaigų, gamintojų ar gaminių neatitikties atvejus, notifikuotosios įstaigos turėtų aktyviai perduoti turimą atitinkamą informaciją notifikuojančiosioms institucijoms arba rinkos priežiūros institucijoms;

(84) labai svarbu užtikrinti, kad notifikuotosios įstaigos ir rinkos priežiūros institucijos, be kita ko, iš kitų valstybių narių, veiksmingai keistųsi informacija. Tuo tikslu notifikuojančiosios institucijos ir notifikuotosios įstaigos turi užtikrinti tolesnius veiksmus, susijusius su rinkos priežiūros institucijų prašymais pateikti informaciją;

(85) Komisija turėtų sudaryti sąlygas tinkamai koordinuoti notifikuotųjų įstaigų darbą ir joms bendradarbiauti. Siekiant užtikrinti suderintą ekologinio projektavimo reikalavimų taikymą, notifikuotosios įstaigos turėtų aptarti ir koordinuoti galimų skirtumų temas. Tame procese kaip bendrosiomis gairėmis jos turėtų vadovautis visais administracinio bendradarbiavimo grupės, sudarytos iš rinkos priežiūros institucijų, parengtais dokumentais, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2019/1020 30 straipsnio 2 dalyje;

(86) siekiant paskatinti vartotojus rinktis tvarius sprendimus, visų pirma tais atvejais, kai tvaresni gaminiai nėra pakankamai įperkami, turėtų būti numatyti tokie mechanizmai kaip ekologiniai čekiai ir ekologiniai mokesčiai. Kai valstybės narės nusprendžia pasinaudoti paskatomis, kad skatintų veiksmingiausius gaminius, kurių veiksmingumo klasės nustatytos deleguotaisiais aktais pagal šį reglamentą, tos paskatos turėtų būti nukreiptos į dvi aukščiausias užpildytas veiksmingumo klases, išskyrus atvejus, kai atitinkamame deleguotajame akte nurodyta kitaip. Tačiau valstybės narės neturėtų galėti uždrausti pateikti gaminį rinkai pagal jo veiksmingumo klasę. Dėl tos pačios priežasties pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas išsamiau nurodant, kurie gaminio parametrai arba susiję veiksmingumo lygiai yra susiję su valstybių narių paskatomis, jei taikytiname deleguotajame akte nenustatoma veiksmingumo klasė arba kai nustatomos veiksmingumo klasės, susijusios su daugiau nei vienu gaminio parametru. Valstybių narių paskatų nustatymas neturėtų daryti poveikio Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymui;

(87) viešieji pirkimai sudaro 14 proc. Sąjungos BVP. Siekiant prisidėti prie tikslo pasiekti poveikio klimatui neutralumą, gerinti energijos ir išteklių naudojimo efektyvumą ir pereiti prie žiedinės ekonomikos, kuri apsaugotų visuomenės sveikatą ir biologinę įvairovę, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais prireikus būtų reikalaujama, kad perkančiosios organizacijos ir subjektai, apibrėžti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2014/24/ES[78] ir 2014/25/ES[79], savo viešuosius pirkimus suderintų su konkrečiais žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijais ar

[78] 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

[79] 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

tikslais, kurie turi būti nustatyti pagal šį reglamentą priimtuose deleguotuosiuose aktuose. Deleguotuosiuose aktuose konkrečioms gaminių grupėms nustatytų kriterijų ar tikslų turėtų būti laikomasi ne tik tiesiogiai perkant tuos gaminius pagal prekių viešojo pirkimo sutartis, bet ir pagal darbų viešojo pirkimo sutartis ar paslaugų viešojo pirkimo sutartis, kai tie gaminiai bus naudojami veiklai, kuri yra tų sutarčių dalykas. Palyginti su savanorišku požiūriu, privalomais kriterijais arba tikslais bus užtikrinta, kad būtų kuo labiau padidintas viešųjų išlaidų svertas siekiant padidinti veiksmingesnių gaminių paklausą. Kriterijai turėtų būti skaidrūs, objektyvūs ir nediskriminaciniai;

(88) veiksmingas ekologinio projektavimo reikalavimų vykdymo užtikrinimas yra labai svarbus siekiant užtikrinti vienodą konkurenciją Sąjungos rinkoje ir užtikrinti, kad būtų pasiekta numatoma šio reglamento nauda ir indėlis siekiant Sąjungos klimato, energetikos ir žiediškumo tikslų. Todėl Reglamentas (ES) 2019/1020, kuriuo nustatoma į Sąjungos rinką patenkančių gaminių rinkos priežiūros ir kontrolės horizontalioji sistema, turėtų būti taikomas gaminiams, kuriems pagal šį reglamentą nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai, jei šiame reglamente nėra konkrečių nuostatų, kuriomis būtų siekiama to paties tikslo, pobūdžio ar poveikio. Be to, siekiant sumažinti probleminį gaminių, kuriems taikomos pagal Direktyvą 2009/125/EB priimtos įgyvendinimo priemonės, neatitikties lygį bei geriau užkirsti kelią būsimų ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymui ir atsižvelgiant į platesnę šio reglamento taikymo sritį ir didesnius užmojus, palyginti su Direktyva 2009/125/EB, į šį reglamentą turėtų būti įtrauktos konkrečios papildomos taisyklės, kurios papildytų Reglamentu (ES) 2019/1020 sukurtą sistemą. Tomis konkrečiomis papildomomis taisyklėmis turėtų būti siekiama toliau stiprinti valstybių narių pastangų planavimą, koordinavimą ir rėmimą ir turėtų būti numatytos papildomos priemonės Komisijai, siekiant užtikrinti, kad rinkos priežiūros institucijos imtųsi pakankamų veiksmų, kad būtų išvengta ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymo;

(89) be rinkos priežiūros institucijų, muitinėms taip pat tenka svarbus vaidmuo užtikrinant šio reglamento vykdymą importuojamų prekių atžvilgiu ir tuo tikslu jos gali remtis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 515/97[80];

(90) siekdamos užtikrinti, kad būtų tinkamu mastu atliekamos tinkamos su ekologinio projektavimo reikalavimais susijusios patikros, valstybės narės turėtų parengti specialų veiksmų planą, kuriame būtų nurodyti gaminiai arba reikalavimai, nustatyti kaip rinkos priežiūros prioritetai pagal šį reglamentą, ir veiksmai, kurių planuojama imtis siekiant sumažinti atitinkamų gaminių neatitiktį arba neatitiktį susijusiems ekologinio projektavimo reikalavimams. Kai aktualu, šis veiksmų planas turėtų būti įtrauktas į valstybių narių nacionalines rinkos priežiūros strategijas, priimtas pagal Reglamento (ES) 2019/1020 13 straipsnį;

(91) rinkos priežiūros prioritetai pagal šį reglamentą turėtų būti nustatyti remiantis objektyviais kriterijais, pavyzdžiui, pastebėtos neatitikties lygiu arba neatitikties poveikiu aplinkai. Su šiais prioritetais susijusi planuojama veikla turėtų būti proporcinga faktams, kuriais remiantis nustatomi prioritetai. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti gaminius ir reikalavimus, kuriuos valstybės narės

[80] 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

turėtų laikyti rinkos priežiūros prioritetais, atsižvelgdamos į savo veiksmų planus, kuriuose nustatomi rinkos priežiūros prioritetai pagal šį reglamentą, ir veiksmus, kurių planuojama imtis siekiant sumažinti neatitiktį;

(92) tais atvejais, kai, nepaisant šiuo reglamentu nustatyto geresnio planavimo, koordinavimo ir paramos, pastebimas probleminis ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymo lygis, Komisijai turėtų būti suteikta galimybė įsikišti siekiant užtikrinti, kad rinkos priežiūros institucijos atliktų tinkamo masto patikras. Todėl, siekiant užtikrinti veiksmingą ekologinio projektavimo reikalavimų vykdymo užtikrinimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomas minimalus atliktinų konkrečių gaminių patikrų ar su reikalavimais susijusių patikrų skaičius. Šiais įgaliojimais turėtų būti papildyti Reglamento (ES) 2019/1020 11 straipsnio 4 dalyje nustatyti įgaliojimai;

(93) remdamasi duomenimis, įvestais į rinkos priežiūros informacinę ir ryšių sistemą, Komisija turėtų parengti ataskaitą, kurioje būtų pateikta informacija apie atliktų patikrų pobūdį ir skaičių, apie nustatytą neatitikties lygį ir sankcijų, taikytų dėl ekologinio projektavimo reikalavimų per dvejus praėjusius kalendorinius metus, pobūdį ir griežtumą. Ataskaitose turėtų būti pateiktas valstybių narių veiklos palyginimas su planuojama veikla ir rinkos priežiūros institucijų orientaciniais lyginamaisiais rodikliais;

(94) siekiant dar labiau sustiprinti rinkos priežiūros institucijų veiklos koordinavimą, pagal Reglamentą (ES) 2019/1020 įsteigta administracinio bendradarbiavimo grupė, siekdama nustatyti gaminius ar reikalavimus, kurie pagal šį reglamentą laikomi rinkos priežiūros prioritetais, ir veiklą, kurią planuojama vykdyti siekiant sumažinti neatitiktį, turėtų reguliariai rengti posėdžius ir nustatyti bendrus rinkos priežiūros prioritetus, į kuriuos reikia atsižvelgti valstybių narių veiksmų planuose, Sąjungos paramos teikimo prioritetus ir ekologinio projektavimo reikalavimus, kurie aiškinami skirtingai ir dėl to iškraipoma rinka;

(95) siekdama remti valstybių narių pastangas užtikrinti, kad būtų imtasi pakankamų veiksmų, kad būtų išvengta ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymo, Komisija, kai tinkama, turėtų pasinaudoti Reglamente (ES) 2019/1020 nustatytomis paramos priemonėmis. Komisija turėtų organizuoti ir, kai tinkama, finansuoti bendrus rinkos priežiūros ir bandymų projektus bendro intereso srityse, bendras investicijas į rinkos priežiūros pajėgumus ir bendrus rinkos priežiūros institucijų, notifikuojančiųjų institucijų ir notifikuotųjų įstaigų darbuotojų mokymus. Be to, Komisija turėtų parengti gaires, kaip prireikus taikyti ekologinio projektavimo reikalavimus ir užtikrinti jų vykdymą, kad būtų užtikrintas suderintas jų taikymas;

(96) gaminiai turėtų būti pateikiami rinkai tik tuo atveju, jei jie nekelia pavojaus. Siekiant geriau suderinti ekologinio projektavimo reikalavimus su specifiniu jų pobūdžiu ir užtikrinti, kad rinkos priežiūros pastangos būtų nukreiptos į neatitiktį tokiems reikalavimams, šiame reglamente pavojų keliantis gaminys turėtų būti apibrėžiamas kaip gaminys, kuris dėl to, kad neatitinka ekologinio projektavimo reikalavimo, arba dėl to, kad atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas nesilaiko ekologinio projektavimo reikalavimo, gali neigiamai paveikti aplinką ar kitus atitinkamais reikalavimais saugomus viešuosius interesus. Ši konkretesnė apibrėžtis turėtų būti vartojama taikant Reglamento (ES) 2019/1020 19 ir 20 straipsnius;

(97) turėtų būti nustatyta tvarka, pagal kurią suinteresuotosios šalys būtų informuojamos apie priemones, kurių ketinama imtis dėl pavojų keliančių gaminių. Ji taip pat turėtų teikti galimybę valstybių narių rinkos priežiūros institucijoms, bendradarbiaujant su

atitinkamais ekonominės veiklos vykdytojais, ankstyvame etape imtis veiksmų dėl tokių gaminių. Tuo tikslu į Direktyvą 2009/125/EB šiuo metu įtraukta apsaugos sąlyga turėtų būti atnaujinta ir suderinta su apsaugos procedūromis, įtrauktomis į kitus Sąjungos derinamuosius teisės aktus ir Sprendimą Nr. 768/2008/EB. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti, ar nacionalinės priemonės, taikomos dėl reikalavimų neatitinkančių gaminių, yra pagrįstos;

(98) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti teisę reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai imtųsi taisomųjų veiksmų, remdamiesi išvadomis, kad gaminys neatitinka ekologinio projektavimo reikalavimų arba kad ekonominės veiklos vykdytojas pažeidė gaminių pateikimo ar tiekimo rinkai taisykles arba kitas jam skirtas taisykles;

(99) priimant deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros[81] nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(100) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai: a) nustatyti 12 straipsnyje nurodyto registro ir ES muitinės vieno langelio sertifikatų mainų sistemos sujungimo įgyvendinimo tvarką; b) nustatyti bendrus etikečių maketui taikomus reikalavimus; c) pateikti savireguliavimo priemonių, pripažintų tinkamomis pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto alternatyvomis, sąrašą; d) nustatyti informacijos apie neparduotus išmestus vartojimo gaminius atskleidimo formą; e) nustatyti, iš dalies pakeisti arba panaikinti bendras ekologinio projektavimo reikalavimų, esminių reikalavimų, taikomų gaminių pasams arba bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodams, specifikacijas; f) nustatyti minimalų etato ekvivalentų skaičių, kuris laikomas pakankamu, kad būtų galima tinkamai stebėti notifikuotąsias įstaigas; g) reikalauti, kad valstybė narė imtųsi taisomųjų veiksmų, įskaitant notifikavimo statuso panaikinimą, dėl reikalavimų neatitinkančių notifikuotųjų įstaigų; h) išvardyti gaminius ar reikalavimus, kuriuos valstybės narės turi laikyti būtiniausiais rinkos priežiūros prioritetais, ir i) pagal Sąjungos apsaugos procedūrą nuspręsti, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011[82];

(101) tam, kad padidėtų pasitikėjimas rinkai pateiktais gaminiais, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad jie atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus, visuomenė turi būti tikra, kad reikalavimų neatitinkančius gaminius rinkai pateikiantiems ekonominės veiklos vykdytojams bus taikomos sankcijos. Todėl reikia, kad valstybės narės už šio reglamento pažeidimus nacionalinės teisės aktuose nustatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas;

---

81 OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

82 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(102) Komisija turėtų atlikti šio reglamento vertinimą. Remiantis Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 22 dalimi, šis vertinimas turėtų būti grindžiamas penkiais kriterijais – veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir pridėtine verte – ir turėtų būti naudojamas kaip pagrindas galimų papildomų priemonių poveikiui įvertinti. Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui šio reglamento įgyvendinimo ir jo poveikio gaminių aplinkosauginiam tvarumui ir vidaus rinkos veikimui ataskaitą. Prireikus kartu su šia ataskaita turėtų būti pateiktas pasiūlymas iš dalies pakeisti atitinkamas šio reglamento nuostatas;

(103) būtina, kad ekologinio projektavimo reikalavimai būtų taikomi kuo didesniam gaminių asortimentui, o ne tik su energija susijusiems gaminiams, ir kad ekologinio projektavimo reikalavimų apibrėžtis būtų išplėsta, kad apimtų visus žiediškumo aspektus. Taip pat būtina suderinti šį reglamentą su nauja teisės aktų sistema, nustatyta Reglamentu (EB) Nr. 765/2008 ir Sprendimu Nr. 768/2008/EB, ir patobulinti su rinkos priežiūra susijusias nuostatas. Todėl Direktyva 2009/125/EB turėtų būti pakeista. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą visiems ekonominės veiklos vykdytojams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos ir vienodas sąlygas vidaus rinkoje veikiančioms įmonėms, nuostatos, kuriomis nustatomi skaidrumo įpareigojimai, susiję su neparduotų vartojimo gaminių išmetimu, reikalavimų laikymosi vengimu ir rinkos priežiūra, turėtų būti vienodai taikomos visiems veiklos vykdytojams visoje Sąjungoje. Todėl Direktyva 2009/125/EB turėtų būti pakeista reglamentu;

(104) siekiant užtikrinti su gaminiais, pateiktais rinkai arba pradėtais naudoti pagal įgyvendinimo priemones, priimtas pagal šio reglamento taikymo pradžios dieną galiojusią Direktyvos 2009/125/EB redakciją, susijusį teisinį tikrumą ir tęstinumą, tos priemonės turėtų galioti po tos datos ir tol, kol jos bus panaikintos pagal šį reglamentą priimtu deleguotuoju aktu. Dėl tų pačių priežasčių kai kurios Direktyvos 2009/125/EB nuostatos turėtų ir toliau visapusiškai veikti taikant šias įgyvendinimo priemones. Tai visų pirma pasakytina apie Direktyvos 2009/125/EB nuostatas, kuriomis į jos taikymo sritį neįtraukiamos krovinių arba asmenų transporto priemonės, nustatomos su įgyvendinimo priemonėmis susijusios apibrėžtys bei ekonominės veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su rinkai pateiktais gaminiais, išsamiai nurodomos atitinkamos atitikties vertinimo procedūros ir EB atitikties deklaracija, nustatoma gaminių, kuriems suteiktas ES ekologinis ženklas, atitikties prielaida ir sudaromos sąlygos imtis būtinų veiksmų, susijusių su darniaisiais standartais. Atsižvelgiant į tai, kad svarbu užtikrinti laisvą prekių judėjimą, uždrausti praktiką neteisėtai keisti gaminių veiksmingumą, kad būtų pasiektas palankesnis rezultatas, ir užtikrinti tinkamą ekologinio projektavimo reikalavimų vykdymą, su energija susijusiems gaminiams, pateiktiems rinkai pagal Direktyvos 2009/125/EB įgyvendinimo priemones, turėtų būti taikomos atitinkamos šio reglamento nuostatos;

(105) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. padidinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti laisvą gaminių, kuriems nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, judėjimą vidaus rinkoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tuos tikslus galima pasiekti tik Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis
Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatoma sistema, kuria siekiama gerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti jų laisvą judėjimą vidaus rinkoje, nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus, kuriuos gaminiai turi atitikti, kad juos būtų galima pateikti rinkai arba pradėti naudoti. Tuos ekologinio projektavimo reikalavimus deleguotaisiais aktais išsamiau nustato Komisija ir jie yra susiję su:

   (a) gaminių patvarumu ir patikimumu;

   (b) gaminių tinkamumu pakartotinai naudoti;

   (c) galimybe gaminius modernizuoti, taisyti, atlikti jų techninę priežiūrą ir juos atnaujinti;

   (d) susirūpinimą keliančių medžiagų buvimu gaminiuose;

   (e) gaminių energijos vartojimo ir išteklių naudojimo efektyvumu;

   (f) perdirbtų medžiagų kiekiu gaminiuose;

   (g) gaminių perdarymu ir perdirbimu;

   (h) gaminių anglies dioksido ir aplinkosauginiu pėdsakais;

   (i) numatomomis iš gaminių susidarysiančiomis atliekomis.

   Šiuo reglamentu taip pat nustatomas skaitmeninis gaminio pasas (toliau – gaminio pasas), nustatomi privalomi žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijai ir sukuriama sistema, kuria užkertamas kelias neparduotų vartojimo prekių sunaikinimui.

2. Šis reglamentas taikomas kiekvienai fizinei prekei, kuri pateikiama rinkai arba pradedama naudoti, įskaitant komponentus ir tarpinius gaminius. Tačiau jis netaikomas:

   (a) maistui, apibrėžtam Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje;

   (b) pašarui, apibrėžtam Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 4 punkte;

   (c) žmonėms skirtiems vaistams, apibrėžtiems Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 2 punkte;

   (d) veterinariniams vaistams, apibrėžtiems Reglamento (ES) 2019/6 4 straipsnio 1 punkte;

   (e) gyviems augalams, gyvūnams ir mikroorganizmams;

   (f) žmogaus kilmės produktams;

   (g) augalų ir gyvūnų produktams, tiesiogiai susijusiems su jų būsima reprodukcija.

2 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

(1) gaminys – pateikiama rinkai arba pradedama naudoti fizinė prekė;

(2) komponentas – gaminys, skirtas įmontuoti į kitą gaminį;

(3) tarpinis gaminys – gaminys, kurį reikia toliau gaminti ar transformuoti, pvz., maišyti, dengti ar surinkti, kad jis būtų tinkamas galutiniams naudotojams;

(4) su energija susijęs gaminys – gaminys, kurį naudojant daromas poveikis energijos suvartojimui;

(5) gaminių grupė – grupė, kurią sudaro panašios paskirties ir panašiai naudojami arba panašias funkcines savybes turintys ir vartotojų panašiai suvokiami gaminiai;

(6) ekologinis projektavimas – aplinkos tvarumo aspektų integravimas į gaminio savybes ir visoje gaminio vertės grandinėje vykstančius procesus;

(7) ekologinio projektavimo reikalavimas – veiksmingumo reikalavimas arba informacijos reikalavimas, kuriuo siekiama gaminį padaryti tvaresnį aplinkos atžvilgiu;

(8) veiksmingumo reikalavimas – gaminiui taikomas arba su juo susijęs kiekybinis arba nekiekybinis reikalavimas pasiekti tam tikrą veiksmingumo lygį pagal I priede nurodytą gaminio parametrą;

(9) informacijos reikalavimas – įpareigojimas su gaminiu pateikti 7 straipsnio 2 dalyje nustatytą informaciją;

(10) tiekimo grandinė – visa gaminio vertės grandinės pradinės grandies veikla ir procesai iki gaminiui pasiekiant galutinį naudotoją;

(11) vertės grandinė – visą gaminio gyvavimo ciklą sudaranti veikla ir procesai, taip pat jo galimas perdarymas;

(12) gyvavimo ciklas – nuoseklūs ir tarpusavyje susiję gaminio gyvavimo etapai, kuriuos sudaro žaliavų įsigijimas arba gavyba iš gamtinių išteklių, parengiamasis apdorojimas, gamyba, sandėliavimas, paskirstymas, įrengimas, naudojimas, techninė priežiūra, taisymas, modernizavimas, atnaujinimas ir pakartotinis naudojimas ir gyvavimo ciklo pabaiga;

(13) gyvavimo ciklo pabaiga – gyvavimo ciklo etapas, kuris prasideda, kai gaminys pašalinamas, ir baigiasi, kai gaminys grąžinamas gamtai kaip atliekos arba patenka į kito gaminio gyvavimo ciklą;

(14) poveikis aplinkai – nepalankus arba palankus aplinkos pokytis, kurį visiškai arba iš dalies sukelia gaminys per savo gyvavimo ciklą;

(15) veiksmingumo klasė – su vienu ar daugiau I priede nurodytų gaminio parametrų susijęs veiksmingumo lygių intervalas, suskirstytas į vienas po kito einančius lygmenis, kad būtų galima diferencijuoti gaminius;

(16) perdarymas – pramoninis procesas, per kurį gaminys gaminamas iš daiktų, kurie yra atliekos, gaminiai arba komponentai, ir per kurį atliekamas bent vienas gaminio pakeitimas, darantis poveikį gaminio, kuris paprastai pateikiamas rinkai su komercine garantija, saugai, veiksmingumui, paskirčiai ar tipui;

(17) modernizavimas – gaminio funkcinių savybių, veiksmingumo, pajėgumo ar estetinių savybių pagerinimas;

(18) atnaujinimas – daikto, kuris yra atliekos arba gaminys, parengimas arba pakeitimas, siekiant atkurti jo veiksmingumą ar funkcines savybes pagal numatytą paskirtį,

veiksmingumo intervalą ir techninę priežiūrą, iš pradžių numatytus projektavimo etape, arba užtikrinti atitiktį taikomiems techniniams standartams ar reguliavimo reikalavimams, kad gaminys taptų visiškai funkcionalus;

(19) techninė priežiūra – veiksmas, atliekamas siekiant išlaikyti gaminį tokios būklės, kad jis galėtų veikti taip, kaip reikalaujama;

(20) taisymas – gaminio su trūkumais arba atliekų grąžinimas į numatytą paskirtį atitinkančią būklę;

(21) patvarumas – gaminio gebėjimas veikti taip, kaip reikia, nustatytomis naudojimo, techninės priežiūros ir remonto sąlygomis, kol jam veikti sutrukdys ribojantis įvykis;

(22) patikimumas – tikimybė, kad be ribojančio įvykio gaminys tam tikromis sąlygomis tam tikrą laiką veiks taip, kaip reikia;

(23) aplinkosauginis pėdsakas – gaminio poveikio aplinkai kiekybinis įvertis pagal vieną poveikio aplinkai kategoriją arba sudėtinį poveikio kategorijų rinkinį, grindžiamas produkto aplinkosauginio pėdsako metodu;

(24) produkto aplinkosauginio pėdsako metodas – Rekomendacijoje (ES) 2021/2279 nustatytas gyvavimo ciklo vertinimo metodas, kuriuo kiekybiškai įvertinamas gaminių poveikis aplinkai;

(25) anglies dioksido pėdsakas – gaminio sistemoje išmetamų ir absorbuojamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekių suma, išreikšta CO_2 ekvivalentu ir grindžiama gyvavimo ciklo vertinimu pagal vieną – poveikio klimato kaitai – kategoriją;

(26) viešosios sutartys – viešosios sutartys, apibrėžtos Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 5 punkte;

(27) cheminė medžiaga – cheminė medžiaga, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 3 straipsnio 1 punkte;

(28) susirūpinimą kelianti medžiaga – cheminė medžiaga, kuri:

(a) atitinka Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 57 straipsnyje nustatytus kriterijus ir yra nustatyta pagal to reglamento 59 straipsnio 1 dalį arba

(b) Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 VI priedo 3 dalyje yra priskirta prie vienos iš šių pavojingumo klasių arba pavojingumo kategorijų:

- 1 ir 2 kancerogeniškumo kategorijos,
- 1 ir 2 embrioninių ląstelių mutageniškumo kategorijos,
- 1 ir 2 reprodukcinio toksiškumo kategorijos [*pridedama teisėkūros procedūros metu, kai į Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 bus įtrauktos šios pavojingumo klasės: patvari, bioakumuliacinė, toksiška (PBT), labai patvari didelės bioakumuliacijos (vPvB); patvari, judri ir toksiška (PBT), labai patvari labai judri (vPvM); endokrininę sistemą ardanti medžiaga*],
- 1 kvėpavimo takų jautrinimo kategorijos,
- 1 odos jautrinimo kategorijos,
- 1–4 lėtinio pavojaus vandens aplinkai kategorijų,
- pavojingumo ozono sluoksniui kategorijos,
- specifinio toksiškumo konkrečiam organui po kartotinio poveikio 1 ir 2 kategorijų,

– specifinio toksiškumo konkrečiam organui po vienkartinio poveikio 1 ir 2 kategorijų, arba

(c) neigiamai veikia gaminio, kuriame ji yra, medžiagų pakartotinį naudojimą ir perdirbimą;

(29) gaminio pasas – gaminio duomenų rinkinys, kuriame pateikiama informacija, nurodyta taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte, ir kuris pagal III skyrių yra prieinamas elektroninėmis priemonėmis per duomenų saitą;

(30) duomenų saitas – brūkšninio kodo ženklas, dvimatis ženklas ar kita prietaisu nuskaitoma automatinio identifikavimo duomenų fiksavimo priemonė;

(31) unikalus gaminio identifikatorius – unikali ženklų seka gaminiams identifikuoti, kuri leidžia pasinaudoti interneto nuoroda į gaminio pasą;

(32) unikalus veiklos vykdytojo identifikatorius – unikali ženklų seka gaminių vertės grandinės dalyviams identifikuoti;

(33) unikalus objekto identifikatorius – unikali ženklų seka gaminio vertės grandinės vietoms ar pastatams identifikuoti arba seka, kurią naudoja gaminio vertės grandinės dalyviai;

(34) duomenų tvarkymas – duomenų tvarkymas, apibrėžtas Reglamento (ES) 2018/1807 3 straipsnio 2 punkte;

(35) sunaikinimas – tyčinis gaminio sugadinimas arba pašalinimas kaip atliekų, išskyrus šalinimą vieninteliam tikslui – pristatyti gaminį parengimo pakartotiniam naudojimui arba perdarymo operacijoms;

(36) vartojimo gaminys – gaminys, išskyrus komponentus ir tarpinius gaminius, visų pirma skirtas vartotojams, apibrėžtiems Direktyvos (ES) 2019/771 2 straipsnio 2 punkte;

(37) neparduotas vartojimo gaminys – vartojimo gaminys, kuris nebuvo parduotas arba kurį vartotojas grąžino, pagal Direktyvos 2011/83/ES 9 straipsnį pasinaudodamas teise atsisakyti sutarties;

(38) savireguliavimo priemonė – savanoriškas susitarimas arba elgesio kodeksas, kuriuos pramonės sektoriai sudaro savo iniciatyva ir už kurių vykdymo užtikrinimą jie yra atsakingi;

(39) tiekimas rinkai – gaminio, skirto platinti, vartoti ar naudoti Sąjungos rinkoje, tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį arba be jo;

(40) pateikimas rinkai – gaminio tiekimas Sąjungos rinkai pirmą kartą;

(41) pradėjimas naudoti – pirmas gaminio panaudojimas Sąjungoje pagal paskirtį;

(42) gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris gamina gaminį arba kuris užsako suprojektuoti ar pagaminti tokį gaminį ir jį parduoda savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą, arba, jei tokio asmens ar importuotojo nėra, bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris pateikia gaminį rinkai arba pradeda jį naudoti;

(43) įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, gavęs gamintojo rašytinį įgaliojimą veikti jo vardu ir atlikti nurodytas užduotis, susijusias su gamintojo pareigomis pagal šį reglamentą;

(44) importuotojas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, pateikiantis Sąjungos rinkai gaminį iš trečiosios šalies;

(45) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiekia gaminį rinkai, išskyrus gamintoją arba importuotoją;

(46) ekonominės veiklos vykdytojas – gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas arba platintojas, prekiautojas arba užsakymų vykdymo paslaugų tiekėjas;

(47) techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nustatomi techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti gaminys, procesas arba paslauga;

(48) darnusis standartas – standartas, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 dalies c punkte;

(49) CE ženklas – ženklas, kuriuo gamintojas nurodo, kad tam tikras gaminys atitinka taikomus reikalavimus, nustatytus Sąjungos derinimo teisės aktuose, kuriuose numatytas ženklinimas šiuo ženklu;

(50) akreditavimas – akreditavimas, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 10 punkte;

(51) nacionalinė akreditacijos įstaiga – nacionalinė akreditacijos įstaiga, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 11 punkte;

(52) atitikties vertinimas – procesas, kurį atliekant nustatoma, ar įvykdyti reikalavimai, nustatyti atitinkamuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

(53) atitikties vertinimo įstaiga – įstaiga, vykdanti atitikties vertinimo veiklą, įskaitant kalibravimą, bandymus, sertifikavimą ir tikrinimą;

(54) notifikuotoji įstaiga – atitikties vertinimo įstaiga, apie kurią pranešta pagal šio reglamento IX skyrių;

(55) elektroninė prekyvietė – tarpininkavimo paslaugos teikėjas, naudojantis programinę įrangą, įskaitant interneto svetainę, svetainės dalį arba taikomąją programą, kuri suteikia galimybę klientams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su ekonominės veiklos vykdytojais dėl gaminių, kuriems taikomi pagal 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, pardavimo;

(56) prekiautojas – mažmenininkas ar kitas fizinis arba juridinis asmuo, kuris dalyvauja komercinėje veikloje ir siūlo gaminius pirkti, išsinuomoti ar įsigyti išsimokėtinai arba demonstruoja juos klientams už atlygį arba be jo;

(57) nuotolinė prekyba – siūlymas pirkti, išsinuomoti arba įsigyti išsimokėtinai gaminius internetu ar kitomis nuotolinės prekybos priemonėmis, kai potencialus klientas neturi fizinės prieigos prie demonstruojamo gaminio;

(58) pavojų keliantis gaminys – gaminys, kuris neatitinka šiame reglamente arba pagal jį nustatyto reikalavimo, išskyrus 65 straipsnio 1 dalyje išvardytus reikalavimus, ir todėl gali neigiamai paveikti aplinką ar kitus tuo reikalavimu saugomus viešuosius interesus;

(59) didelį pavojų keliantis gaminys – gaminys, keliantis pavojų, dėl kurio, remiantis vertinimu, rinkos priežiūros institucijos dėl atitinkamos neatitikties laipsnio arba susijusios žalos turi imtis skubių veiksmų, įskaitant atvejus, kai neatitikties poveikis nėra tiesioginis.

Be to, vartojami terminai „atliekos“, „pavojingosios atliekos“, „pakartotinis naudojimas“, „naudojimas“, „parengimas pakartotiniam naudojimui“ ir „perdirbimas“, kurių apibrėžtys

pateiktos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB[83] 3 straipsnio 1, 2, 13, 15, 16 ir 17 punktuose.

Terminų „rinkos priežiūra“, „rinkos priežiūros institucija“, „užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas“, „elektroninė sąsaja“, „taisomasis veiksmas“, „galutinis naudotojas“, „atšaukimas“, „pašalinimas“, „muitinė“ ir „išleidimas į laisvą apyvartą“ apibrėžtys pateiktos Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 ir 25 punktuose.

Terminų „MVĮ“, „mažosios įmonės“ ir „labai mažos įmonės“ apibrėžtys pateiktos Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB[84] I priedo 2 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose.

3 straipsnis
Laisvas judėjimas

1. Gaminiai pateikiami rinkai arba pradedami naudoti tik jei atitinka jiems taikomus ekologinio projektavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Valstybės narės nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti rinkai arba pradėti naudoti gaminius, kurie atitinka veiksmingumo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, dėl neatitikties nacionaliniams veiksmingumo reikalavimams, susijusiems su I priede nurodytais gaminio parametrais, kuriems taikomi į tokius deleguotuosius aktus įtraukti veiksmingumo reikalavimai.

   Valstybės narės nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti rinkai arba pradėti naudoti gaminius, kurie atitinka informacijos reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, dėl neatitikties nacionaliniams informacijos reikalavimams, susijusiems su I priede nurodytais gaminio parametrais, kuriems taikomi į tokį deleguotąjį aktą įtraukti informacijos reikalavimai.

3. 2 dalimi valstybėms narėms neatimama galimybė nustatyti minimalius energijos vartojimo efektyvumo reikalavimus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/31/ES[85] 4 straipsnio 1 dalį ir sistemų reikalavimus pagal tos direktyvos 8 straipsnį.

4. Valstybės narės nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti rinkai arba pradėti naudoti gaminius dėl neatitikties nacionaliniams reikalavimams, susijusiems su I priede nurodytais gaminio parametrais, dėl kurių pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte nustatyta, kad veiksmingumo arba informacijos reikalavimų, arba nei veiksmingumo, nei informacijos reikalavimų nereikia.

5. Valstybės narės netrukdo rodyti gaminių, kurie neatitinka pagal 4 straipsnį priimtų deleguotųjų aktų, prekybos mugėse, parodose ir panašiuose renginiuose, jeigu matomas ženklas aiškiai rodo, kad tokie gaminiai neatitinka reikalavimų ir kad jie nėra skirti parduoti, kol nebus užtikrinta jų atitiktis.

---

83 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

84 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

85 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo (OL L 153, 2010 6 18, p. 13).

II SKYRIUS. EKOLOGINIO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

4 straipsnis
Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus

Komisijai pagal 66 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, kuriomis nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, taikomi gaminiams arba su jais susiję, siekiant pagerinti jų aplinkosauginį tvarumą. Tie reikalavimai apima VI priede išvardytus elementus ir nustatomi pagal 5, 6 ir 7 straipsnius ir III skyrių. Įgaliojimas priimti ekologinio projektavimo reikalavimus apima įgaliojimą nustatyti, kad tam tikriems I priede nurodytiems gaminio parametrams veiksmingumo arba informacijos reikalavimų arba nei veiksmingumo, nei informacijos reikalavimų nereikia.

Pirmoje pastraipoje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose nustatydama ekologinio projektavimo reikalavimus, Komisija papildo ir šį reglamentą, nurodydama taikytinas atitikties vertinimo procedūras iš šio reglamento IV priede ir Sprendimo Nr. 768/2008/EB II priede nustatytų modulių, prireikus pritaikydama jas prie atitinkamų gaminių arba ekologinio projektavimo reikalavimų pagal 36 straipsnį.

Pirmoje pastraipoje nurodytais deleguotaisiais aktais šis reglamentas taip pat gali būti papildomas:

(a) reikalavimu pagal 30 straipsnio 3 dalį, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai neprašomi Komisijai arba rinkos priežiūros institucijoms skaitmeniniu būdu pateiktų su atitinkamu gaminiu susijusias techninių dokumentų dalis;

(b) reikalavimu pagal 31 straipsnio 1 dalį, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai Komisijai pateiktų informaciją apie rinkai pateikiamo arba pradedamo naudoti gaminio, kuriam taikomi tie deleguotieji aktai, kiekius;

(c) reikalavimu pagal 31 straipsnio 2 dalį, kad rinkai pateikiami gaminiai, kai jie naudojami, gebėtų matuoti savo suvartojamą energiją arba savo veiksmingumą pagal kitus I priede nurodytus aktualius gaminio parametrus;

(d) reikalavimu pagal 31 straipsnio 3 dalį, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai rinktų, anonimintų arba praneštų Komisijai c punkte nurodytus naudojimo duomenis;

(e) reikalavimu pagal 32 straipsnio 2 dalį naudoti internetines priemones gaminio veiksmingumui pagal I priede nurodytą parametrą apskaičiuoti;

(f) pagal 40 straipsnį nustatomomis alternatyviomis atitikties deklaracijos arba ženklų, kuriais nurodoma atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams, taisyklėmis, kuriomis nukrypstama nuo 37 ir 39 straipsnių;

(g) pagal 57 straipsnį nustatomomis taisyklėmis valstybių narių paskatoms nukreipti;

(h) nustatomais viešosioms sutartims taikomais reikalavimais, įskaitant valstybių narių vykdomo tų reikalavimų įgyvendinimo, stebėsenos ir ataskaitų teikimo tvarką. Tie reikalavimai grindžiami I priede nurodytais gaminio parametrais ir nustatomi pagal 58 straipsnį.

5 straipsnis
Ekologinio projektavimo reikalavimai

1. Komisija aktualioms gaminių grupėms nustato tinkamus ekologinio projektavimo reikalavimus, deramai atsižvelgdama į visus jų gyvavimo ciklo etapus, kad būtų pagerinti šie gaminių aspektai:

   (a) patvarumas;

   (b) patikimumas;

   (c) tinkamumas pakartotinai naudoti;

   (d) galimybė modernizuoti;

   (e) taisomumas;

   (f) galimybė atlikti gaminio techninę priežiūrą ir jį atnaujinti;

   (g) susirūpinimą keliančių medžiagų buvimas;

   (h) energijos suvartojimas arba energijos vartojimo efektyvumas;

   (i) išteklių naudojimas arba išteklių naudojimo efektyvumas;

   (j) perdirbtų medžiagų kiekis;

   (k) galimybė perdaryti ir perdirbti;

   (l) galimybė naudoti gaminio medžiagas;

   (m) poveikis aplinkai, įskaitant anglies dioksido ir aplinkosauginį pėdsakus;

   (n) numatomas atliekų susidarymas.

2. Ekologinio projektavimo reikalavimai nustatomi konkrečiai gaminių grupei.

   Tačiau jei dviejų ar daugiau gaminių grupių techniniai panašumai leidžia pagerinti 1 dalyje nurodytą gaminio aspektą remiantis bendru reikalavimu, toms gaminių grupėms gali būti nustatyti horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai.

   Pagal antrą pastraipą nustatytas horizontalusis ekologinio projektavimo reikalavimas gali būti taikomas gaminiams, kuriems taikoma savireguliavimo priemonė, nustatyta kaip tinkama alternatyva pagal 18 straipsnio 3 dalį, jei Komisija mano, kad ta savireguliavimo priemonė neapima gaminio aspekto, kuriam taikomas tas horizontalusis ekologinio projektavimo reikalavimas.

3. Ekologinio projektavimo reikalavimai atitinkamai apima:

   (a) 6 straipsnyje nustatytus veiksmingumo reikalavimus;

   (b) 7 straipsnyje nustatytus informacijos reikalavimus.

4. Rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus, Komisija:

   (a) atsižvelgia į šiuos elementus:

      i) Sąjungos klimato, aplinkos ir energijos vartojimo efektyvumo prioritetus ir kitus susijusius Sąjungos prioritetus;

      ii) aktualius Sąjungos teisės aktus, įskaitant tai, kokiu mastu jais reglamentuojami aktualūs 1 dalyje išvardyti gaminių aspektai;

      iii) 18 straipsnyje numatytas savireguliavimo priemones;

      iv) aktualius nacionalinės aplinkos teisės aktus;

v) aktualius Europos ir tarptautinius standartus;

(b) atlieka poveikio vertinimą, remdamasi geriausiais turimais patvirtinamaisiais duomenimis ir analizėmis, taip pat prireikus papildomais pagal Europos finansavimo programas atliktais tyrimais ir gautais mokslinių tyrimų rezultatais. Tai darydama Komisija užtikrina, kad 1 dalyje išvardytų gaminio aspektų analizės išsamumas būtų proporcingas jų svarbai. Nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus dėl svarbiausių 1 dalyje išvardytų gaminio aspektų neturi būti nepagrįstai delsiama dėl neaiškumų, susijusių su galimybe nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus pagerinti kitus to gaminio aspektus;

(c) atsižvelgia į aktualią techninę informaciją, kuria grindžiami Sąjungos teisės aktai ar priemonės, įskaitant Reglamentą (EB) Nr. 66/2010, Direktyvą 2010/75/ES, techninės analizės kriterijus, priimtus pagal Reglamentą (ES) 2020/852, ir žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijus, arba pagal juos parengtą aktualią techninę informaciją;

(d) atsižvelgia į 17 straipsnyje nurodyto Ekologinio projektavimo forumo pareikštas nuomones.

5. Ekologinio projektavimo reikalavimai atitinka šiuos kriterijus:

(a) neturi didelio neigiamo poveikio gaminio funkcionalumui naudotojo požiūriu;

(b) neturi neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir saugai;

(c) neturi didelio neigiamo poveikio vartotojams, kiek tai susiję su atitinkamų gaminių įperkamumu, taip pat atsižvelgiant į galimybę įsigyti naudotų gaminių, jų patvarumą ir gyvavimo ciklo sąnaudas;

(d) neturi neproporcingo neigiamo poveikio ekonominės veiklos vykdytojų, bent jau MVĮ, konkurencingumui;

(e) jais gamintojai ar kiti ekonominės veiklos vykdytojai neverčiami naudoti jokios nuosavybinės technologijos;

(f) jais gamintojams ar kitiems ekonominės veiklos vykdytojams neužkraunama neproporcinga administracinė našta.

6. Prireikus Komisija reikalauja, kad tiekimo grandinės dalyviai:

(a) gamintojų, notifikuotųjų įstaigų ir kompetentingų nacionalinių institucijų prašymu jiems pateiktų turimą informaciją apie tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, kuri yra svarbi siekiant patikrinti atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams;

(b) jei a punkte nurodytos informacijos nėra, leistų gamintojams įvertinti savo prekes ar paslaugas, kad būtų galima patikrinti atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams, ir suteikti tiems gamintojams prieigą prie atitinkamų dokumentų ar objektų;

(c) notifikuotosioms įstaigoms ir kompetentingoms nacionalinėms institucijoms užtikrintų galimybę patikrinti informacijos, kuri yra susijusi su jų veikla ir svarbi atitikties ekologinio projektavimo reikalavimams patikrinimui, teisingumą.

7. Komisija, kai tikslinga, nustato, kaip tinkamai patikrinti pagal konkrečius ekologinio projektavimo reikalavimus, įskaitant tiesiogiai ant gaminio arba remiantis techniniais dokumentais.

8. Komisija paskelbia atitinkamus tyrimus ir analizes, kuriais naudotasi nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus pagal šį reglamentą.

6 straipsnis
Veiksmingumo reikalavimai

1. Gaminiai turi atitikti veiksmingumo reikalavimus, susijusius su 5 straipsnio 1 dalyje išvardytais gaminio aspektais, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. 1 dalyje nurodyti veiksmingumo reikalavimai grindžiami I priede nurodytais gaminio parametrais ir prireikus apima:

   (a) didžiausią ir mažiausią konkretaus I priede nurodyto vieno ar kelių gaminio parametrų lygius;

   (b) nekiekybinius reikalavimus, kuriais siekiama gerinti veiksmingumą pagal vieną ar daugiau I priede nurodytų gaminio parametrų;

   (c) su gaminio funkciniu veiksmingumu susijusius reikalavimus.

3. I priedo f punkte nustatytu gaminio parametru grindžiamais veiksmingumo reikalavimais neribojamas cheminių medžiagų buvimas gaminiuose dėl priežasčių, visų pirma susijusių su chemine sauga.

4. Nustatydama veiksmingumo reikalavimus, Komisija laikosi II priede nustatytos procedūros.

7 straipsnis
Informacijos reikalavimai

1. Gaminiai turi atitikti informacijos reikalavimus, susijusius su 5 straipsnio 1 dalyje išvardytais gaminio aspektais, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. 1 dalyje nurodytais informacijos reikalavimais:

   (a) nustatomi bent reikalavimai, susiję su III skyriuje nurodytu gaminio pasu, ir reikalavimai, susiję su 5 dalyje nurodytomis susirūpinimą keliančiomis medžiagomis, ir

   (b) prireikus reikalaujama, kad prie gaminių būtų pridedama:

      i) informacija apie gaminio veiksmingumą pagal I priede nurodytus gaminio parametrus;

      ii) informacija vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams apie tai, kaip įrengti, naudoti, prižiūrėti ir taisyti gaminį, kad būtų kuo labiau sumažintas jo poveikis aplinkai ir užtikrintas optimalus patvarumas, taip pat apie tai, kaip gaminį grąžinti arba pašalinti gyvavimo ciklo pabaigoje;

      iii) informacija apdorojimo įmonėms apie išardymą, perdirbimą ar pašalinimą gyvavimo ciklo pabaigoje;

      iv) kita informacija, kuri gali paveikti tai, kaip gaminį tvarko kiti nei gamintojas subjektai, kad būtų pagerintas veiksmingumas pagal I priede nurodytus gaminio parametrus.

Jei deleguotuosiuose aktuose nustatyti horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai dviem ar daugiau gaminių grupių, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, šios dalies a punktas netaikomas.

3. I priedo f punkte nustatytu gaminio parametru grindžiamais informacijos reikalavimais nenustatoma įpareigojimų ženklinti chemines medžiagas ar mišinius dėl priežasčių, visų pirma susijusių su jų keliamu pavojumi sveikatai ar aplinkai.

4. Nustatydama 2 dalies b punkto i papunktyje nurodytus informacijos reikalavimus, Komisija prireikus nustato veiksmingumo klases.

   Tos veiksmingumo klasės atitinka statistiškai reikšmingą veiksmingumo lygio pagerėjimą.

5. 1 dalyje nurodytais informacijos reikalavimais sudaromos sąlygos sekti visas susirūpinimą keliančias chemines medžiagas per visą gaminių gyvavimo ciklą, nebent toks sekimas jau numatytas pagal kitą deleguotąjį aktą, priimtą pagal 4 straipsnį ir taikomą atitinkamiems gaminiams, ir jie apima bent:

   (a) gaminyje esančių susirūpinimą keliančių medžiagų pavadinimus;

   (b) susirūpinimą keliančių medžiagų buvimo gaminyje vietą;

   (c) susirūpinimą keliančių medžiagų koncentraciją, didžiausią koncentraciją ar koncentracijos intervalą gaminio, jo pagrindinių komponentų arba atsarginių dalių lygmeniu;

   (d) aktualius nurodymus, kaip saugiai naudoti gaminį;

   (e) informaciją, susijusią su išardymu.

   Nustatydama informacijos reikalavimus pagal 4 straipsnį priimamuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija:

   (a) nustato, kurios medžiagos atitinka 2 straipsnio 28 punkto c papunktyje pateiktą apibrėžtį, kad nustatytų aprėpiamas gaminių grupes;

   (b) nustato pirmoje pastraipoje nurodytų informacijos reikalavimų taikymo pradžios terminus, galbūt diferencijuodama pagal chemines medžiagas, ir

   (c) numato pirmoje pastraipoje nurodytų informacijos reikalavimų išimtis dėl susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų arba informacijos elementų.

   Antros pastraipos c punkte nurodytos išimtys gali būti taikomos remiantis susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų sekimo techninėmis galimybėmis arba svarba, poreikiu apsaugoti konfidencialią verslo informaciją ir kitais tinkamai pagrįstais atvejais.

   Susirūpinimą keliančioms medžiagoms, kurios atitinka 2 straipsnio 28 punkto a papunktyje pateiktą apibrėžtį, pirmoje pastraipoje nurodyto informacijos reikalavimo išimtis netaikoma, jei jų koncentracija atitinkamuose gaminiuose, jų pagrindiniuose komponentuose arba atsarginėse dalyse yra didesnė kaip 0,1 proc. masės.

6. Informacijos reikalavimuose nurodomas reikalaujamos informacijos pateikimo būdas.

   Reikalaujama informacija tinkamai pateikiama bent vienu iš šių būdų:

   (a) ant paties gaminio;

   (b) ant gaminio pakuotės;

(c) 8 straipsnyje nurodytame gaminio pase;

(d) 14 straipsnyje nurodytoje etiketėje;

(e) naudotojo vadove;

(f) laisvai prieinamoje interneto svetainėje arba taikomojoje programoje.

Informacija, kuria užtikrinamas cheminių medžiagų atsekamumas pagal 5 dalį, pateikiama ant gaminio arba prieinama per ant gaminio pateiktą duomenų saitą.

7. Informacija, pateiktina pagal informacijos reikalavimus, pateikiama vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba, kurią nustato valstybė narė, kurioje gaminys bus tiekiamas rinkai arba pradedamas naudoti.

III SKYRIUS. SKAITMENINIS GAMINIO PASAS

8 straipsnis
Gaminio pasas

1. 7 straipsnio 1 dalyje nurodytais informacijos reikalavimais nustatoma, kad gaminius galima pateikti rinkai arba pradėti naudoti tik jei pagal taikomą deleguotąjį aktą, priimtą pagal 4, 9 ir 10 straipsnius, yra parengtas gaminio pasas.

2. Su gaminio pasu susijusiuose reikalavimuose, kurie nustatomi pagal 4 straipsnį priimamuose deleguotuosiuose aktuose, atsižvelgiant į gaminių grupes atitinkamai nurodoma:

(a) į gaminio pasą pagal III priedą įtrauktina informacija;

(b) naudotinų duomenų saitų tipai;

(c) duomenų saito išdėstymo schema ir vieta;

(d) ar gaminio pasas turi atitikti modelio, partijos ar vieneto lygmenį;

(e) būdas, kuriuo gaminio pasas turi būti prieinamas klientams prieš jiems prisiimant įsipareigojimus pagal pirkimo–pardavimo sutartį, be kita ko, nuotolinės prekybos atveju;

(f) kas gali gauti gaminio pase pateikiamą informaciją ir kokią informaciją jie gali gauti, įskaitant klientus, galutinius naudotojus, gamintojus, importuotojus ir platintojus, prekiautojus, taisytojus, perdarytojus, perdirbėjus, kompetentingas nacionalines institucijas, viešojo intereso organizacijas ir Komisiją ar bet kurią jų vardu veikiančią organizaciją;

(g) kas gali įrašyti arba atnaujinti gaminio pase pateikiamą informaciją, be kita ko, kai reikia sukurti naują gaminio pasą, ir kokią informaciją jie gali įrašyti arba atnaujinti, įskaitant gamintojus, taisytojus, techninės priežiūros specialistus, perdarytojus, perdirbėjus, kompetentingas nacionalines institucijas ir Komisiją ar bet kurią jų vardu veikiančią organizaciją;

(h) laikotarpis, kurį galima gauti gaminio pasą.

3. 2 dalyje nurodytais reikalavimais:

(a) užtikrinama, kad vertės grandinės dalyviai, visų pirma vartotojai, ekonominės veiklos vykdytojai ir kompetentingos nacionalinės institucijos, galėtų gauti jiems aktualią informaciją apie gaminį;

(b) sudaromos palankesnės sąlygos kompetentingoms nacionalinėms institucijoms patikrinti, ar gaminys atitinka reikalavimus, ir

(c) gerinamas gaminių atsekamumas vertės grandinėje.

4. Nustatydama su gaminio pasu susijusius reikalavimus, Komisija gali gaminių grupėms taikyti šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo išimtį, kai:

(a) nėra techninių specifikacijų, susijusių su 10 straipsnyje nurodytais esminiais reikalavimais, arba

(b) kiti Sąjungos teisės aktai apima skaitmeninio su ta gaminių grupe susijusios informacijos teikimo sistemą, kuri, Komisijos nuomone, pasiekia 3 dalies a ir b punktuose nurodytus tikslus.

9 straipsnis
Bendrieji gaminio paso reikalavimai

1. Gaminio pasas turi atitikti šias sąlygas:

(a) jis per duomenų saitą turi būti susietas su unikaliu gaminio identifikatoriumi;

(b) duomenų saitas turi būti fiziškai ant gaminio, jo pakuotės arba prie jo pridedamų dokumentų, kaip nustatyta taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

(c) duomenų saitas ir unikalus gaminio identifikatorius turi atitikti standartą (ISO/IEC) 15459:2015;

(d) visa į gaminio pasą įtraukta informacija turi būti grindžiama atviraisiais standartais, parengta sąveikiu formatu ir turi būti kompiuterio skaitoma, struktūruota ir joje turi būti galima vykdyti paiešką pagal 10 straipsnyje nustatytus esminius reikalavimus;

(e) gaminio pase pateikiama informacija turi būti susijusi su gaminio modeliu, serija ar vienetu, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

(f) prieiga prie gaminio pase pateikiamos informacijos reguliuojama pagal 10 straipsnyje nustatytus esminius reikalavimus, o specialios prieigos teisės gaminių grupės lygmeniu nurodomos taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte.

Komisijai pagal 66 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, iš dalies keičiamas šio straipsnio pirmos pastraipos c punktas, pakeičiant tame punkte nurodytą standartą arba įrašant kitus Europos ar tarptautinius standartus, kuriuos turi atitikti duomenų saitas ir unikalūs identifikatoriai, kad būtų laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Jei pagal kitus Sąjungos teisės aktus į gaminio pasą reikalaujama arba leidžiama įtraukti konkrečią informaciją, ta informacija gali būti pridedama prie informacijos, kuri turi būti įtraukta į gaminio pasą pagal taikomą deleguotąjį aktą, priimtą pagal 4 straipsnį.

3. Ekonominės veiklos vykdytojas, pateikiantis gaminį rinkai, pateikia prekiautojams skaitmeninę duomenų saito kopiją, kad prekiautojas galėtų padaryti ją prieinamą klientams, jei jie neturi fizinės prieigos prie gaminio. Ekonominės veiklos vykdytojas

tą skaitmeninę kopiją pateikia nemokamai ir per 5 darbo dienas nuo prekiautojo prašymo.

10 straipsnis
Gaminio paso techninis projektas ir veikimas

Gaminio paso techninis projektas ir veikimas turi atitikti šiuos esminius reikalavimus:

a) techniniais, semantiniais ir organizaciniais ištisinio ryšio ir duomenų perdavimo aspektais gaminių pasai turi būti visiškai sąveikūs su kitų gaminių pasais, kurių reikalaujama pagal 4 straipsnį priimtais deleguotaisiais aktais;

b) vartotojai, ekonominės veiklos vykdytojai ir kiti susiję subjektai turi turėti nemokamą prieigą prie gaminio paso, grindžiamą atitinkamomis savo prieigos teisėmis, nustatytomis taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

c) į gaminio pasą įtrauktus duomenis saugo už jo sukūrimą atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas arba įgaliotas veikti jo vardu veiklos vykdytojas;

d) jei į gaminio pasą įtrauktus duomenis saugo arba kitaip tvarko įgalioti veiklos vykdytojai, tiems veiklos vykdytojams neleidžiama parduoti, pakartotinai naudoti ar tvarkyti tokių duomenų visiškai ar iš dalies viršijant tai, kas būtina atitinkamoms saugojimo ar tvarkymo paslaugoms teikti;

e) gaminio pasas turi būti prieinamas laikotarpį, nurodytą pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, be kita ko, po ekonominės veiklos vykdytojo, kuris sukūrė gaminio pasą, nemokumo, likvidavimo ar veiklos nutraukimo Sąjungoje;

f) teisės susipažinti su gaminio pase pateikta informacija ir ją įrašyti, keisti ar atnaujinti ribojamos remiantis prieigos teisėmis, nurodytomis pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

g) užtikrinamas duomenų autentiškumo patvirtinimas, patikimumas ir vientisumas;

h) gaminių pasai projektuojami ir veikia taip, kad būtų užtikrintas aukštas saugumo ir privatumo lygis ir išvengta sukčiavimo.

11 straipsnis
Unikalus veiklos vykdytojo identifikatorius ir unikalus objekto identifikatorius

1. III priedo g ir h punktuose nurodyti unikalūs veiklos vykdytojų identifikatoriai ir III priedo i punkte nurodyti unikalūs objektų identifikatoriai turi atitikti ISO/IEC standartą 15459:2015.

2. Jei III priedo h punkte nurodyto unikalaus veiklos vykdytojo identifikatoriaus dar nėra, gaminio pasą kuriantis ekonominės veiklos vykdytojas atitinkamo subjekto vardu paprašo suteikti unikalų veiklos vykdytojo identifikatorių.

   Prieš pateikdamas pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą, gaminio pasą kuriantis ekonominės veiklos vykdytojas gauna atitinkamo subjekto patvirtinimą, kad unikalaus veiklos vykdytojo identifikatoriaus nėra, ir atitinkamam tiekimo grandinės dalyviui pateikia išsamią informaciją apie suteiktą unikalų veiklos vykdytojo identifikatorių.

3. Jei III priedo i punkte nurodyto unikalaus objekto identifikatoriaus dar nėra, gaminio pasą kuriantis ekonominės veiklos vykdytojas už atitinkamą vietą ar pastatą atsakingo subjekto vardu paprašo suteikti unikalų objekto identifikatorių.

Prieš pateikdamas pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą, gaminio pasą kuriantis ekonominės veiklos vykdytojas gauna atsakingo subjekto patvirtinimą, kad unikalaus objekto identifikatoriaus nėra, ir atsakingam subjektui pateikia išsamią informaciją apie suteiktą unikalų objekto identifikatorių.

4. Komisijai pagal 66 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, iš dalies keičiama šio straipsnio pirma dalis, pakeičiant joje nurodytą standartą arba įrašant kitus Europos ar tarptautinius standartus, kuriuos gali atitikti III priedo g ir h punktuose nurodyti unikalūs veiklos vykdytojų identifikatoriai ir III priedo i punkte nurodyti unikalūs objektų identifikatoriai, kad būtų laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

12 straipsnis
Gaminių pasų registras

1. Komisija sukuria ir tvarko registrą, kuriame saugoma informacija, kuri įtraukiama į gaminių pasus ir kurios reikalaujama pagal 4 straipsnį priimtais deleguotaisiais aktais.

   Į pirmoje pastraipoje nurodytą registrą įtraukiamas bent 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų saitų ir unikalių gaminių identifikatorių sąrašas.

   Komisija užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytame registre saugoma informacija būtų tvarkoma saugiai ir laikantis Sąjungos teisės, įskaitant taikytinas asmens duomenų apsaugos taisykles.

2. Komisija pagal 4 straipsnį priimamuose deleguotuosiuose aktuose nurodo informaciją, kuri ne tik įtraukiama į gaminio pasą, bet ir saugoma 1 dalyje nurodytame registre, atsižvelgdama bent į šiuos kriterijus:

   (a) poreikį užtikrinti galimybę patikrinti gaminio paso autentiškumą;

   (b) informacijos aktualumą siekiant gerinti su gaminiais, kuriems taikomi pagal 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, susijusių rinkos priežiūros patikrų ir muitinės priežiūros efektyvumą ir veiksmingumą;

   (c) poreikį išvengti neproporcingos administracinės naštos ekonominės veiklos vykdytojams.

3. Kiek tai susiję su jos atsakomybe sukurti ir valdyti 1 dalyje nurodytą registrą ir su asmens duomenų, kurie gali būti gauti vykdant tą veiklą, tvarkymu, Komisija laikoma duomenų valdytoju, apibrėžtu Reglamento (ES) 2018/1725 3 straipsnio 8 punkte.

4. Ekonominės veiklos vykdytojas, pateikiantis gaminį rinkai arba pradedantis jį naudoti, į 1 dalyje nurodytą registrą įkelia 2 dalyje nurodytą informaciją.

5. Komisija, kompetentingos nacionalinės institucijos ir muitinės turi prieigą prie šiame straipsnyje nurodyto registro, kad galėtų vykdyti savo pareigas pagal Sąjungos teisės aktus.

13 straipsnis
Su gaminio pasu susijusi muitinės priežiūra

1. Komisija 12 straipsnio 1 dalyje nurodytą registrą sujungia su ES muitinės vieno langelio sertifikatų mainų sistema (ES CSW-CERTEX), taip sudarydama sąlygas

automatiniam keitimuisi informacija su nacionalinėmis muitinių sistemomis per Reglamentu (ES).../... sukurtą ES muitinės vieno langelio aplinką.

Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo išsamiai nustatoma pirmoje pastraipoje nurodyto sujungimo įgyvendinimo tvarka.

Šis įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Pirmoje pastraipoje nurodytas sujungimas atliekamas per ketverius metus po antroje pastraipoje nurodyto įgyvendinimo akto priėmimo dienos.

Šio straipsnio 3–6 dalys taikomos nuo sujungimo momento.

2. Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 15 punkte apibrėžti deklarantai į kiekvieno gaminio, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, išleidimo į laisvą apyvartą muitinės deklaraciją įtraukia 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą unikalų gaminio identifikatorių.

   Ši dalis taikoma nuo 12 straipsnio 1 dalyje nurodyto registro sukūrimo momento.

3. Prieš leisdama išleisti į laisvą apyvartą, muitinė patikrina, ar deklaranto pagal 2 dalį nurodytas unikalus gaminio identifikatorius atitinka į 12 straipsnio 1 dalyje nurodytą registrą įrašytą unikalų gaminio identifikatorių.

4. Kai gaminio pase įrašyta informacija saugoma ir 12 straipsnio 1 dalyje nurodytame registre, Komisija pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose gali nurodyti, kad muitinė, prieš leisdama išleisti į laisvą apyvartą, be šio straipsnio 3 dalyje nurodyto patikrinimo, patikrintų registre saugomos ir muitinės deklaracijoje nurodytos informacijos atitiktį. Tokiu atveju Komisija atsižvelgia bent į šiuos kriterijus:

   (a) poreikį gerinti Sąjungos rinkai pateikiamų gaminių atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams;

   (b) poreikį išvengti neproporcingos administracinės naštos muitinėms.

   Jeigu atlikusi šioje dalyje nustatytą patikrinimą muitinė nustato, kad registre saugoma ir muitinės deklaracijoje nurodyta informacija nesutampa, muitinė atsisako išleisti tą gaminį į laisvą apyvartą. Muitinė gali imtis bet kokių kitų veiksmų, kuriuos ji laiko tinkamais pagal muitų teisės aktus, taip pat registruoti atsisakymą 12 straipsnio 1 dalyje nurodytame registre ir pranešti kompetentingoms nacionalinėms institucijoms apie atsisakymą.

   Išleidimas į laisvą apyvartą nelaikomas atitikties Sąjungos teisės aktams įrodymu.

5. 3 ir 4 dalyse nurodytas patikrinimas atliekamas elektroniniu būdu ir automatiškai per ES muitinės vieno langelio aplinką.

6. Muitinė gali gauti ir naudoti gaminio pase įrašytą ir į 12 straipsnio 1 dalyje nurodytą registrą įtrauktą informaciją, kad galėtų vykdyti savo pareigas pagal Sąjungos teisės aktus, įskaitant rizikos valdymą pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 46 ir 47 straipsnius.

IV SKYRIUS. ETIKETĖS

14 straipsnis
Etiketės

1. Jei 7 straipsnio 1 dalyje nurodytais informacijos reikalavimais nustatyta, kad informacija turi būti pateikiama etiketėje pagal 7 straipsnio 6 dalies d punktą, pagal 4 straipsnį priimamais deleguotaisiais aktais nustatoma:

   (a) etiketės turinys;

   (b) etiketės maketas, atsižvelgiant į matomumą ir įskaitomumą;

   (c) etiketės rodymo klientams būdas, be kita ko, kai prekiaujama nuotoliniu būdu, atsižvelgiant į 26 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir poveikį atitinkamiems ekonominės veiklos vykdytojams;

   (d) kai tinkama – elektroninės etikečių generavimo priemonės.

2. Kai informacijos reikalavimai apima 7 straipsnio 4 dalyje nurodytos gaminio veiksmingumo klasės įtraukimą į etiketę, 1 dalies b punkte nurodytas etiketės maketas suteikia galimybę klientams lengvai palyginti gaminio veiksmingumą pagal atitinkamą gaminio parametrą ir rinktis geresnio veiksmingumo gaminius.

3. Jei su energija susijusių gaminių informacijos apie atitinkamą gaminio parametrą, įskaitant 7 straipsnio 4 dalyje nurodytas veiksmingumo klases, negalima įtraukti į energijos vartojimo efektyvumo etiketę, nustatytą pagal Reglamentą (ES) 2017/1369, Komisija, įvertinusi, kaip geriausia perduoti šią konkrečią informaciją, gali, jei tikslinga, pareikalauti sukurti etiketę pagal šį reglamentą.

4. Nustatydama 1 dalyje nurodytus informacijos reikalavimus, Komisija, kai tinkama, reikalauja, kad etiketėje būtų pateikti duomenų saitai ar kitos priemonės, kuriomis klientai galėtų gauti papildomos informacijos apie gaminį, įskaitant priemones, kuriomis suteikiama prieiga prie 8 straipsnyje nurodyto gaminio paso.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi bendri etikečių maketo reikalavimai pagal 7 straipsnio 6 dalies d punktą.

   Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis
Netikros etiketės

Kai pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nereikalaujama, kad gaminiai būtų paženklinti etikete, tų gaminių negalima pateikti rinkai arba pradėti naudoti, jei su jais pateikiamos arba rodomos etiketės, galinčios klaidinti ar painioti klientus 14 straipsnyje numatytų etikečių atžvilgiu.

V SKYRIUS. PRIORITETŲ NUSTATYMAS, PLANAVIMAS IR KONSULTAVIMASIS

16 straipsnis
Prioritetų nustatymas ir planavimas

1. Nustatydama prioritetus dėl gaminių, kuriems pagal šį reglamentą turi būti taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, Komisija atsižvelgia į tai, kiek jie gali padėti

pasiekti Sąjungos klimato, aplinkos ir energijos vartojimo efektyvumo tikslus, taip pat į šiuos kriterijus:

(a) galimybę pagerinti 5 straipsnio 1 dalyje išvardytus gaminių aspektus nepatiriant neproporcingų išlaidų, visų pirma atsižvelgiant į:

(i) tai, kad nėra arba nepakanka Sąjungos teisės aktų arba kad rinkos jėgomis arba pagal 18 straipsnį priimtomis savireguliavimo priemonėmis negalima tinkamai pasiekti tikslo, ir

(ii) rinkoje siūlomų lygiaverčių funkcijų gaminių veiksmingumo 5 straipsnio 1 dalyje išvardytais gaminių aspektais skirtumus;

(b) gaminių pardavimo ir prekybos jais Sąjungoje apimtis;

(c) poveikio aplinkai, energijos vartojimo ir atliekų susidarymo pasiskirstymą visoje vertės grandinėje, visų pirma, ar tai vyksta Sąjungoje;

(d) poreikį reguliariai peržiūrėti ir atsižvelgiant į technologijų ir rinkos pažangą pritaikyti pagal 4 straipsnį priimtus deleguotuosius aktus.

2. Komisija priima ir reguliariai atnaujina ne trumpesnio kaip trejų metų laikotarpio darbo planą, kuriuo nustatomas gaminių grupių, kurioms ji ketina nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus pagal šį reglamentą, sąrašas. Į tą sąrašą įtraukiami 5 straipsnio 1 dalyje nurodyti gaminių aspektai, dėl kurių Komisija ketina pagal 5 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą priimti horizontaliuosius ekologinio projektavimo reikalavimus.

Priimdama arba atnaujindama pirmoje pastraipoje nurodytą darbo planą, Komisija atsižvelgia į šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir konsultuojasi su 17 straipsnyje nurodytu Ekologinio projektavimo forumu.

17 straipsnis
Ekologinio projektavimo forumas

Komisija, vykdydama savo veiklą, užtikrina subalansuotą valstybių narių atstovų ir visų su atitinkamu gaminiu arba gaminių grupe susijusių suinteresuotųjų šalių, pvz., pramonės, įskaitant MVĮ ir amatų sektorių, profesinių sąjungų, prekybininkų, mažmenininkų, importuotojų, aplinkosaugos grupių ir vartotojų organizacijų, dalyvavimą. Šios šalys visų pirma prisideda prie ekologinio projektavimo reikalavimų rengimo, nustatytų rinkos priežiūros mechanizmų veiksmingumo nagrinėjimo ir savireguliavimo priemonių vertinimo.

Tuo tikslu Komisija įsteigia ekspertų grupę, kurioje renkasi tos šalys, vadinamąjį Ekologinio projektavimo forumą.

18 straipsnis
Savireguliavimo priemonės

1. Du ar daugiau ekonominės veiklos vykdytojų gali, kaip pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto alternatyvą, pateikti Komisijai savireguliavimo priemonę, kuria nustatomi gaminių ekologinio projektavimo reikalavimai. Tie veiklos vykdytojai pateikia 3 dalies a–e punktuose nurodytų kriterijų tenkinimo įrodymus. 3 dalies a punkto atžvilgiu tuos įrodymus sudaro struktūrinė techninė, aplinkos ir ekonominė analizė, kuria pagrindžiami savireguliavimo priemonės ekologinio projektavimo reikalavimai ir tikslai ir įvertinamas toje savireguliavimo priemonėje nustatytų ekologinio projektavimo reikalavimų poveikis.

2. Į savireguliavimo priemonę įtraukiama ši informacija:

(a) savireguliavimo priemonę pasirašiusių ekonominės veiklos vykdytojų sąrašas;

(b) gaminiams, kuriems taikoma savireguliavimo priemonė, taikytini ekologinio projektavimo reikalavimai;

(c) išsamus, skaidrus ir objektyvus stebėsenos planas, kuriame aiškiai nurodytos pramonės ir nepriklausomų inspektorių pareigos, įskaitant VII priedo 6 punkte nustatytus kriterijus;

(d) taisyklės dėl pasirašiusiųjų teiktinos informacijos ir bandymų bei tikrinimų.

Šioje dalyje nurodyta informacija nuolat atnaujinama ir skelbiama viešai prieinamoje interneto svetainėje.

3. Komisija įvertina siūlomą savireguliavimo priemonę ir prireikus kreipiasi į Sąjungos decentralizuotas agentūras mokslinių konsultacijų. Remdamasi tuo vertinimu ji nustato, ar tai yra tinkama pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto alternatyva, jeigu tenkinami šie kriterijai:

(a) savireguliavimo priemonė padeda pagerinti gaminių tvarumą aplinkos atžvilgiu ir užtikrinti jų laisvą judėjimą vidaus rinkoje greitai arba mažesnėmis išlaidomis, nei pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas;

(b) savireguliavimo priemonę pasirašiusių subjektų rinkos dalis, susijusi su gaminiais, kuriems taikoma ta priemonė, sudaro ne mažiau kaip 80 proc. rinkai pateikiamų arba pradedamų naudoti vienetų;

(c) savireguliavimo priemonė atitinka VII priede nustatytus kriterijus;

(d) gaminiams, kuriems taikoma savireguliavimo priemonė, netaikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas;

(e) savireguliavimo priemonė atitinka Sąjungos teisės aktus ir Sąjungos tarptautinės prekybos srities įsipareigojimus.

Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriame pateikiamas savireguliavimo priemonių, pripažintų tinkamomis pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto alternatyvomis, sąrašas. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 67 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

4. Komisija gali bet kada paprašyti savireguliavimo priemonę pasirašiusių subjektų pateikti peržiūrėtą ir atnaujintą tos priemonės versiją, atsižvelgiant į aktualius rinkos arba technologijų pokyčius atitinkamoje gaminių grupėje, arba kai ji turi pagrindo manyti, kad 3 dalyje nustatyti kriterijai nebetenkinami.

5. Kai savireguliavimo priemonė įtraukiama į įgyvendinimo aktą, priimtą pagal 3 dalies antrą pastraipą, tą priemonę pasirašiusieji subjektai reguliariai, kaip nustatyta tame įgyvendinimo akte, teikia Komisijai pažangos, padarytos siekiant savireguliavimo priemonės tikslų, ataskaitas ir įrodo, kad vis dar tenkinami 3 dalies a–e punktuose nustatyti kriterijai. Tos ataskaitos skelbiamos ir viešai prieinamoje interneto svetainėje.

6. Jei Komisija, remdamasi pagal 4 arba 5 dalį gauta informacija, mano, kad savireguliavimo priemonė nebetenkina 3 dalyje nustatytų kriterijų, ji ją išbraukia iš toje dalyje nurodyto sąrašo. Tokiais atvejais Komisija gali nuspręsti priimti ekologinio projektavimo reikalavimus gaminiams, kuriems taikoma ta savireguliavimo priemonė.

19 straipsnis

Labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės

1. Įgyvendindama programas, kuriomis gali pasinaudoti MVĮ, Komisija atsižvelgia į iniciatyvas, kurios padeda MVĮ integruoti aplinkos tvarumo aspektus, įskaitant energijos vartojimo efektyvumą, į jų vertės grandinę.

2. Priimdama deleguotuosius aktus pagal 4 straipsnį, Komisija prireikus su jais pateikia gaires dėl jų paveikiamame gaminių ar gaminių grupės sektoriuje veikiančių MVĮ ypatumų, kad MVĮ galėtų lengviau taikyti šį reglamentą.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad padėtų MVĮ taikyti ekologinio projektavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

   Tos priemonės apima ir vieno langelio principu veikiančių centrų ar panašių mechanizmų, skirtų informuotumui didinti ir MVI tinklaveikos galimybėms kurti, kad jos galėtų prisitaikyti prie reikalavimų, prieinamumo užtikrinimą.

   Be to, nedarant poveikio taikytinoms valstybės pagalbos taisyklėms, tokios priemonės gali apimti:

   (a) finansinę paramą, be kita ko, suteikiant fiskalines lengvatas ir skiriant investicijas į fizinę ir skaitmeninę infrastruktūrą;

   (b) galimybę gauti finansavimą;

   (c) specializuotą vadovų ir darbuotojų mokymą;

   (d) organizacinę ir techninę paramą.

VI SKYRIUS. NEPARDUOTŲ VARTOJIMO GAMINIŲ SUNAIKINIMAS

20 straipsnis

Neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimas

1. Ekonominės veiklos vykdytojas, kuris neparduotus vartojimo gaminius išmeta pats arba kito ekonominės veiklos vykdytojo vardu, atskleidžia:

   (a) per metus išmestų neparduotų vartojimo gaminių skaičių, išskaidytą pagal gaminių tipus arba kategorijas;

   (b) gaminių išmetimo priežastis;

   (c) išmestų gaminių pristatymą parengimo pakartotiniam naudojimui, perdarymo, perdirbimo, energijos iš atliekų naudojimo ir šalinimo operacijoms pagal atliekų hierarchiją, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje.

   Ekonominės veiklos vykdytojas atskleidžia tą informaciją laisvai prieinamoje interneto svetainėje arba kitaip paskelbia ją viešai, kol neparduotų vartojimo gaminių, kuriuos išmetė atitinkamas veiklos vykdytojas, kategorijai bus pradėtas taikyti pagal 3 dalį priimtas deleguotasis aktas.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma 1 dalyje nurodytos informacijos atskleidimo forma, įskaitant tipą arba kategoriją ir tai, kaip informacija turi būti patikrinta.

   Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisijai pagal 66 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, kuriomis ekonominės veiklos vykdytojams draudžiama sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius Sąjungoje, kai tam tikrai gaminių grupei priskiriamų neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimas turi didelį poveikį aplinkai.

Pagal pirmą pastraipą priimtuose deleguotuosiuose aktuose Komisija nustato tam tikras tų draudimų išimtis, kai tai tikslinga atsižvelgiant į:

(a) sveikatos ir saugos dalykus;

(b) žalą gaminiams, padarytą dėl jų tvarkymo arba aptiktą vartotojui grąžinus gaminį;

(c) gaminio tinkamumą pagal numatytą paskirtį, atsižvelgiant, kai taikoma, į Sąjungos ir nacionalinę teisę bei techninius standartus;

(d) atsisakymą priimti dovanojamus gaminius, priimti gaminius parengti pakartotiniam naudojimui ar perdaryti.

4. Rengdama pagal 3 dalį priimamą deleguotąjį aktą, Komisija:

(a) įvertina konkrečių vartojimo gaminių sunaikinimo paplitimą ir poveikį aplinkai;

(b) atsižvelgia į ekonominės veiklos vykdytojų pagal 1 dalį atskleistą informaciją;

(c) atlieka poveikio vertinimą, remdamasi geriausiais turimais patvirtinamaisiais duomenimis ir analizėmis, taip pat prireikus papildomais tyrimais.

Prieš rengdama deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi tie draudimai, Komisija konsultuojasi su 17 straipsnyje nurodytu Ekologinio projektavimo forumu ir atsižvelgia į jo nuomonę dėl 3 dalyje nurodyto galimo draudimo sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius.

5. Jei neparduoti vartojimo gaminiai sunaikinami remiantis 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta išimtimi, atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas laisvai prieinamoje interneto svetainėje arba kitaip viešai paskelbia:

(a) sunaikintų neparduotų vartojimo gaminių skaičių;

(b) jų sunaikinimo priežastis, nurodydamas taikytą išimtį;

(c) sunaikintų gaminių pristatymą perdirbimo, energijos iš atliekų naudojimo ir šalinimo operacijoms pagal atliekų hierarchiją, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje.

Jei pagal 3 dalį priimtame deleguotajame akte nenustatyta kitaip, pagal šią dalį atskleidžiamai informacijai taikomos informacijos atskleidimo detalės ir forma, nustatytos pagal 2 dalį priimtame įgyvendinimo akte.

6. Šis straipsnis netaikomas MVĮ.

Tačiau Komisija gali pagal 3 straipsnį priimamuose deleguotuosiuose aktuose nustatyti, kad 3 dalyje nurodytas draudimas sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius arba 4 dalyje nurodytas įpareigojimas atskleisti informaciją taikomas:

(a) vidutinėms įmonėms, jei yra pakankamai įrodymų, kad didelė dalis sunaikinamų neparduotų vartojimo gaminių yra iš jų;

(b) labai mažoms įmonėms, mažosioms įmonėms arba vidutinėms įmonėms, jei yra pakankamai įrodymų, kad jomis gali būti pasinaudota siekiant apeiti 3 dalyje nurodytą draudimą sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius arba 4 dalyje nurodytą įpareigojimą atskleisti informaciją.

VII SKYRIUS. EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJŲ PAREIGOS

21 straipsnis
Gamintojų pareigos

1. Pateikdami rinkai arba pradėdami naudoti gaminius, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, gamintojai užtikrina, kad:

   (a) tie gaminiai būtų suprojektuoti ir pagaminti laikantis reikalavimų, nustatytų 6 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

   (b) su tais gaminiais būtų pateikiama informacija, kurios reikalaujama 7 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

   (c) būtų galima gauti gaminio pasą, kaip reikalaujama 8 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Prieš pateikdami rinkai arba pradėdami naudoti gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, gamintojai atlieka atitikties vertinimo procedūrą, nustatytą pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, ir parengia reikiamus techninius dokumentus arba paveda tai atlikti jų vardu.

   Jeigu taikant tą procedūrą įrodoma gaminio, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, atitiktis taikomiems reikalavimams, gamintojai parengia ES atitikties deklaraciją pagal 37 straipsnį ir paženklina gaminį CE ženklu pagal 39 straipsnį. Tačiau jeigu Komisija yra nustačiusi alternatyvias taisykles pagal 4 straipsnio trečios pastraipos f punktą, gamintojas atitikties deklaraciją parengia ir gaminį atitikties ženklu paženklina pagal tas taisykles.

3. Gamintojai saugo techninius dokumentus ir ES atitikties deklaraciją 10 metų nuo tada, kai gaminys pateikiamas rinkai arba pradedamas naudoti. Pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose gali būti nustatytas ilgesnis arba trumpesnis nei 10 metų laikotarpis, kad būtų atsižvelgta į atitinkamų gaminių ar reikalavimų pobūdį.

4. Gamintojai užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, pagal kurias serijinės gamybos gaminiai ir toliau atitiktų taikomus reikalavimus. Gamintojai tinkamai atsižvelgia į gamybos proceso, gaminio projekto ar savybių pakeitimus, taip pat darniųjų standartų, bendrųjų specifikacijų ar kitų techninių specifikacijų, kuriais remiantis deklaruojama gaminio atitiktis arba pagal kuriuos tikrinama jo atitiktis, pakeitimus, o jeigu nustato, kad yra poveikis gaminio atitikčiai, atlieka pakartotinį vertinimą pagal atitikties vertinimo procedūrą, nustatytą pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, arba paveda tai atlikti jų vardu.

5. Gamintojai užtikrina, kad ant jų gaminių būtų nurodytas tipo, partijos ar serijos numeris ar kitas elementas, pagal kurį juos galima identifikuoti, arba, jei to neįmanoma padaryti dėl gaminio dydžio ar pobūdžio, užtikrina, kad reikiama informacija būtų pateikta ant pakuotės arba prie gaminio pridedamame dokumente.

6. Gamintojai ant gaminio nurodo savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekės ženklą, pašto adresą ir, jei yra, elektronines ryšio priemones, kuriomis su jais galima susisiekti, arba, jei tai neįmanoma, – ant pakuotės, prie

gaminio pridedamame dokumente arba, jei yra, gaminio pase. Adresas nurodomas vienintelio punkto, per kurį galima susisiekti su gamintoju. Kontaktiniai duomenys turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi.

7. Gamintojai užtikrina, kad prie gaminio, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, būtų pridedami nurodymai, pagal kuriuos vartotojai ir kiti galutiniai naudotojai galėtų saugiai surinkti, įrengti, naudoti, laikyti, prižiūrėti, taisyti ir šalinti gaminį, parengti vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams lengvai suprantama atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba. Tokie nurodymai turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi, juose turi būti pateikta bent informacija, nurodyta pagal 4 straipsnį ir pagal 7 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

8. Gamintojai, manantys arba turintys priežasčių manyti, kad gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas ir kuris buvo pateiktas rinkai arba pradėtas naudoti, neatitinka tuose deleguotuosiuose aktuose nustatytų reikalavimų, nedelsdami imasi būtinų taisomųjų priemonių, kad užtikrintų to gaminio atitiktį, jį pašalintų iš rinkos arba atšauktų, jei tikslinga.

   Gamintojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė gaminį, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį ir apie visas taisomąsias priemones, kurių imtasi.

9. Gavę pagrįstą kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą, gamintojai jai lengvai suprantama kalba pateikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai įrodyti, įskaitant techninius dokumentus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami popierine arba elektronine forma. Prieiga prie atitinkamų dokumentų užtikrinama per 10 dienų nuo kompetentingos nacionalinės institucijos prašymo gavimo.

   Gamintojai bendradarbiauja su kompetentinga nacionaline institucija dėl visų taisomųjų veiksmų, kurių imtasi siekiant ištaisyti bet kokią neatitiktį pagal 4 straipsnį priimtam deleguotajam aktui, kuris taikomas atitinkamam gaminiui.

22 straipsnis
Įgaliotieji atstovai

1. Gamintojas rašytiniu įgaliojimu gali paskirti įgaliotąjį atstovą.

   Įgaliotojo atstovo įgaliojimas neapima 21 straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų ir techninių dokumentų rengimo.

2. Įgaliotasis atstovas atlieka gamintojo įgaliojime nustatytas užduotis. Įgaliojimu įgaliotajam atstovui suteikiama teisė bent:

   (a) saugoti ES atitikties deklaraciją ir techninius dokumentus, kad galėtų juos pateikti nacionalinėms rinkos priežiūros institucijoms, 10 metų nuo tada, kai gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, buvo pateiktas rinkai arba pradėtas naudoti;

   (b) bendradarbiauti su kompetentingomis nacionalinėmis institucijomis dėl visų priemonių, kurių imamasi dėl gaminio, kurį apima įgaliotojo atstovo įgaliojimas, neatitikties;

(c) gavus pagrįstą kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą pateikti jai lengvai suprantama kalba visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai įrodyti, įskaitant techninius dokumentus;

(d) gavus kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą per 10 dienų nuo tokio prašymo gavimo pateikti atitinkamus dokumentus;

(e) atsisakyti įgaliojimo, jei gamintojas nevykdo savo pareigų, nustatytų šiame reglamente ir pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte.

23 straipsnis
Importuotojų pareigos

1. Gaminius, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, importuotojai pateikia rinkai tik tuo atveju, jei tie gaminiai atitinka taikomuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus reikalavimus.

2. Prieš pateikdami rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, importuotojai užtikrina, kad:

(a) gamintojas būtų atlikęs atitinkamą atitikties vertinimo procedūrą ir parengęs techninius dokumentus;

(b) su gaminiais būtų pateikiama informacija, kurios reikalaujama 7 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

(c) būtų galima gauti gaminio pasą, kaip reikalaujama 8 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

Importuotojas taip pat užtikrina, kad gaminys būtų paženklintas reikalaujamu CE ženklu, nurodytu 38 straipsnyje, arba alternatyviu atitikties ženklu, kaip nustatyta pagal 4 straipsnio trečios pastraipos f punktą priimtame deleguotajame akte, kad prie jo būtų pridėti reikiami dokumentai ir kad gamintojas būtų įvykdęs 21 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytus reikalavimus.

Jeigu importuotojai mano arba turi priežastį manyti, kad gaminys neatitinka reikalavimų, nustatytų taikomuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, jie neteikia gaminio rinkai, kol nebus užtikrinta jo atitiktis.

3. Importuotojai ant gaminio nurodo savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekės ženklą, pašto adresą ir, jei yra, elektronines ryšio priemones, kuriomis su jais galima susisiekti, arba, jei tai neįmanoma, – ant pakuotės, prie gaminio pridedamame dokumente arba, jei yra, gaminio pase. Kontaktiniai duomenys turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi.

4. Importuotojai užtikrina, kad prie gaminio būtų pridedami nurodymai, pagal kuriuos vartotojas galėtų surinkti, įrengti, naudoti, laikyti, prižiūrėti, taisyti ir šalinti gaminį, parengti vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams lengvai suprantama atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba. Tokie nurodymai turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi, juose turi būti pateikta bent informacija, nustatyta pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

5. Kol atsakomybė už gaminį tenka importuotojams, jie užtikrina, kad sandėliavimo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jo atitikčiai reikalavimams, nustatytiems taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte.

6. Importuotojai, manantys arba turintys priežastį manyti, kad gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas ir kurį jie pateikė rinkai arba

pradėjo naudoti, neatitinka tame akte nustatytų reikalavimų, nedelsdami imasi būtinų taisomųjų priemonių, kad užtikrintų to gaminio atitiktį, jį pašalintų iš rinkos arba atšauktų, jei tikslinga.

Importuotojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė gaminį, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį ir apie visas taisomąsias priemones, kurių imtasi.

7. Importuotojai 10 metų arba pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte nustatytą laikotarpį saugo ES atitikties deklaracijos kopiją, kad galėtų ją pateikti rinkos priežiūros institucijoms, ir užtikrina, kad tų institucijų prašymu joms būtų galima pateikti techninius dokumentus.

8. Gavę pagrįstą kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą, importuotojai tai institucijai lengvai suprantama kalba pateikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai įrodyti, įskaitant techninius dokumentus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami popierine arba elektronine forma. Prieiga prie atitinkamų dokumentų užtikrinama per 10 dienų nuo valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos prašymo gavimo.

Importuotojai bendradarbiauja su kompetentinga nacionaline institucija dėl visų taisomųjų veiksmų, kurių imtasi siekiant ištaisyti bet kokią neatitiktį pagal 4 straipsnį priimtam deleguotajam aktui, kuris taikomas atitinkamam gaminiui.

24 straipsnis
Platintojų pareigos

1. Tiekdami rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, platintojai rūpestingai laikosi tame akte nustatytų reikalavimų.

2. Prieš tiekdami rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, platintojai patikrina, ar:

   (a) gaminys pažymėtas CE ženklu pagal 38 ir 39 straipsnius arba alternatyviu atitikties ženklu, priimtu pagal 4 straipsnio trečios pastraipos f punktą, ir, kai aktualu, yra pažymėtas arba susietas su gaminio pasu pagal tuos deleguotuosius aktus;

   (b) prie gaminio pridėti reikiami dokumentai ir nurodymai, kad vartotojas galėtų surinkti, įrengti, naudoti, laikyti, prižiūrėti ir išmesti gaminį vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba, kurią nustato valstybė narė, kurioje gaminys bus tiekiamas rinkai, ir ar tokie nurodymai yra aiškūs, suprantami ir įskaitomi ir juose pateikiama bent 7 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje nurodyta informacija, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

   (c) gamintojas ir importuotojas įvykdė 21 straipsnio 5 ir 6 dalyse ir 23 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.

3. Jeigu platintojas, prieš pradėdamas tiekti gaminį rinkai, mano arba turi pagrindo manyti, kad gaminys neatitinka arba kad jo gamintojas nevykdo reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte, jis netiekia gaminio rinkai tol, kol nebus užtikrinta gaminio atitiktis reikalavimams arba gamintojas juos įvykdys.

Kol atsakomybė už gaminį tenka platintojams, jie užtikrina, kad sandėliavimo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jo atitikčiai reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte.

4. Platintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad gaminys, kurį jie tiekia rinkai, neatitinka reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte, užtikrina, kad, jei tai tikslinga, būtų imtasi taisomųjų priemonių, būtinų to gaminio atitikčiai užtikrinti, tam gaminiui pašalinti iš rinkos arba jam atšaukti.

   Platintojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė gaminį, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį ir apie visas taisomąsias priemones, kurių imtasi.

5. Jei kompetentinga nacionalinė institucija pateikia pagrįstą prašymą, platintojai pateikia institucijai visą gaminio atitikčiai įrodyti svarbią informaciją ir dokumentus, kuriuos jie gali gauti. Ta informacija ir dokumentai pateikiami popierine arba elektronine forma.

   Platintojai bendradarbiauja su ta institucija dėl visų taisomųjų veiksmų, kurių imtasi siekiant ištaisyti bet kokią neatitiktį pagal 4 straipsnį priimtam deleguotajam aktui, kuris taikomas atitinkamam gaminiui.

25 straipsnis
Prekiautojų pareigos

1. Prekiautojai užtikrina, kad jų klientai galėtų susipažinti su visa svarbia informacija, kurios reikalaujama pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, be kita ko, nuotolinės prekybos atveju.

2. Prekiautojai užtikrina, kad gaminio pasas būtų lengvai prieinamas klientams, be kita ko, nuotolinės prekybos atveju, kaip nurodyta 8 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, kurie taikomi gaminiui.

3. Prekiautojai:

   (a) aiškiai rodo klientams pagal 26 straipsnio 2 arba 3 dalį numatytas etiketes, įskaitant nuotolinės prekybos internetu atveju;

   (b) konkretaus modelio vaizdinėje reklamoje arba techninėje reklaminėje medžiagoje pateikia nuorodą į etiketėse, numatytose pagal 26 straipsnio 2 arba 3 pastraipą, esančią informaciją, laikydamiesi pagal 4 straipsnį priimtų deleguotųjų aktų, kurie taikomi gaminiui;

   (c) neteikia ir nerodo kitų etikečių, ženklų, simbolių ar užrašų, kurie galėtų klaidinti ar painioti pirkėjus dėl etiketėje pateikiamos informacijos.

26 straipsnis
Su etiketėmis susijusios pareigos

1. Kai pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte reikalaujama, kad gaminiai būtų paženklinti 14 straipsnyje nurodyta etikete, gaminį rinkai pateikiantis arba jį naudoti pradedantis ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad pagal tą deleguotąjį aktą prie kiekvieno atskiro gaminio būtų nemokamai pridedama spausdinta etiketė.

2. Kai pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte reikalaujama, kad gaminiai būtų paženklinti 14 straipsnyje nurodyta etikete, gaminį rinkai pateikiantis arba jį naudoti pradedantis ekonominės veiklos vykdytojas nemokamai, greitai ir bet kuriuo atveju

ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prekiautojo prašymo dienos pateikia jam spausdintas etiketes arba skaitmenines etiketės kopijas.

3. Kai pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte reikalaujama, kad gaminiai būtų paženklinti 14 straipsnyje nurodyta etikete, gaminį rinkai pateikiantis arba jį naudoti pradedantis ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad jo etiketės būtų tikslios, ir, vykdydamas taikytiną atitikties vertinimo procedūrą, pateikia techninius dokumentus, kurių pakanka tikslumui įvertinti.

4. Kai pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte reikalaujama, kad gaminiai būtų paženklinti 14 straipsnyje nurodyta etikete, gaminį rinkai pateikiantis arba jį naudoti pradedantis ekonominės veiklos vykdytojas:

   (a) konkretaus modelio vaizdinėje reklamoje arba techninėje reklaminėje medžiagoje pateikia nuorodą į etiketėje esančią informaciją, kaip nustatyta atitinkamame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

   (b) neteikia ir nerodo kitų etikečių, ženklų, simbolių ar užrašų, kurie galėtų klaidinti ar painioti pirkėjus dėl etiketėje pateikiamos informacijos.

27 straipsnis
Užsakymų vykdymo paslaugų teikėjų pareigos

Užsakymų vykdymo paslaugų teikėjai užtikrina, kad jų tvarkomų gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, sandėliavimo, pakavimo, adresavimo ar siuntimo sąlygos nepakenktų gaminių atitikčiai tame deleguotajame akte nustatytiems reikalavimams.

28 straipsnis
Atvejai, kai importuotojams ir platintojams taikomos gamintojų pareigos

Šiame reglamente importuotojas arba platintojas laikomas gamintoju ir jam taikomos 21 straipsnyje nustatytos gamintojo pareigos, jeigu jie:

(1) savo vardu arba naudodami savo prekės ženklą pateikia rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas;

(2) modifikuoja tokį rinkai jau pateiktą gaminį taip, kad pasikeistų atitiktis reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, kurie taikomi gaminiui.

29 straipsnis
Elektroninių prekyviečių ir interneto paieškos sistemų pareigos

1. Reglamento (ES) 2019/1020 7 straipsnio 2 dalyje nurodytas elektroninių prekyviečių bendradarbiavimas šio reglamento tikslais visų pirma apima:

   (a) bendradarbiavimą siekiant užtikrinti veiksmingas rinkos priežiūros priemones, be kita ko, vengiant daryti kliūtis tokioms priemonėms;

   (b) rinkos priežiūros institucijų informavimą apie visus veiksmus, kurių imtasi;

   (c) reguliarų ir struktūrišką keitimąsi informacija apie pasiūlymus, kuriuos elektroninės prekyvietės pašalino pagal šį straipsnį;

   (d) leidimą rinkos priežiūros institucijoms internetinėmis priemonėmis prisijungti prie savo sąsajų siekiant nustatyti reikalavimų neatitinkančius gaminius;

(e) jei elektroninės prekyvietės arba internetu prekiaujantys pardavėjai sudaro technines kliūtis gauti duomenis iš savo elektroninių sąsajų – leisti rinkos priežiūros institucijoms, jeigu jos to paprašo, perimti tokius duomenis gaminių atitikties tikslais, remiantis prašančiųjų rinkos priežiūros institucijų pateiktais identifikavimo parametrais.

2. Laikydamosi Reglamento (ES).../... [Skaitmeninių paslaugų akto] [22 straipsnio 7 dalies] reikalavimų, elektroninės prekyvietės savo elektroninę sąsają sukuria ir organizuoja taip, kad prekiautojai galėtų vykdyti savo pareigas, nustatytas 25 straipsnyje, o ekonominės veiklos vykdytojai – vykdyti savo pareigas pagal šio reglamento 30 straipsnio 1 dalį.

Informacija turi būti pateikiama apie kiekvieną siūlomą ir rodomą ar kitaip gaminių sąraše klientams lengvai pasiekiamą gaminį.

Konkrečiai, kai pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose reikalaujama, kad rodinio mechanizme kartu su tam tikrų gaminių vaizdine reklama internete būtų pateikiama elektroninė informacija, elektroninės prekyvietės prekiautojams sudaro sąlygas ją rodyti. Tai privaloma ir interneto paieškos sistemoms bei kitoms interneto platformoms, kurios internete teikia atitinkamų gaminių vaizdinę reklamą.

3. Kiek tai susiję su valstybių narių pagal Reglamento (ES) 2019/1020 14 straipsnį suteikiamais įgaliojimais, valstybės narės dėl visų gaminių, kuriems taikomas atitinkamas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, savo rinkos priežiūros institucijoms suteikia įgaliojimus nurodyti elektroninei prekyvietei iš savo elektroninės sąsajos pašalinti konkretų neteisėtą turinį, kuriame nurodomas reikalavimų neatitinkantis gaminys, panaikinti prieigą prie jo arba pateikti galutiniams naudotojams aiškų įspėjimą, kai jie naudojasi šia prieiga. Tokie nurodymai turi atitikti Reglamento (ES).../... [Skaitmeninių paslaugų aktas] [8 straipsnio 1 dalį].

4. Elektroninės prekyvietės imasi būtinų priemonių, kad galėtų priimti 2 dalyje nurodytus nurodymus ir į juos atsižvelgti pagal Reglamento (ES).../... [Skaitmeninių paslaugų aktas] [8 straipsnį].

5. Elektroninės prekyvietės sukuria po vieną bendrą informacinį punktą, kuris sudarytų sąlygas tiesiogiai bendrauti su valstybių narių rinkos priežiūros institucijomis atitikties šiam reglamentui ir pagal 4 straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams klausimais.

Šis kontaktinis punktas gali būti tas pats kontaktinis punktas, kuris nurodytas Reglamento (ES).../... [Bendros produktų saugos reglamento] [20 straipsnio 1 dalyje] arba Reglamento (ES).../... [Skaitmeninių paslaugų akto] [10 straipsnio 1 dalyje].

30 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų pareigos informuoti

1. Kai atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai gaminius rinkai tiekia internetu arba kitomis nuotolinės prekybos priemonėmis, atitinkamame gaminio pasiūlyme aiškiai ir matomai pateikiama bent ši informacija:

(a) gamintojo pavadinimas, registruotasis prekybinis pavadinimas arba registruotasis prekių ženklas, taip pat pašto arba elektroninis adresas, kuriuo su juo galima susisiekti;

(b) jei gamintojas nėra įsisteigęs Sąjungoje, Sąjungoje įsisteigusio ekonominės veiklos vykdytojo, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/1020 4 straipsnyje, pavadinimas, adresas, telefono numeris ir el. pašto adresas;

(c) gaminio identifikavimo informacija, įskaitant jo tipą ir, jei toks yra, partijos arba serijos numerį ir bet kokį kitą gaminio identifikatorių.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai paprašyti rinkos priežiūros institucijoms nurodo:

(a) ekonominės veiklos vykdytojo, kuris jiems tiekė gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, pavadinimą;

(b) ekonominės veiklos vykdytoją, kuriam jie tiekė tokius gaminius, taip pat kiekius ir tikslius modelius.

Ekonominės veiklos vykdytojai turi galėti pateikti šią informaciją 10 metų po to, kai jiems buvo pateikti atitinkami gaminiai, ir 10 metų po to, kai jie tiekė tokius gaminius. Pagal 4 straipsnį priimdama deleguotuosius aktus, Komisija gali nustatyti ilgesnį ar trumpesnį nei 10 metų laikotarpį, kad būtų atsižvelgta į atitinkamų gaminių ar reikalavimų pobūdį.

3. Pagal 4 straipsnio trečios pastraipos a punktą reikalaudama, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai skaitmeniniu būdu pateiktų su atitinkamu gaminiu susijusias techninių dokumentų dalis, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) poreikį sudaryti patogesnes sąlygas rinkos priežiūros institucijoms patikrinti, ar laikomasi taikomų reikalavimų;

(b) poreikį išvengti neproporcingos administracinės naštos ekonominės veiklos vykdytojams.

Komisija nustato, kaip turi būti pateikiamos atitinkamos techninių dokumentų dalys. Techniniai dokumentai, jeigu jų yra, pateikiami gaminio pase.

31 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų stebėjimo ir ataskaitų teikimo pareigos

1. Reikalaudama, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai pateiktų Komisijai informaciją apie gaminių, kuriems taikomi pagal 4 straipsnio trečios pastraipos b punktą priimti deleguotieji aktai, kiekį, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) turimus atitinkamo gaminio paplitimo rinkoje įrodymus, kad būtų lengviau peržiūrėti tam gaminiui taikomus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį;

(b) poreikį išvengti neproporcingos administracinės naštos ekonominės veiklos vykdytojams.

Komisija nurodo laikotarpį, su kuriuo susijusi pirmoje pastraipoje nurodyta informacija. Ta informacija diferencijuojama pagal gaminio modelį.

Komisija užtikrina, kad gauti duomenys būtų tvarkomi saugiai ir laikantis Sąjungos teisės.

Komisija tuose deleguotuosiuose aktuose nurodo priemones, kuriomis turi būti teikiama atitinkama informacija, ir jos teikimo periodiškumą.

2. Pagal 4 straipsnio trečios pastraipos c punktą reikalaudama, kad gaminys, kai jis naudojamas, gebėtų matuoti savo suvartojamą energiją arba savo veiksmingumą pagal kitus I priede nurodytus aktualius gaminio parametrus, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) praktinio naudojimo duomenų naudą galutiniams naudotojams norint suprasti ir valdyti gaminio energijos vartojimą ar veiksmingumą;

(b) technines galimybes fiksuoti praktinio naudojimo duomenis;

(c) poreikį išvengti neproporcingos administracinės naštos ekonominės veiklos vykdytojams.

Gauti gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnio trečios pastraipos c punktą nustatytas reikalavimas, praktinio naudojimo duomenys fiksuojami ir aiškiai rodomi galutiniam naudotojui.

3. Pagal 4 straipsnio trečios pastraipos d punktą reikalaudama, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai ar importuotojai rinktų, anonimintų arba teiktų Komisijai 2 dalyje nurodytus praktinio naudojimo duomenis, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) praktinio naudojimo duomenų naudą Komisijai norint peržiūrėti ekologinio projektavimo reikalavimus arba aprūpinti rinkos priežiūros institucijas statistine informacija rizika grindžiamos jų analizės reikmėms;

(b) poreikį išvengti neproporcingos administracinės naštos ekonominės veiklos vykdytojams.

Tokie pirmoje pastraipoje nurodyti reikalavimai konkrečiai gali būti:

(a) rinkti praktinio naudojimo duomenis, jei juos galima pasiekti nuotoliniu būdu internetu, išskyrus atvejus, kai galutinis naudotojas aiškiai atsisako teikti tuos duomenis;

(b) anoniminti pagal a punktą surinktus duomenis ir bent kartą per metus pateikti juos Komisijai. Ekonominės veiklos vykdytojas modelio identifikavimo numerį įtraukia į gaminių duomenų bazę, nurodytą Reglamento (ES) 2017/1369 12 straipsnio 5 dalyje, ir, jei tai susiję su gaminių veiksmingumu, geografinę informaciją apie juos.

Komisija nustato praktinio naudojimo duomenų teikimo, nurodyto antros pastraipos b punkte, detales ir formatą.

4. Komisija periodiškai vertina pagal 3 dalį gautus praktinio naudojimo duomenis ir prireikus skelbia suvestinius duomenų rinkinius.

VIII SKYRIUS. GAMINIŲ ATITIKTIS

32 straipsnis
Bandymo, matavimo ir skaičiavimo metodai

1. Siekiant užtikrinti atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams ir patikrinti, ar jų laikomasi, bandymai, matavimai ir skaičiavimai atliekami taikant patikimus, tikslius ir atkuriamus metodus, kuriuose atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus. Tokie metodai turi atitikti bandymo, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus, nustatytus atitinkamuose deleguotuosiuose aktuose, priimtuose pagal 4 straipsnį.

2. Kai tai būtina siekiant užtikrinti atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnio trečios pastraipos e punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija gali reikalauti naudoti internetines priemones gaminių veiksmingumui apskaičiuoti pagal atitinkamą I priede nurodytą gaminio parametrą, laikantis taikomų skaičiavimo reikalavimų.

Nustatydama tokius internetinių priemonių naudojimo reikalavimus, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) poreikį užtikrinti suderintą skaičiavimo reikalavimų taikymą;

(b) poreikį kuo labiau sumažinti administracinę naštą atitinkamus reikalavimus vykdantiems ekonominės veiklos vykdytojams.

Atitinkamus reikalavimus vykdantiems ekonominės veiklos vykdytojams internetinės priemonės turi būti prieinamos nemokamai.

33 straipsnis
Apėjimas

1. Gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, negalima pateikti rinkai ar pradėti naudoti, jei jie sukonstruoti taip, kad bandymo metu jų veikimas ar savybės pasikeistų ir pagerėtų su kuriuo nors iš gaminio parametrų, reglamentuojamų pagal 4 straipsnį priimtais gaminiams taikomais deleguotaisiais aktais, susijęs rezultatas.

Taikant šią dalį gaminiai, sukonstruoti taip, kad gebėtų nustatyti, ar yra bandomi, ir pagal tai automatiškai pakeisti savo veiksmingumą, ir gaminiai, kurie iš anksto nustatyti bandymo metu pakeisti savo veiksmingumą, yra laikomi gaminiais, sukonstruotais taip, kad bandymo metu jų veikimas ar savybės pasikeistų.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai, pateikiantys gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, neturi nustatyti konkrečių bandymo nurodymų, dėl kurių gaminių veikimas ar savybės pasikeistų taip, kad pagerėtų su kuriuo nors iš gaminio parametrų, reglamentuojamų pagal 4 straipsnį priimtais gaminiams taikomais deleguotaisiais aktais, susijęs rezultatas.

Taikant šią pastraipą nurodymai, lemiantys rankinį gaminio modifikavimą prieš bandymą, laikomi bandymui skirtais nurodymais, dėl kurių gaminio veikimas ar savybės pasikeičia.

3. Gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, negalima pateikti rinkai ar pradėti naudoti, jei jie sukonstruoti taip, kad, gaminį pradėjus naudoti, jų veikimas ar savybės netrukus pasikeistų ir jų veiksmingumas pagal kuriuos nors gaminio parametrus, reglamentuojamus pagal 4 straipsnį priimtais gaminiams taikomais deleguotaisiais aktais, arba jų funkcinis veiksmingumas naudotojo požiūriu pablogėtų.

4. Programinės įrangos ar aparatinės programinės įrangos naujinimai neturi pabloginti gaminio veiksmingumo pagal jokius gaminio parametrus, reglamentuojamus pagal 4 straipsnį priimtais gaminiams taikomais deleguotaisiais aktais, arba funkcinio veiksmingumo naudotojo požiūriu, matuojamo taikant atitikties vertinimui naudotą bandymo metodą, išskyrus atvejus, kai prieš naujinant gaunamas aiškus galutinio naudotojo sutikimas. Atsisakius naujinti veiksmingumas neturi pasikeisti.

Programinės įrangos ar aparatinės programinės įrangos naujinimai neturi pabloginti pirmoje pastraipoje nurodyto veiksmingumo tiek, kiek gaminys nebeatitiktų reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, taikomuose tuo metu, kai gaminys pateikiamas rinkai arba pradedamas naudoti.

34 straipsnis
Atitikties prielaida

1. Daroma prielaida, kad 32 straipsnyje nurodyti bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodai, atitinkantys darniuosius standartus, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba jų dalis, atitinka tame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir bandymo, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, tiek, kiek tiems reikalavimams taikomi tokie darnieji standartai arba jų dalys.

2. Daroma prielaida, kad gaminiai, atitinkantys darniuosius standartus, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba jų dalis, atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, tiek, kiek tokie darnieji standartai arba jų dalys taikomi tiems reikalavimams.

3. Daroma prielaida, kad gaminiai, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas ir kuriems pagal Reglamentą (EB) Nr. 66/2010 suteiktas ES ekologinis ženklas, atitinka tame deleguotajame akte nustatytus ekologinio projektavimo reikalavimus tiek, kiek tiems reikalavimams taikomi ES ekologinio ženklo kriterijai, nustatyti pagal Reglamento (EB) Nr. 66/2010 16 straipsnio 2 dalį.

35 straipsnis
Bendros specifikacijos

1. Įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos ekologinio projektavimo reikalavimų bendrosios specifikacijos, 10 straipsnyje nurodytų gaminių pasų arba 32 straipsnyje nurodytų bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodų esminiai reikalavimai, Komisija gali priimti šiais atvejais:

   (a) ji paprašė vienos ar daugiau Europos standartizacijos organizacijų parengti darniojo standarto projektą, susijusį su ekologinio projektavimo reikalavimu arba metodu, kurio neapima darnusis standartas arba jo dalis, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, bet standartizacijos procedūra nepagrįstai užtruko arba nė viena iš Europos standartizacijos organizacijų prašymo nepriėmė;

   (b) Komisija, laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnio 5 dalyje nurodytos procedūros, darniųjų standartų ar jų dalių, taikomų ekologinio projektavimo reikalavimams arba metodui, nuorodas nusprendė palikti galioti su apribojimais arba išbraukti.

   Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Daroma prielaida, kad 32 straipsnyje nurodyti bandymo, matavimo ir skaičiavimo metodai, atitinkantys bendrąją specifikaciją arba jos dalis, atitinka tame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose

nustatytus bandymo, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus tiek, kiek tiems reikalavimams taikoma tokia bendra specifikacija arba jos dalys.

3. Daroma prielaida, kad gaminiai, kurie atitinka bendrąsias specifikacijas arba jų dalis, atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtame tiems gaminiams taikomame deleguotajame akte, tiek, kiek tuos reikalavimus apima tos bendrosios specifikacijos arba jų dalys.

36 straipsnis
Atitikties vertinimas

1. Pagal 4 straipsnio antrą pastraipą nustatydama taikytiną atitikties vertinimo procedūrą, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

   (a) atitinkamo modulio tinkamumą gaminio tipui ir proporcingumą siekiamam viešajam interesui;

   (b) I priede nurodytų gaminio parametrų, kuriais grindžiami atitinkami ekologinio projektavimo reikalavimai, pobūdį, visų pirma tai, ar su tais gaminio parametrais susijusį veiksmingumą galima patikrinti naudojant patį gaminį;

   (c) kai būtinas trečiosios šalies dalyvavimas – gamintojo poreikį turėti galimybę pasirinkti Sprendimo Nr. 768/2008/EB II priede nustatytus kokybės užtikrinimo ir gaminio sertifikavimo modulius.

2. Kai aktualu, su atitikties vertinimu susiję įrašai ir korespondencija rengiami oficialiąja valstybės narės, kurioje įsisteigusi 1 dalyje nurodytoje procedūroje dalyvaujanti notifikuotoji įstaiga, kalba arba tai įstaigai priimtina kalba.

37 straipsnis
ES atitikties deklaracija

1. ES atitikties deklaracijoje nurodoma, kad atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtuose taikytinuose deleguotuosiuose aktuose, yra įrodyta.

2. ES atitikties deklaracija turi atitikti V priede nustatytą pavyzdį ir joje pateikiami taikytinoje atitikties vertinimo procedūroje nurodyti elementai ir nuoroda į taikytinus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį. Ji nuolat atnaujinama. Ji išverčiama į valstybės narės, kurioje gaminys pateikiamas ar tiekiamas, reikalaujamą kalbą ar kalbas.

3. Jeigu gaminiui, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, taikomas daugiau nei vienas Sąjungos aktas, kuriuo reikalaujama parengti ES atitikties deklaraciją, parengiama viena bendra su visais tokiais Sąjungos aktais susijusi ES atitikties deklaracija. Tokioje deklaracijoje nurodomi atitinkami Sąjungos aktai ir jų paskelbimo nuorodos. Tai gali būti byla, sudaryta iš atitinkamų atskirų ES atitikties deklaracijų.

4. Parengdamas ES atitikties deklaraciją gamintojas prisiima atsakomybę dėl gaminio atitikties.

38 straipsnis
Bendrieji ženklinimo CE ženklu principai

Ženklinimui CE ženklu taikomi bendrieji Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnyje nustatyti principai.

39 straipsnis
Ženklinimo CE ženklu taisyklės ir sąlygos

1. Gaminys ženklinamas CE ženklu taip, kad šis ženklas būtų matomas, įskaitomas ir neištrinamas. Kai taip ženklinti neįmanoma arba negalima dėl gaminio pobūdžio, ženklu ženklinama pakuotė ir lydimieji dokumentai.

2. Gaminys CE ženklu ženklinamas prieš jį pateikiant rinkai.

3. Ant gaminio, kurio atitiktį vertinant dalyvauja notifikuotoji įstaiga, greta CE ženklo nurodomas tos notifikuotosios įstaigos identifikacinis numeris.

   Notifikuotosios įstaigos identifikavimo numeriu paženklina pati įstaiga arba pagal jos nurodymus tai padaro gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas.

4. Po CE ženklo ir, jei taikoma, notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerio gali būti piktograma arba kitas ženklas, rodantis konkrečią riziką ar konkretų naudojimo būdą.

5. Valstybės narės tobulina esamas priemones siekdamos užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi žymėjimą CE ženklu reglamentuojančios tvarkos, o netinkamo žymėjimo naudojimo atveju imasi tinkamų veiksmų.

40 straipsnis
Alternatyvios atitikties deklaracijos ir ženklai

Pagal 4 straipsnio trečios pastraipos f punktą nustatydama alternatyvias atitikties deklaracijos arba ženklų, kuriais nurodoma atitiktis pagal Sąjungos teisę taikomiems reikalavimams, taisykles, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) poreikį kuo labiau sumažinti administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams;

b) poreikį užtikrinti derėjimą su kitomis atitikties deklaracijomis ir ženklais, taikomais konkrečiam gaminiui;

c) poreikį išvengti painiavos dėl atitikties deklaracijų ir ženklų pagal kitus Sąjungos teisės aktus reikšmės.

IX SKYRIUS. ATITIKTIES VERTINIMO ĮSTAIGŲ NOTIFIKAVIMAS

41 straipsnis
Notifikavimas

Valstybės narės notifikuoja Komisijai ir kitoms valstybėms narėms įstaigas, kurioms leista atlikti trečiosios šalies atitikties vertinimo užduotis, numatytas pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

42 straipsnis

Notifikuojančiosios institucijos

1. Valstybės narės paskiria notifikuojančiąją instituciją, kuri atsako už procedūrų, kurios būtinos atitikties vertinimo įstaigoms vertinti bei notifikuoti ir notifikuotosioms įstaigoms stebėti, be kita ko, ar laikomasi 47 straipsnio nuostatų, nustatymą ir taikymą.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 1 dalyje nurodytą vertinimą ir stebėjimą turi vykdyti nacionalinė akreditacijos įstaiga, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 765/2008, laikantis to reglamento nuostatų.

3. Jeigu notifikuojančioji institucija paveda arba patiki atlikti 1 dalyje nurodytą vertinimą, pranešimą ar stebėjimą įstaigai, kuri nėra vyriausybės subjektas, ši įstaiga turi būti juridinis asmuo ir *mutatis mutandis* atitikti 43 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Be to, ji turi turėti su jos veikla susijusios atsakomybės draudimą.

4. Notifikuojančioji institucija prisiima visą atsakomybę už užduotis, kurias atlieka 3 dalyje nurodyta įstaiga.

43 straipsnis

Notifikuojančiosioms institucijoms taikomi reikalavimai

1. Notifikuojančioji institucija įsteigiama taip, kad nekiltų interesų konflikto su atitikties vertinimo įstaigomis ar notifikuotosiomis įstaigomis.

2. Notifikuojančioji institucija organizuojama ir veikia taip, kad būtų užtikrintas jos veiklos objektyvumas ir nešališkumas.

3. Notifikuojančioji institucija organizuojama taip, kad kiekvieną sprendimą dėl atitikties vertinimo įstaigos notifikavimo priimtų kiti nei vertinimą atlikę kompetentingi asmenys.

4. Notifikuojančioji institucija negali siūlyti ar vykdyti jokios veiklos, kurią vykdo atitikties vertinimo įstaigos, ar teikti konsultavimo paslaugų komerciniu ar konkurenciniu pagrindu.

5. Notifikuojančioji institucija užtikrina informacijos, kurią gauna, konfidencialumą. Tačiau gavusi prašymą ji dalijasi informacija apie notifikuotąsias įstaigas su Komisija, kitų valstybių narių notifikuojančiosiomis institucijomis ir kitomis atitinkamomis nacionalinėmis institucijomis.

6. Notifikuojančioji institucija notifikuodama atsižvelgia tik į konkrečią atitikties vertinimo įstaigą, kuri kreipėsi dėl notifikavimo, ir neatsižvelgia į patronuojančiųjų ar susijusių įmonių pajėgumus ar darbuotojus. Institucija įvertina, ar ta įstaiga atitinka visus aktualius reikalavimus ir tinka visoms atitikties vertinimo užduotims.

7. Notifikuojančioji institucija turi turėti tiek kompetentingų darbuotojų ir tokį finansavimą, kad to pakaktų jos užduotims tinkamai atlikti.

   Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas minimalus etatų vienetų skaičius, laikomas pakankamu, kad būtų galima tinkamai stebėti notifikuotąsias įstaigas, kai tikslinga, atsižvelgiant į specifines atitikties vertinimo užduotis. Jeigu stebėjimą vykdo nacionalinė akreditacijos įstaiga arba 42 straipsnio 3 dalyje nurodyta įstaiga, tas minimalus skaičius taikomas tai įstaigai.

   Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

44 straipsnis

Notifikuojančiųjų institucijų pareiga informuoti

Valstybės narės informuoja Komisiją apie savo procedūras, taikomas vertinant bei notifikuojant atitikties vertinimo įstaigas ir atliekant notifikuotųjų įstaigų stebėjimą, taip pat apie visus jų pakeitimus.

Komisija tą informaciją skelbia viešai.

45 straipsnis

Notifikuotosioms įstaigoms taikomi reikalavimai

1. Atitikties vertinimo įstaiga notifikavimo tikslais turi atitikti 2–11 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti įsteigta pagal valstybės narės nacionalinę teisę ir turi turėti teisinį subjektiškumą.

3. Atitikties vertinimo įstaiga yra trečiosios šalies įstaiga, nepriklausoma nuo organizacijos ar gaminio, kuriuos ji vertina. Ji privalo neturėti verslo ryšių su jos vertinamais gaminiais suinteresuotomis organizacijomis, ypač gamintojais, jų prekybos partneriais ir jų akcijų turinčiais investuotojais. Tuo netrukdoma notifikuotajai įstaigai vykdyti konkuruojančių gamintojų ar jų gaminių atitikties vertinimo veiklą.

4. Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausiojo lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai negali būti vertinamo gaminio projektuotojai, gamintojai, tiekėjai, importuotojai, platintojai, montuotojai, pirkėjai, savininkai, naudotojai ar techninės priežiūros vykdytojai arba bet kurios iš tų šalių atstovai. Tai netrukdo naudoti vertinamų gaminių, kurie būtini atitikties vertinimo įstaigos veiklai, arba tokių gaminių naudoti asmeniniais tikslais.

   Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai tiesiogiai nedalyvauja projektuojant, gaminant ar konstruojant, parduodant, montuojant ir naudojant tuos gaminius arba atliekant jų techninę priežiūrą ir neatstovauja šią veiklą vykdančioms šalims. Jos nesiima jokios veiklos, kuri gali kliudyti joms nepriklausomai priimti sprendimus ar sąžiningai atlikti atitikties vertinimo užduotis, dėl kurių joms suteiktas notifikuotosios įstaigos statusas. Tai visų pirma taikoma konsultavimo paslaugoms.

   Atitikties vertinimo įstaigos užtikrina, kad jų patronuojančiųjų ar susijusių įmonių, pavaldžiųjų įstaigų ar subrangovių veikla neturėtų poveikio jų vykdomos atitikties vertinimo veiklos konfidencialumui, objektyvumui ar nešališkumui.

   Subrangovei arba patronuojamajai įmonei negali būti pavesta nustatyti ir prižiūrėti vidaus procedūrų, bendrosios politikos, elgesio kodeksų ar kitų vidaus taisyklių, skirti darbuotojų konkrečioms užduotims ir priimti atitikties vertinimo sprendimų.

5. Atitikties vertinimo įstaigos ir jų darbuotojai vykdydami atitikties vertinimo veiklą laikosi griežčiausių profesinio sąžiningumo reikalavimų ir turi reikiamus techninius konkrečios srities gebėjimus. Be to, jie nepasiduoda jokiam spaudimui ar paskatoms, visų pirma finansinėms, kurie galėtų daryti įtaką jų sprendimui ar jų vykdomos atitikties vertinimo veiklos rezultatams, ypač jei spaudimą daro ar paskatas teikia tos veiklos rezultatais suinteresuoti asmenys ar jų grupės.

6. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti pajėgi atlikti visas atitikties vertinimo užduotis, kurios jai pavestos pagal atitinkamą deleguotąjį aktą, priimtą pagal 4 straipsnį, ir dėl kurių jai suteiktas notifikuotosios įstaigos statusas, nepriklausomai nuo to, ar tos užduotys atliekamos pačios atitikties vertinimo įstaigos, ar jos vardu ir atsakomybe.

   Atitikties vertinimo įstaiga kiekvienai atitikties vertinimo procedūrai ir kiekvienai gaminių, dėl kurių jai suteiktas notifikuotosios įstaigos statusas, rūšiai ar kategorijai visada privalo turėti:

   (a) darbuotojų, turinčių techninių žinių ir tinkamos patirties, kurios pakaktų atitikties vertinimo užduotims atlikti. Už vertinimo sprendimų priėmimą atsakingus darbuotojus pagal notifikuojančiosios valstybės narės nacionalinę teisę įdarbina atitikties vertinimo įstaiga, ir jie neturi turėti jokio kito galimo interesų konflikto ir turi būti kompetentingi tikrinti kitų darbuotojų, išorės ekspertų ar subrangovių atliktus vertinimus. Tokių darbuotojų skaičius turi būti pakankamas veiklos tęstinumui ir nuosekliam požiūriui į atitikties vertinimą užtikrinti;

   (b) procedūrų, pagal kurias atliekamas atitikties vertinimas, aprašus, kuriais užtikrinamas tų procedūrų skaidrumas ir pakartojamumas. Juose turi būti atitinkamų darbuotojų kvalifikacijų matrica, kurioje atitinkamas jų statusas ir užduotys atitikties vertinimo įstaigoje susiejami su atitikties vertinimo užduotimis, kurių reikmėms įstaiga ketina būti notifikuota;

   (c) tinkamą politiką ir procedūras, kad jos atliekamos notifikuotosios įstaigos užduotys būtų atskirtos nuo kitos veiklos;

   (d) procedūras, pagal kurias ji galėtų vykdydama veiklą tinkamai atsižvelgti į įmonės dydį, jos veiklos sektorių, jos struktūrą, atitinkamos gaminių technologijos sudėtingumo laipsnį ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

   Ji turi turėti priemones, būtinas su atitikties vertinimu susijusioms techninėms ir administracinėms užduotims tinkamai atlikti, ir galėti naudotis visa reikiama įranga ar įrenginiais.

7. Už atitikties vertinimo veiklą atsakingi darbuotojai privalo:

   (a) turėti tinkamą techninį ir profesinį parengimą, apimantį visą atitikties vertinimo veiklą, kuriai atitikties vertinimo įstaiga įgijo notifikuotosios įstaigos statusą;

   (b) pakankamai gerai išmanyti savo atliekamų vertinimų reikalavimus ir turėti tinkamus įgaliojimus atlikti tuos vertinimus, taip pat tinkamai išmanyti ir suprasti atitinkamus teisės aktus, bandymo, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus, taikomus darniuosius standartus arba bendrąsias specifikacijas, atitinkamas šio reglamento nuostatas ir pagal 4 straipsnį priimtus deleguotuosius aktus;

   (c) turėti gebėjimų rengti pažymėjimus, daryti įrašus ir rašyti ataskaitas, kuriais patvirtinamas vertinimo atlikimo faktas.

8. Turi būti užtikrintas atitikties vertinimo įstaigų, jų aukščiausio lygio vadovų ir vertinimą atliekančių darbuotojų nešališkumas.

   Atitikties vertinimo įstaigos aukščiausio lygio vadovų ir vertinimą atliekančių darbuotojų atlyginimas neturi priklausyti nuo atliktų įvertinimų skaičiaus ar jų rezultatų.

9. Atitikties vertinimo įstaigos turi apsidrausti civilinės atsakomybės draudimu, išskyrus atvejus, kai atsakomybę pagal nacionalinę teisę prisiima valstybė arba kai už atitikties vertinimą tiesiogiai atsako pati valstybė narė.

10. Atitikties vertinimo įstaigos darbuotojai saugo profesinę paslaptį, susijusią su visa informacija, gauta atliekant atitikties vertinimo užduotis pagal atitinkamus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį, išskyrus atvejus, susijusius su notifikuojančiosiomis institucijomis ir kitomis valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, nacionalinėmis institucijomis. Nuosavybės teisės turi būti apsaugotos.

11. Atitikties vertinimo įstaigos dalyvauja atitinkamoje standartizacijos veikloje arba užtikrina, kad vertinimą atliekantys jų darbuotojai būtų apie ją informuoti, o tos grupės darbo rezultatus – parengtus administracinius sprendimus ir dokumentus – taiko kaip bendrąsias gaires.

46 straipsnis

Atitikties vertinimo įstaigų atitikties prezumpcija

Jei atitikties vertinimo įstaiga įrodo, kad atitinka kriterijus, nustatytus atitinkamuose darniuosiuose standartuose, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba jų dalyse, daroma prielaida, kad ji atitinka 45 straipsnyje nustatytus reikalavimus tiek, kiek taikytini darnieji standartai apima tuos reikalavimus.

47 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų pavaldžiosios įstaigos ir subranga

1. Jei notifikuotoji įstaiga konkrečias su atitikties vertinimu susijusias užduotis paveda atlikti subrangovei ar pavaldžiajai įstaigai, ji užtikrina, kad ta subrangovė arba pavaldžioji įstaiga atitiktų 45 straipsnyje nustatytus reikalavimus, ir apie tai informuoja notifikuojančiąją instituciją.

2. Notifikuotosios įstaigos prisiima visą atsakomybę už subrangovių ar pavaldžiųjų įstaigų atliekamas užduotis, nepriklausomai nuo to, kur jos yra įsteigtos. Atitinkamos notifikuotosios įstaigos nustato savo subrangovių arba pavaldžiųjų įstaigų kompetencijos, veiklos ir veiklos rezultatų nuolatinio stebėjimo procedūras, atsižvelgdamos į 45 straipsnio 6 dalyje nurodytą kvalifikacijų matricą.

3. Pavesti darbą subrangovui arba pavaldžiajai įstaigai galima tik gavus kliento sutikimą.

4. Notifikuotosios įstaigos saugo atitinkamus dokumentus, susijusius su subrangovės arba pavaldžiosios įstaigos kvalifikacijos vertinimu ir stebėjimu ir jų pagal atitinkamus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį, atliktu darbu, kad notifikuojančioji institucija galėtų juos patikrinti.

48 straipsnis

Notifikavimo paraiška

1. Atitikties vertinimo įstaiga notifikavimo paraišką pateikia valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi, notifikuojančiajai institucijai.

2. Prie tos paraiškos pridedamas atitikties vertinimo veiklos, atitikties vertinimo modulio ar modulių ir gaminio ar gaminių, kurių atitiktį vertinti ta įstaiga tvirtina turinti kompetenciją, aprašas, 45 straipsnio 6 dalyje nurodyta kvalifikacijų matrica ir nacionalinės akreditacijos įstaigos išduotas akreditacijos pažymėjimas (jei toks yra),

patvirtinantis, kad atitikties vertinimo įstaiga atitinka 45 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Akreditacijos pažymėjimas turi būti susijęs tik su konkrečiu teisės subjektu, kuris kreipėsi dėl notifikavimo, ir grindžiamas, be atitinkamų darniųjų standartų, atitinkamame deleguotajame akte, priimtame pagal 4 straipsnį, nustatytais specifiniais reikalavimais ir atitikties vertinimo užduotimis.

3. Jeigu tam tikra atitikties vertinimo įstaiga negali pateikti akreditacijos pažymėjimo, ji pateikia notifikuojančiajai institucijai visus patvirtinamuosius dokumentus, būtinus jos atitikčiai 45 straipsnyje nustatytiems reikalavimams patikrinti, patvirtinti ir reguliariai stebėti.

49 straipsnis
Notifikavimo procedūra

1. Notifikuojančiosios institucijos gali notifikuoti tik tas atitikties vertinimo įstaigas, kurios atitinka 45 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Jos šias įstaigas notifikuoja Komisijai ir kitoms valstybėms narėms naudodamosi Komisijos parengta ir prižiūrima elektroninio notifikavimo priemone.

3. Notifikavimo pranešime pateikiama išsami informacija apie atitikties vertinimo veiklą, atitikties vertinimo modulį ar modulius, atitinkamą gaminį ar gaminius ir atitinkamą kompetencijos patvirtinimą.

4. Kai notifikavimas nėra grindžiamas akreditacijos pažymėjimu, nurodytu 48 straipsnio 2 dalyje, notifikuojančioji institucija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia patvirtinamuosius dokumentus, kuriais patvirtinama atitikties vertinimo įstaigos kompetencija ir tai, kad yra nustatyta reguliarų tos įstaigos stebėjimą ir jos tolesnę atitiktį 45 straipsnyje nustatytiems reikalavimams užtikrinsianti tvarka.

5. Atitinkama įstaiga gali vykdyti notifikuotosios įstaigos veiklą, jei per dvi savaites nuo notifikavimo naudojantis akreditacijos pažymėjimu arba per du mėnesius nuo notifikavimo nesinaudojant akreditacija Komisija arba kitos valstybės narės nepateikia prieštaravimų.

   Tik tokia įstaiga laikoma notifikuotąja įstaiga pagal šį reglamentą.

6. Notifikavimas įsigalioja kitą dieną po to, kai Komisija įtraukia įstaigą į 50 straipsnio 2 dalyje nurodytą notifikuotųjų įstaigų sąrašą. Atitinkama įstaiga notifikuotosios įstaigos veiklą gali vykdyti tik po to, kai notifikavimas įsigalioja.

   Komisija neskelbia notifikavimo, jei žino arba sužino, kad atitinkama notifikuotoji įstaiga neatitinka 45 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

7. Komisijai ir kitoms valstybėms narėms notifikuojami visi vėlesni atitinkami notifikuotųjų įstaigų įgaliojimų pakeitimai.

50 straipsnis
Notifikuotųjų įstaigų identifikaciniai numeriai ir sąrašai

1. Komisija notifikuotajai įstaigai suteikia identifikacinį numerį.

   Komisija suteikia tik vieną identifikacinį numerį net ir tuo atveju, kai įstaiga yra notifikuota pagal kelis Sąjungos aktus.

2. Komisija viešai paskelbia įstaigų, notifikuotų pagal šį reglamentą, sąrašą, taip pat nurodo joms suteiktus identifikavimo numerius ir veiklą, kurią joms pavesta vykdyti kaip notifikuotosioms įstaigoms.

Komisija užtikrina, kad tas sąrašas būtų nuolat atnaujinamas.

51 straipsnis
Notifikavimų pakeitimai

1. Kai notifikuojančioji institucija išsiaiškina arba jai pranešama, kad notifikuotoji įstaiga nebeatitinka 45 straipsnyje nustatytų reikalavimų arba nevykdo savo pareigų, notifikuojančioji institucija atitinkamai apriboja, sustabdo arba panaikina notifikavimo galiojimą, atsižvelgdama į reikalavimų nesilaikymo arba pareigų nevykdymo sunkumą. Apie tai ji atitinkamai nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

2. Jeigu notifikavimo galiojimas apribojamas, sustabdomas arba panaikinamas arba kai notifikuotoji įstaiga nutraukia veiklą, notifikuojančioji valstybė narė imdamasi tinkamų priemonių siekia užtikrinti, kad tos įstaigos bylos būtų tvarkomos kitos notifikuotosios įstaigos arba saugomos, kad su jomis galėtų susipažinti prašymą pateikusios atsakingos notifikuojančiosios institucijos ir rinkos priežiūros institucijos.

52 straipsnis
Notifikuotųjų įstaigų kompetencijos ginčijimas

1. Komisija tiria visus atvejus, kai jai kyla abejonių ar kai jai pranešama apie abejones dėl notifikuotosios įstaigos kompetencijos arba dėl to, ar notifikuotoji įstaiga vis dar atitinka jai taikomus reikalavimus ir vykdo jai pavestas pareigas.

2. Komisijos prašymu notifikuojančioji valstybė narė pateikia jai visą informaciją, susijusią su atitinkamos įstaigos paskyrimo notifikuotąja įstaiga pagrindu arba atitinkamos įstaigos kompetencijos užtikrinimu.

3. Komisija užtikrina, kad visa jai atliekant tyrimą gauta neskelbtina informacija būtų tvarkoma konfidencialiai.

4. Kai Komisija nustato, kad notifikuotoji įstaiga neatitinka arba nebeatitinka jos notifikavimo reikalavimų, ji priima įgyvendinimo aktą, kuriuo notifikuojančioji valstybė narė įpareigojama imtis būtinų taisomųjų veiksmų, įskaitant, jei būtina, notifikavimo statuso panaikinimą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 67 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

Komisija per dvi savaites nuo įgyvendinimo akto priėmimo dienos atnaujina 50 straipsnio 2 dalyje nurodytų notifikuotųjų įstaigų sąrašą.

53 straipsnis
Notifikuotųjų įstaigų veiklos pareigos

1. Notifikuotosios įstaigos atlieka atitikties vertinimą pagal atitikties vertinimo procedūras, nustatytas pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Atitikties vertinimai atliekami laikantis proporcingumo principo, išvengiant nereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams. Atitikties vertinimo įstaigos savo veiklą vykdo tinkamai atsižvelgdamos į įmonės dydį, jos veiklos sektorių, jos

struktūrą, atitinkamo gaminio technologijos sudėtingumą ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

Vis dėlto jos veikia pakankamai griežtai ir užtikrina tokį apsaugos lygį, kokio reikia, kad gaminys atitiktų atitinkamus reikalavimus.

3. Jeigu notifikuotoji įstaiga nustato, kad gamintojas neatitinka aktualių reikalavimų arba atitinkamų darniųjų standartų, bendrųjų specifikacijų ar kitų techninių specifikacijų, ji reikalauja, kad tas gamintojas imtųsi tinkamų taisomųjų priemonių, kad būtų galima atlikti antrą ir galutinį atitikties vertinimą, nebent trūkumų pašalinti neįmanoma – tokiu atveju ji neišduoda sertifikato arba nepaskelbia patvirtinimo sprendimo.

4. Jeigu po sertifikato išdavimo ar patvirtinimo sprendimo paskelbimo notifikuotoji įstaiga, vykdydama atitikties stebėjimą, nustato, kad gaminys arba gamintojas neatitinka arba nebeatitinka reikalavimų, ji pareikalauja, kad gamintojas imtųsi tinkamų taisomųjų priemonių, ir prireikus sustabdo arba panaikina sertifikato arba patvirtinimo sprendimo galiojimą.

5. Jeigu taisomųjų priemonių nesiimama arba jos nedaro reikiamo poveikio, notifikuotoji įstaiga atitinkamai apriboja, sustabdo arba panaikina pažymėjimų arba patvirtinimo sprendimų galiojimą.

6. Priimdamos atitikties vertinimo sprendimus, be kita ko, spręsdamos, ar reikia sustabdyti sertifikato arba patvirtinimo sprendimų galiojimą arba juos panaikinti atsižvelgiant į galimą neatitiktį, notifikuotosios įstaigos taiko aiškius ir iš anksto nustatytus kriterijus.

7. Notifikuotosios įstaigos užtikrina darbuotojų, atliekančių įvairias atitikties vertinimo užduotis, rotaciją.

54 straipsnis
Notifikuotųjų įstaigų pareiga informuoti

1. Notifikuotosios įstaigos informuoja notifikuojančiąją instituciją apie:

   (a) kiekvieną atsisakymą išduoti pažymėjimą, kiekvieną pažymėjimo galiojimo apribojimą, sustabdymą ar panaikinimą;

   (b) visas aplinkybes, turinčias įtakos notifikavimo aprėpčiai ir sąlygoms;

   (c) kiekvieną prašymą suteikti informaciją, kurį jos gavo iš rinkos priežiūros institucijų dėl atitikties vertinimo veiklos;

   (d) jei prašoma, atitikties vertinimo veiklą, vykdomą pagal jai, kaip notifikuotajai įstaigai, suteiktus įgaliojimus, ir bet kokią kitą vykdomą veiklą, įskaitant tarpvalstybinę veiklą ir subrangą.

2. Notifikuotosios įstaigos kitoms pagal šį reglamentą notifikuotoms įstaigoms, kurios vykdo panašią tų pačių gaminių atitikties vertinimo veiklą, teikia atitinkamą informaciją klausimais, susijusiais su neigiamais ir, jei prašoma, teigiamais atitikties vertinimo rezultatais.

3. Kai Komisija arba valstybės narės rinkos priežiūros institucija pateikia kitos valstybės narės teritorijoje įsisteigusiai notifikuotajai įstaigai prašymą dėl tos notifikuotosios įstaigos atlikto atitikties vertinimo, to prašymo kopiją ji nusiunčia tos kitos valstybės narės notifikuojančiajai institucijai. Atitinkama notifikuotoji įstaiga nedelsdama ir ne vėliau kaip per 15 dienų atsako į tą prašymą. Notifikuojančioji

institucija užtikrina, kad notifikuotoji įstaiga tokius prašymus patenkintų, išskyrus atvejus, kai yra teisėta priežastis to nedaryti.

4. Kai notifikuotosios įstaigos turi įrodymų arba gauna įrodymų, kad:

   (a) kita notifikuotoji įstaiga neatitinka 45 straipsnyje nustatytų reikalavimų ar nevykdo savo pareigų arba

   (b) rinkai pateikiamas gaminys neatitinka ekologinio projektavimo reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, kurie taikomi tam gaminiui, arba

   (c) rinkai pateikiamas gaminys dėl savo fizinės būklės gali kelti didelį pavojų,

   jos atitinkamai paskelbia įspėjimą ir dalijasi tokiais įrodymais su atitinkama rinkos priežiūros institucija arba notifikuojančiąja institucija.

55 straipsnis
Dalijimasis patirtimi

Komisija užtikrina, kad būtų organizuojamas valstybių narių institucijų, atsakingų už notifikavimo politiką, dalijimasis patirtimi.

56 straipsnis
Notifikuotųjų įstaigų veiklos koordinavimas

1. Komisija užtikrina tinkamą pagal šį reglamentą notifikuotų įstaigų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą ir tinkamą to įgyvendinimą pasitelkiant notifikuotųjų įstaigų grupę ar grupes, įskaitant, kai tikslinga, pagal tą patį pagal 4 straipsnį priimtą deleguotąjį aktą notifikuotų arba su panašiomis atitikties vertinimo užduotimis susijusių įstaigų grupes.

   Notifikuotosios įstaigos atitinkamos grupės darbe dalyvauja tiesiogiai arba per paskirtus atstovus.

2. Notifikuotosios įstaigos kaip bendrąsias gaires taiko visus atitinkamus dokumentus, parengtus kaip 1 dalyje nurodytų grupių darbo rezultatą.

3. Koordinavimu ir bendradarbiavimu 1 dalyje nurodytose grupėse siekiama užtikrinti suderintą šio reglamento ir pagal 4 straipsnį priimtų deleguotųjų aktų taikymą. Tai darydamos grupės vadovaujasi, kaip bendrosiomis gairėmis, visais atitinkamais administracinio bendradarbiavimo grupės, įsteigtos pagal Reglamento (ES) 2019/1020 30 straipsnio 2 dalį, parengtais dokumentais.

X SKYRIUS. PASKATOS

57 straipsnis
Valstybių narių paskatos

1. Valstybių narių paskatos, susijusios su gaminiais, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, kuriuo pagal 7 straipsnio 4 dalį nustatomos veiksmingumo klasės, susijusios su I priede nurodytu gaminio parametru, turi būti taikomos dviem aukščiausioms Sąjungos lygmeniu užpildytoms veiksmingumo klasėms arba, kai aktualu, ES ekologiniu ženklu pažymėtiems gaminiams, išskyrus atvejus, kai tame deleguotajame akte nurodyta kitaip.

2. Kai pagal 4 straipsnį priimtu deleguotuoju aktu pagal 7 straipsnio 4 dalį nustatomos veiksmingumo klasės, susijusios su daugiau nei vienu I priede nurodytu gaminio parametru, arba kai veiksmingumo klasės yra nustatytos tiek pagal Reglamentą (ES) 2017/1369, tiek pagal šį reglamentą, Komisija pagal 4 straipsnio trečios pastraipos g punktą priimamais deleguotaisiais aktais gali papildomai patikslinti, su kokiais gaminių parametrais turi būti susijusios valstybių narių paskatos.

Tai darydama Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) kiekvienos veiksmingumo klasės gaminių skaičių;

(b) santykinį kiekvienos veiksmingumo klasės gaminių įperkamumą;

(c) poreikį užtikrinti pakankamą aplinkos atžvilgiu tvaresnių gaminių paklausą.

3. Jei pagal 4 straipsnį priimtu deleguotuoju aktu veiksmingumo klasės nenustatomos, Komisija pagal 4 straipsnio trečios pastraipos g punktą priimamais deleguotaisiais aktais gali nustatyti reikalavimus, kuriuos turi atitikti su valstybių narių paskatomis susiję su gaminių parametrai.

Tai darydama Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) santykinį tuos reikalavimus atitinkančių gaminių įperkamumą;

(b) poreikį užtikrinti pakankamą aplinkos atžvilgiu tvaresnių gaminių paklausą.

58 straipsnis
Žalieji viešieji pirkimai

1. Viešojo pirkimo sutartims, kurias skiria perkančiosios organizacijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 dalyje arba Direktyvos 2014/25/ES 3 straipsnio 1 dalyje, arba perkantieji subjektai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/25/ES 4 straipsnio 1 dalyje, pagal 4 straipsnio trečios pastraipos h punktą taikomi reikalavimai gali būti atitinkamai privalomos techninės specifikacijos, atrankos kriterijai, sutarties skyrimo kriterijai, sutarties vykdymo sąlygos arba tikslai.

2. Nustatydama viešųjų pirkimų sutarčių reikalavimus pagal 4 straipsnio trečios pastraipos h punktą, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

(a) viešojo pirkimo sutarčių, skirtų dėl tos konkrečios gaminių grupės arba dėl paslaugų ar darbų, kuriems naudojama ta gaminių grupė, vertę ir apimtį;

(b) poreikį užtikrinti pakankamą aplinkos atžvilgiu tvaresnių gaminių paklausą;

(c) perkančiųjų organizacijų ar perkančiųjų subjektų ekonominį pagrįstumą pirkti aplinkos atžvilgiu tvaresnius gaminius nepatiriant neproporcingų išlaidų.

XI SKYRIUS. RINKOS PRIEŽIŪRA

59 straipsnis
Rinkos priežiūros veiksmų planai

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) 2019/1020 13 straipsniui, kiekviena valstybė narė bent kas dvejus metus parengia veiksmų planą, kuriame išdėstoma rinkos priežiūros veikla, suplanuota siekiant užtikrinti, kad su šiuo reglamentu ir pagal 4 straipsnį priimtais deleguotaisiais aktais susijusios atitinkamos patikros būtų atliktos tinkamu mastu. Kiekviena valstybė narė pirmą tokį veiksmų planą parengia ne vėliau kaip [2024 m. liepos 16 d.].

1 dalyje nurodytame veiksmų plane įrašoma bent:

(a) gaminiai arba reikalavimai, kurie atsižvelgiant į administracinio bendradarbiavimo grupės pagal 62 straipsnio 1 dalies a punktą nustatytus bendrus prioritetus ir pagal 5 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus įvardyti rinkos priežiūros prioritetais;

(b) rinkos priežiūros veikla, suplanuota siekiant sumažinti tų prioritetinių gaminių ar reikalavimų neatitiktį, be kita ko, patikrų, kurios turi būti atliktos per veiksmų plano taikymo laikotarpį, pobūdis ir mažiausias skaičius.

2. 1 dalies a punkte nurodyti rinkos priežiūros prioritetai nustatomi remiantis objektyviais kriterijais, įskaitant:

(a) rinkoje pastebėtą neatitikties mastą;

(b) reikalavimų nesilaikymo poveikį aplinkai;

(c) į nacionalines rinkas tiekiamų atitinkamų gaminių skaičių ir

(d) tose rinkose veikiančių atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų skaičių.

3. Pagal 1 dalies b punktą planuojamų patikrų pobūdis ir skaičius turi būti proporcingi objektyviems kriterijams, kuriais vadovaujantis nustatomi prioritetai pagal 2 dalį.

4. Valstybės narės pateikia savo veiksmų planus Komisijai ir kitoms valstybėms narėms per Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose išvardijami gaminiai ar reikalavimai, ir bent jau juos valstybės narės turi laikyti rinkos priežiūros prioritetais pagal 1 dalies a punktą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 67 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

60 straipsnis
Mažiausias patikrų skaičius

1. Komisijai pagal 66 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant mažiausią patikrų, kurias turi atlikti kiekvienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos dėl konkrečių gaminių, kuriems taikomi pagal 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, arba patikrų, susijusių su tokiuose deleguotuosiuose aktuose nustatytais specifiniais reikalavimais, skaičių. Deleguotajame akte, kai aktualu, gali būti nurodytas reikalaujamų patikrų pobūdis ir naudotini metodai.

Mažiausias patikrų skaičius nustatomas remiantis šiais kriterijais:

(a) 59 straipsnio 2 dalyje išvardytais kriterijais;

(b) valstybių narių veiksmų planuose numatoma veikla;

(c) administracinio bendradarbiavimo grupės pagal 62 straipsnio 1 dalies a punktą nustatytais bendrais prioritetais;

(d) kai aktualu – prioritetais, įtrauktais į 59 straipsnio 5 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus.

2. Neatitikties pagal 4 straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams atveju rinkos priežiūros institucijos turi teisę iš atsakingo ekonominės veiklos vykdytojo susigrąžinti dokumentų tikrinimo ir fizinio gaminių bandymo išlaidas.

61 straipsnis
Ataskaitų teikimas ir lyginamoji analizė

1. Rinkos priežiūros institucijos į Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą įveda informaciją apie sankcijų, skirtų dėl neatitikties šiam reglamentui, pobūdį ir griežtumą.

2. Komisija kas dvejus metus iki birželio 30 d. parengia ataskaitą, remdamasi į Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą rinkos priežiūros institucijų įvesta informacija. Pirmoji iš šių ataskaitų paskelbiama iki [*Leidinių biuro prašoma įrašyti datą, kurią sueina dveji metai nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos*].

   Ataskaitoje pateikiama tokia informacija:

   (a) informacija apie per dvejus ankstesnius kalendorinius metus rinkos priežiūros institucijų pagal Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnio 4 ir 5 dalis atliktų patikrų pobūdį ir skaičių;

   (b) informacija apie nustatytos neatitikties lygius ir apie per praėjusius dvejus kalendorinius metus skirtų sankcijų, susijusių su gaminiais, kuriems taikomi pagal šio reglamento 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, pobūdį ir griežtumą;

   (c) šios informacijos palyginimas su veikla, numatyta pagal 59 straipsnio 1 dalį parengtuose veiksmų planuose;

   (d) rinkos priežiūros institucijų orientaciniai lyginamieji rodikliai, susiję su patikrų dažnumu ir taikomų sankcijų pobūdžiu ir griežtumu.

3. Komisija šio straipsnio 2 dalyje nurodytą ataskaitą paskelbia Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytoje informacinėje ir komunikacijos sistemoje ir paviešina ataskaitos santrauką.

62 straipsnis
Rinkos priežiūros koordinavimas ir parama

1. Pagal Reglamento (ES) 2019/1020 30 straipsnio 2 dalį įsteigta administracinio bendradarbiavimo grupė šio reglamento tikslais posėdžiauja reguliariai ir, kai būtina, Komisijai arba dviem ar daugiau dalyvaujančių rinkos priežiūros institucijų pagrįstai paprašius.

   Vykdydama Reglamento (ES) 2019/1020 32 straipsnyje nustatytas užduotis, administracinio bendradarbiavimo grupė padeda įgyvendinti pagal 59 straipsnio 1 dalį parengtus veiksmų planus ir nustato:

   (a) 59 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus bendrus rinkos priežiūros prioritetus, grindžiamus 59 straipsnio 2 dalyje nurodytais objektyviais kriterijais;

   (b) Sąjungos paramos prioritetus pagal 2 dalį;

   (c) pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus skirtingai taikomus arba aiškinamus reikalavimus, kurie turėtų būti pagal šio straipsnio 2 dalį organizuojamų bendrų mokymų arba priimamų gairių prioritetai.

2. Remdamasi administracinio bendradarbiavimo grupės nustatytais prioritetais, Komisija:

(a) organizuoja bendrus rinkos priežiūros ir bandymų projektus bendro intereso srityse;

(b) organizuoja bendras investicijas į rinkos priežiūros pajėgumus, įskaitant įrangą ir IT priemones;

(c) rengia bendrus rinkos priežiūros institucijų, notifikuojančiųjų institucijų ir notifikuotųjų įstaigų darbuotojų mokymus, be kita ko, susijusius su teisingu reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, aiškinimu ir taikymu, taip pat su metodais ir būdais, susijusiais su tokių reikalavimų taikymu arba atitikties jiems tikrinimu;

(d) parengia pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytų reikalavimų taikymo ir vykdymo užtikrinimo gaires, be kita ko, aprašo bendrą veiksmingos rinkos priežiūros praktiką ir metodiką.

Kai tikslinga, Sąjunga finansuoja a, b ir c punktuose nurodytus veiksmus.

3. Komisija teikia techninę ir logistinę paramą siekdama užtikrinti, kad administracinio bendradarbiavimo grupė atliktų savo užduotis, nustatytas Reglamento (ES) 2019/1020 32 straipsnyje ir šiame straipsnyje.

XII SKYRIUS. APSAUGOS PROCEDŪROS

63 straipsnis
Nacionaliniu lygmeniu pavojų keliančių gaminių atveju taikoma procedūra

1. Jeigu vienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos turi pakankamai priežasčių manyti, kad gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, kelia pavojų, jos atlieka vertinimą, apimantį visus šiame reglamente arba atitinkamame deleguotajame akte nustatytus ir su pavojumi susijusius reikalavimus. Atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai prireikus bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis.

Jeigu atlikdamos tą vertinimą rinkos priežiūros institucijos nustato, kad gaminys neatitinka reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose taikomuose deleguotuosiuose aktuose, jos nedelsdamos pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas per pagrįstą rinkos priežiūros institucijų nustatytą laikotarpį, kuris atitinka neatitikties pobūdį ir, kai aktualu, laipsnį, imtųsi tinkamų ir proporcingų taisomųjų veiksmų neatitikčiai pašalinti. Taisomieji veiksmai, kurių turi imtis ekonominės veiklos vykdytojas, gali apimti Reglamento (ES) 2019/1020 16 straipsnio 3 dalyje išvardytus veiksmus.

Rinkos priežiūros institucijos apie tai atitinkamai informuoja atitinkamą notifikuotąją įstaigą.

2. Kai rinkos priežiūros institucijos mano, kad neatitiktis neapsiriboja jų nacionaline teritorija, jos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie vertinimo rezultatus ir veiksmus, kurių jų reikalavimu turi imtis ekonominės veiklos vykdytojas.

3. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad visų tinkamų taisomųjų veiksmų būtų imtasi visų atitinkamų gaminių, kuriuos jis patiekė rinkai visoje Sąjungoje, atžvilgiu.

4. Jeigu per 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų arba neatitiktis nepašalinama, rinkos priežiūros institucijos imasi visų tinkamų laikinųjų priemonių uždrausti arba apriboti gaminio tiekimą jų nacionalinei rinkai, kad gaminys būtų pašalintas iš rinkos arba atšauktas.

   Apie tas priemones jos nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

5. 4 dalyje nurodyta informacija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms perduodama per Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą ir apima visus turimus duomenis, visų pirma reikalavimų neatitinkančiam gaminiui identifikuoti būtinus duomenis, gaminio kilmę, tariamos neatitikties ir faktinės neatitikties pobūdį, nacionalinių priemonių, kurių imtasi, pobūdį bei trukmę ir atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateiktus argumentus. Rinkos priežiūros institucijos taip pat nurodo, ar neatitikties priežastis yra:

   (a) tai, kad gaminys neatitinka reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtame atitinkamame deleguotajame akte, arba

   (b) 34 ir 35 straipsniuose nurodytų darniųjų standartų arba bendrosios specifikacijos, kuriais remiantis daryta atitikties prielaida, trūkumai.

6. Valstybės narės, išskyrus procedūrą pradėjusią valstybę narę, nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie visas priimtas priemones ir pateikia visą turimą papildomą informaciją, susijusią su atitinkamo gaminio neatitiktimi, ir, jei nesutinka su priimta nacionaline priemone, pateikia prieštaravimus.

7. Jeigu per tris mėnesius nuo 4 dalyje nurodytos informacijos gavimo nei jokia valstybė narė, nei Komisija nepateikia prieštaravimo dėl laikinosios priemonės, kurios ėmėsi valstybė narė, ta priemonė laikoma pagrįsta. Siekiant atsižvelgti į atitinkamų gaminių ar reikalavimų ypatumus, priemonėse nurodytas laikotarpis gali būti ilgesnis arba trumpesnis negu trys mėnesiai.

8. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamam gaminiui ar gamintojui būtų taikomos tinkamos ribojamosios priemonės, pavyzdžiui, gaminys būtų nedelsiant pašalintas iš jų rinkos.

64 straipsnis
Sąjungos apsaugos procedūra

1. Jei, užbaigus 63 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytą procedūrą, pateikiami prieštaravimai dėl priemonės, kurios ėmėsi valstybė narė, arba jei Komisija mano, kad nacionalinė priemonė prieštarauja Sąjungos teisės aktams, Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir su atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina tą nacionalinę priemonę. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija įgyvendinimo aktu priima sprendimą, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta, ar ne.

   Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija sprendimą skiria visoms valstybėms narėms ir apie jį nedelsdama praneša joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ar vykdytojams.

Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, visos valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkantis gaminys būtų pašalintas iš jų rinkos, ir atitinkamai informuoja Komisiją.

Jeigu nacionalinė priemonė laikoma nepagrįsta, atitinkama valstybė narė tą priemonę panaikina.

3. Kai atitinkama nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o gaminio neatitikties reikalavimams priežastimi laikomi šio reglamento 34 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų trūkumai, Komisija taiko Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnyje numatytą procedūrą.

4. Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o gaminio neatitiktis siejama su 35 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų trūkumais, Komisija nedelsdama priima įgyvendinimo aktus, kuriais iš dalies keičiamos arba panaikinamos atitinkamos bendrosios specifikacijos.

Pirmoje pastraipoje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

65 straipsnis
Formali neatitiktis

1. Valstybė narė reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas pašalintų neatitiktį, jei yra nustačiusi vieną iš toliau nurodytų faktų:

(a) gaminys CE ženklu paženklintas pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnį arba šio reglamento 39 straipsnį;

(b) gaminys nepaženklintas CE ženklu;

(c) notifikuotosios įstaigos identifikaciniu numeriu paženklinta pažeidžiant 39 straipsnį arba nepaženklinta, nors to reikėjo;

(d) neparengta ES atitikties deklaracija;

(e) ES atitikties deklaracija parengta netinkamai;

(f) techninių dokumentų nėra, jie neišsamūs arba juose yra klaidų;

(g) 21 straipsnio 6 dalyje ar 23 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija nepateikta, neteisinga ar neišsami;

(h) neįvykdytas bet kuris kitas 21 ar 23 straipsnyje arba pagal 4 straipsnį priimtame taikytiname deleguotajame akte numatytas administracinis reikalavimas.

2. Jeigu 1 dalyje nurodyta neatitiktis nepašalinama, atitinkama valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų apribotas ar uždraustas gaminio tiekimas rinkai arba užtikrinta, kad gaminys būtų atšauktas ar pašalintas iš rinkos.

XIII SKYRIUS. DELEGUOTIEJI ĮGALIOJIMAI IR KOMITETO PROCEDŪRA

66 straipsnis
Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Įgaliojimai priimti 4 straipsnyje, 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 11 straipsnio 4 dalyje, 20 straipsnio 3 dalyje ir 61 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šešerių metų laikotarpiui nuo *[vienas mėnuo po šio akto įsigaliojimo]*. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki šešerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnyje, 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 11 straipsnio 4 dalyje, 20 straipsnio 3 dalyje ir 61 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 4 straipsnį, 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 11 straipsnio 4 dalį, 20 straipsnio 3 dalį ir 61 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

67 straipsnis
Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

XIV SKYRIUS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

68 straipsnis
Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios, nustatytos atsižvelgiant į neatitikties laipsnį ir į Sąjungos rinką pateiktų reikalavimų neatitinkančių gaminių skaičių. Valstybės narės ne vėliau kaip iki [*vieni metai nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos*] praneša apie tas nuostatas Komisijai ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

69 straipsnis
Vertinimas

Ne anksčiau kaip [*8 metai po šio reglamento taikymo pradžios dienos*] Komisija atlieka šio reglamento ir jo poveikio vidaus rinkos veikimui ir gaminių aplinkosauginio tvarumo gerinimui vertinimą. Komisija pagrindinių faktų ataskaitą pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui. Valstybės narės teikia Komisijai informaciją, reikalingą tai ataskaitai parengti.

Jei Komisija mano, kad tai tikslinga, kartu su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamos atitinkamos šio reglamento nuostatos.

70 straipsnis
Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Direktyva 2009/125/EB panaikinama.
2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal VIII priede pateiktą atitikties lentelę.
3. Direktyvos 2009/125/EB 1 straipsnio 3 dalis, 2 straipsnis, 3 straipsnio 1 dalis, 4, 5 ir 8 straipsniai, 9 straipsnio 3 dalis, 10 straipsnis ir IV, V bei VI priedai, taikomi [Leidinių biurui: *prašome įrašyti dieną prieš šio reglamento taikymo pradžios datą*], ir toliau taikomi pagal tos direktyvos 15 straipsnį priimtoms įgyvendinimo priemonėms.
4. Pagal Direktyvos 2009/125/EB 15 straipsnį priimtoms įgyvendinimo priemonėms taikomi šio reglamento 3, 33 ir 59–65 straipsniai.
5. Gaminių, pateiktų rinkai arba pradėtų naudoti pagal Direktyvą 2009/125/EB iki deleguotojo akto, priimto pagal šio reglamento 4 straipsnį dėl tų pačių gaminių, taikymo pradžios datos, gamintojas 10 metų nuo paskutinio iš tų gaminių pagaminimo dienos per 10 dienų nuo rinkos priežiūros institucijų arba Komisijos prašymo gavimo dienos pateikia patikrinti elektroninę su atitikties vertinimu ir atitikties deklaracija susijusių dokumentų versiją.

71 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys)

1.3. Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su:

1.4. Tikslas (-ai)

1.4.1. Bendrasis (-ieji) tikslas (-ai)

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-ai)

1.4.3. Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis

1.4.4. Veiklos rezultatų rodikliai

1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai, įskaitant išsamų iniciatyvos įgyvendinimo pradinio etapo tvarkaraštį

1.5.2. Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė (gali būti susijusi su įvairiais veiksniais, pvz., koordinavimo nauda, teisiniu tikrumu, didesniu veiksmingumu ar papildomumu). Šiame punkte „Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė“ – dalyvaujant Sąjungai užtikrinama vertė, papildanti vertę, kuri būtų užtikrinta vien valstybių narių veiksmais.

1.5.3. Panašios patirties išvados

1.5.4. Suderinamumas su daugiamete finansine programa ir galima sinergija su kitomis atitinkamomis priemonėmis

1.5.5. Įvairių turimų finansavimo galimybių vertinimas, įskaitant perskirstymo mastą

1.6. Pasiūlymo (iniciatyvos) trukmė ir finansinis poveikis

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Stebėsenos ir atskaitomybės taisyklės

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema (-os)

2.2.1. Valdymo būdo (-ų), finansavimo įgyvendinimo mechanizmo (-ai), mokėjimo tvarkos ir siūlomos kontrolės sistemos pagrindimas

2.2.2. Informacija apie nustatytą riziką ir jai sumažinti įdiegtą (-as) vidaus kontrolės sistemą (-as)

2.2.3. Kontrolės išlaidų efektyvumo apskaičiavimas ir pagrindimas (kontrolės sąnaudų ir susijusių valdomų lėšų vertės santykis) ir numatomo klaidų rizikos lygio vertinimas (atliekant mokėjimą ir užbaigiant programą)

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

3.2. Numatomas pasiūlymo finansinis poveikis asignavimams

3.2.1. Numatomo poveikio veiklos asignavimams santrauka

3.2.2. Numatomas veiklos asignavimais finansuojamas atliktas darbas

3.2.3. Numatomo poveikio administraciniams asignavimams santrauka

3.2.4. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa

3.2.5. Trečiųjų šalių įnašai

3.3. Numatomas poveikis pajamoms

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma tvarių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema ir panaikinama Direktyva 2009/125/EB

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys)

03 Bendroji rinka

09 Aplinkos ir klimato politika

1.3. Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su:

☐ **nauju veiksmu**

☐ **nauju veiksmu, kai bus įgyvendintas bandomasis projektas ir (arba) atlikti parengiamieji veiksmai**[86]

☑ **esamo veiksmo galiojimo pratęsimu**

☑ **vieno ar daugiau veiksmų sujungimu arba nukreipimu į kitą / naują veiksmą**

1.4. Tikslas (-ai)

1.4.1. Bendrasis (-ieji) tikslas (-ai)

Šio reglamento tikslai – pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti laisvą gaminių, kuriems nustatyti tvarumo reikalavimai, judėjimą vidaus rinkoje.

Tuo tikslu jame numatomas deleguotųjų aktų, kuriuose nustatomi su gaminio patvarumu, galimybe pakartotinai naudoti, naujovinti ir taisyti, susirūpinimą keliančių medžiagų buvimu gaminiuose, gaminių energijos ir išteklių naudojimo efektyvumu, perdirbtomis gaminių dalimis, gaminių perdarymu ir aukštos kokybės perdirbimu, taip pat gaminių anglies dioksido ir aplinkosauginio pėdsakų mažinimu susiję reikalavimai, priėmimas. Jame taip pat numatoma sukurti skaitmeninį gaminio pasą (toliau – gaminio pasas), kad būtų nustatyti privalomi žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijai, ir sukuriama sistema, kuria užkertamas kelias neparduotų vartojimo prekių sunaikinimui.

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-ai)

Atsižvelgiant į bendrąjį tikslą, konkretūs tikslai yra:

- gerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir prieigą prie informacijos apie tvarumą visoje tiekimo grandinėje;
- skatinti tvaresnius gaminius ir verslo modelius, kad būtų pagerintas vertės išlaikymas;
- gerinti tvarių gaminių teisės aktų sistemos taikymą.

1.4.3. Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų padaryti tiksliniams gavėjams (tikslinėms grupėms).

[86] Kaip nurodyta Finansinio reglamento 58 straipsnio 2 dalies a arba b punkte.

Numatomi šio reglamento įgyvendinimo rezultatai ir poveikis:

Kiek tai susiję su gaminių aplinkosauginio tvarumo ir prieigos prie informacijos apie tvarumą visoje tiekimo grandinėje gerinimu

- Didesnis (ne maisto) gaminių, kuriems taikoma direktyva, skaičius
- Gaminiams taikomi reikalavimai, geriau apimantys gaminių vertės grandinę, žiediškumo aspektus ir prieigą prie informacijos apie tvarumą
- Mažesnis poveikis aplinkai, didesnis energijos ir išteklių naudojimo efektyvumas per gaminių gyvavimo ciklą, be kita ko, sprendžiant gaminio naudojimo trukmės ir naudojamų medžiagų klausimus

Kiek tai susiję su paskatomis naudoti tvaresnius gaminius ir verslo modelius

- Didesnės investicijos į tvaresnių gaminių projektavimo, gamybos ir garantinio aptarnavimo paslaugas, dėl kurių jiems tenka didesnė rinkos dalis
- Didesnė perdirbimo, taisymo ir pakartotinio naudojimo sektorių ekonominė vertė

Kiek tai susiję su tvarių gaminių teisės aktų sistemos taikymo gerinimu

- Didesnis gaminių, kuriems taikomi tvarumo reikalavimai, skaičius
- Gaminiams taikomi reikalavimai, geriau apimantys gaminių vertės grandinę, žiediškumo aspektus ir prieigą prie informacijos apie tvarumą
- Mažesnis ES rinkai pateikiamų gaminių tvarumo reikalavimų nesilaikymo lygis

Kalbant apie įmones, vykdančias veiklą įvairiose ES šalyse, tikėtina, kad dėl ES lygmeniu suderintų reikalavimų sumažės bendros reikalavimų laikymosi išlaidos, nes jie pakeis įvairius esamus ar planuojamus nacionalinio lygmens reikalavimus. Taip pat bus tiesioginės naudos įmonių konkurencingumui, įskaitant veiklos perėjimą nuo pirminių žaliavų perdirbimo prie antrinių žaliavų ir nuo gaminių gamybos prie techninės priežiūros, pakartotinio naudojimo, atnaujinimo, taisymo ir naudotų prekių pardavimo, o tai turėtų būti labai naudinga MVĮ, nes jos aktyviau veikia šiuose sektoriuose.

Taip pat tikimasi, kad šis reglamentas pakeis vartotojų elgesį. Juo bus sprendžiama nustatyta problema, kad ekonominės veiklos vykdytojams ir piliečiams vis dar pernelyg sunku nuspręsti pirkti tvarius gaminius, nes trūksta atitinkamos informacijos ir galimybių tai padaryti už prieinamą kainą. Reglamentas paskatins vartotojus pirkti labiau aplinką tausojančius gaminius iš rinkos pašalinant mažiausiai tvarius gaminius (todėl supaprastinant vartotojų pasirinkimą) ir teikiant aiškesnę ir prieinamesnę informaciją, be kita ko, apie kai kurių gaminių veiksmingumo klases ir galbūt susijusias etiketes. Skaitmeniniame gaminio pase bus teikiama dar daugiau informacijos ir su ja bus lengviau susipažinti. Privatūs paslaugų teikėjai galės kurti mobiliąsias programėles ir paslaugas, kurios pagerins vartotojų gebėjimą vertinti ir palyginti gaminius.

Skaitmeninis gaminio pasas taip pat suteiks galimybę rinkos priežiūros institucijoms ir galbūt muitinėms skaitmeniniu būdu susipažinti su atitinkama informacija apie gaminį, taip palengvinant atitikties tikrinimą ir didinant valstybių narių vykdymo užtikrinimo veiksmų veiksmingumą. Tačiau išplėsti ekologinio projektavimo sistemos taikymo sritį su didesniais užmojais dėl tvarumo galima tik tuo atveju, jei

tiek Europos Komisijos, tiek valstybių narių ištekliai bus padidinti iki užmojus atitinkančio lygio.

1.4.4. Veiklos rezultatų rodikliai

Nurodyti pažangos ir laimėjimų stebėsenos rodiklius.

Šio reglamento įgyvendinimui ir poveikiui stebėti bus naudojamas šis pagrindinis rodiklių rinkinys:

Kiek tai susiję su gaminių aplinkosauginio tvarumo ir prieigos prie informacijos apie tvarumą visoje tiekimo grandinėje gerinimu

- Gaminių grupių, kurioms taikomi deleguotieji aktai pagal 5 straipsnį, skaičius
- Apskaičiuotas gamybos vertės grandinių, tiekiančių reglamentuojamus gaminius į ES vidaus rinką, išmetamų teršalų ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekio (įskaitant absorbavimą) pokytis
- Apskaičiuotas atitinkamų į ES vidaus rinką pateiktų arba pradėtų naudoti reglamentuojamų gaminių energijos naudojimo ir vartojimo efektyvumo ir vandens naudojimo ir vartojimo efektyvumo pokytis; išteklių našumas (medžiagų naudojimo efektyvumas)
- Vidutinė atitinkamų reglamentuojamų gaminių naudojimo trukmė dėl 1) jiems būdingo patvarumo, 2) techninės priežiūros, taisymo ir naujovinimo operacijų, kurios buvo jiems atliktos, ir 3) vienas po kito juos naudojusių naudotojų skaičiaus
- Perdirbtų medžiagų po vartojimo indėlis į vidaus rinkos žaliavų paklausą – netauriųjų metalų, svarbiausiųjų žaliavų ir plastikų atveju.
- Žiedinio medžiagų naudojimo lygis. Medžiagos paklausos, tenkinamos antrinėmis žaliavomis, dalis (viso naudojamo medžiagos kiekio proc.)

Kiek tai susiję su paskatomis naudoti tvaresnius gaminius ir verslo modelius

- Pridėtinė vertė ir jos sudedamosios dalys pagal veiklos rūšis
- Žalieji viešieji pirkimai – viešųjų pirkimų procedūrų dalis, viršijanti ES ribines vertes (pagal skaičių ir vertę), į kurias įtraukti aplinkosaugos elementai
- Poveikis vartotojams dėl pasikeitusių gaminių kainų ir jų naudojimo vertės pokyčių
- „Bendrosios investicijos į materialųjį turtą“, „Dirbančių asmenų skaičius“ ir „Pridėtinė vertė veiksnių kainomis“ perdirbimo sektoriuje ir taisymo bei pakartotinio naudojimo sektoriuje.

Kiek tai susiję su tvarių gaminių teisės aktų sistemos taikymo gerinimu

- Nustatytų reikalavimų rūšys, įskaitant nustatytą skaitmeninį gaminio pasą
- Gaminių, kuriems taikomi deleguotieji aktai, neatitikties reikalavimams lygis

1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai, įskaitant išsamų iniciatyvos įgyvendinimo pradinio etapo tvarkaraštį

Pasiūlymas grindžiamas jau esama direktyva ir struktūra, kuri daugiau kaip 15 metų naudojama su energija susijusiems gaminiams reglamentuoti antrinės teisės aktais. Taip pat dauguma šiame reglamente nustatytų priemonių nėra taikomos iš karto – jos turėtų būti taikomos priėmus teisės aktą priimant deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus. Nedelsiant taikomos tik priemonės, susijusios su reikalavimų laikymosi vengimu ir informacijos apie neparduotų vartojimo prekių sunaikinimą atskleidimu.

Priėmus teisės aktą, Komisija priima darbo planą, kuriame pateikiamas orientacinis gaminių grupių, dėl kurių ji ketina priimti deleguotuosius aktus pagal 4 straipsnį, sąrašas. Taip bus perimtas tolesnis darbas pagal esamą direktyvą, kuri bus įtraukta į naująjį reglamentą.

Šiais deleguotaisiais aktais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, taikomi pavienėms gaminių grupėms arba kelioms gaminių grupėms, jei tos gaminių grupės turi panašumų, leidžiančių nustatyti bendrus ekologinio projektavimo reikalavimus. Į šiuos deleguotuosius aktus gali būti įtraukti reikalavimai, taikomi viešosioms sutartims ir skaitmeninių gaminio pasų kūrimui.

Taip pat gali būti priimami deleguotieji aktai dėl draudimo išmesti neparduotus vartojimo gaminius ir dėl patikrų, kurias turi atlikti rinkos priežiūros institucijos, skaičiaus.

Gali būti priimami įgyvendinimo aktai, kuriais nustatoma informacijos apie neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimą atskleidimo forma ir išvardijami gaminiai ar reikalavimai, kuriuos valstybės narės turi laikyti būtiniausiais rinkos priežiūros veiklos prioritetais.

Deleguotieji aktai ir, kai tinkama, įgyvendinimo aktai bus priimami atlikus išsamų poveikio vertinimą ir pasikonsultavus su suinteresuotaisiais subjektais, laikantis Geresnio reglamentavimo gairių.

Deleguotuosius aktus dėl ekologinio projektavimo reikalavimų ir draudimo išmesti neparduotus vartojimo gaminius įgyvendins ekonominės veiklos vykdytojai, visų pirma gamintojai, importuotojai ir platintojai. Pramonė bus paremta parengiant gaires dėl žiedinių verslo modelių, kuriuos rems visos ES centras, padedantis diegti žiedinius verslo modelius ir nukreipiantis informaciją bei paslaugas, įskaitant informuotumo didinimą, bendradarbiavimą, mokymą, keitimąsi geriausia patirtimi ir kt.

1.5.2. Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė (gali būti susijusi su įvairiais veiksniais, pvz., koordinavimo nauda, teisiniu tikrumu, didesniu veiksmingumu ar papildomumu). Šiame punkte „Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė“ – dalyvaujant Sąjungai užtikrinama vertė, papildanti vertę, kuri būtų užtikrinta vien valstybių narių veiksmais.

Priežastys imtis Europos lygmens veiksmų (*ex ante*)

Panašiai kaip esamų ekologinio projektavimo teisės aktų loginis pagrindas, valstybės narės vienos neturėtų galimybės imtis tinkamų priemonių nesukurdamos reikalavimų ekonominės veiklos vykdytojams skirtumų ir kliūčių laisvam gaminių judėjimui, reglamentavimo naštos ir pernelyg didelių išlaidų ekonominės veiklos vykdytojams.

Be to, valstybės narės pačios neišvengiamai sukurtų priemones, kurios skirtųsi ir apsunkintų vartotojų pasirinkimą. Todėl, jei valstybės narės veiktų atskirai, kiltų didelė rizika, kad bus sukurtos skirtingos konkuruojančios sistemos, grindžiamos skirtingais metodais ir požiūriais, visų pirma gaminiams, kuriais prekiaujama visoje vidaus rinkoje, dėl to atsirastų rinkos susiskaidymas ir tikėtina, kad visoje ES bus nevienodas informuotumas ir informacija apie gaminių aplinkosauginį veiksmingumą, o tarpvalstybinę prekybą vykdančios įmonės patirs papildomų išlaidų.

Numatoma sukurti Sąjungos pridėtinė vertė (*ex post*)

Veiksmai Sąjungos lygmeniu yra veiksmingesni nei nacionalinio lygmens veiksmai, nes tik ES veiksmais galima nustatyti suderintus bendrus gaminių reikalavimus ir informacijos apie tvarumo charakteristikas reikalavimus, kuriais užtikrinamas laisvas prekių judėjimas ir sudaromos sąlygos vartotojams gauti aktualią ir patikimą informaciją apie tvarias gaminių charakteristikas ir žiedines savybes bet kurioje valstybėje narėje, kurioje jie perkami. Nustatant bendrus reikalavimus ES lygmeniu gaunama akivaizdi pridėtinė vertė, nes taip bus užtikrinta suderinta ir gerai veikianti vidaus rinka visose valstybėse narėse, taigi ir vienodos sąlygos vidaus rinkoje veikiančioms įmonėms. ES lygmeniu nustačius suderintus minimaliuosius ir informacijos reikalavimus, visose valstybėse narėse bus skatinami tvarūs gaminiai ir žiediniai metodai, sukuriant didesnę ir veiksmingesnę rinką ir taip skatinant pramonę juos plėtoti. Galiausiai vidaus rinkos dydis sudaro kritinę masę, leidžiančią ES skatinti gaminių tvarumą ir daryti įtaką gaminių projektavimui ir vertės grandinės valdymui visame pasaulyje.

1.5.3. Panašios patirties išvados

Sukaupta daug patirties ES lygmeniu reglamentuojant pirma energiją vartojančius, o vėliau – su energija susijusius gaminius. Esamoje Direktyvoje 2009/125, t. y. Ekologinio projektavimo direktyvoje, nustatytos konkretiems gaminiams skirtos priemonės, kurios buvo priimtos. Nauda dokumentuota metinėse ekologinio projektavimo poveikio apskaitos ataskaitose, kuriose daugiausia nurodoma su energija susijusi nauda ir kita nauda, susijusi su išmetamaisiais teršalais ir ištekliais.

Nors atlikus kelis Ekologinio projektavimo direktyvos vertinimus patvirtinta, kad ji yra akivaizdžiai svarbi ir veiksminga kaip reglamentavimo priemonė, iš jų matyti, kad jos įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą galima pagerinti. 2012 m. vertinime, pavyzdžiui, pažymėta, kad, „nors plačiai pripažįstama, kad tvaraus vartojimo bei gamybos ir tvarios pramonės politikos veiksmų plano ir ES efektyvaus išteklių naudojimo politikos energijos vartojimo efektyvumo aspektus galima įgyvendinti Ekologinio projektavimo direktyva ir įgyvendinimo priemonėmis, kai kurių valstybių narių atstovai ir aplinkos apsaugos NVO taip pat teigia, kad dėl to, kad įgyvendinimo priemonės apima nedaug kitų aplinkosaugos aspektų, buvo prarastos tam tikros galimybės“. Taip pat atkreiptas dėmesys į neišnaudotą direktyvos potencialą spręsti klausimus, nesusijusius su energijos vartojimo efektyvumu, ir tame pačiame vertinime padaryta išvada, kad „galbūt būta su energija nesusijusių patobulinimų, į kuriuos nebuvo atsižvelgta dėl gaminio apibrėžtosios srities, politikos pasirinkimų ar pagrindinės techninės analizės“. Nors neabejotinai yra galimybių imtis tolesnių veiksmų, tai visada reikia vertinti atsižvelgiant į turimus išteklius ir sutelkiant dėmesį į didžiausią naudą.

2019 m. kovo mėn. Komisija paskelbė tarnybų darbinį dokumentą dėl tvarių gaminių žiedinėje ekonomikoje, siekiant ES gaminių politikos sistemos indėlio į žiedinę

ekonomiką. Jame nagrinėta, kokiu mastu gaminiams taikoma ES politika prisidedama prie perėjimo prie žiedinės ekonomikos ir ar yra galimybių labiau prisidėti, pavyzdžiui, nuosekliau įgyvendinant politiką, užtikrinant geresnę politikos intervencinių priemonių sinergiją arba geriau įtraukiant gaminius į politikos priemones, ir ypač nuodugniai išnagrinėtas kai kurių konkrečių gaminių grupių klausimas. Jame nustatyta, kad nėra visa apimančios, integruotos ES politikos priemonės, kuri apimtų tvarią visų gaminių gamybą bei vartojimą ir (arba) vartotojams skirtos informacijos apie šiuos gaminius prieinamumą ir patikimumą. Vietoj to jame nustatyta, kad esama įvairių priemonių, kurios, nors ir gali padėti spręsti tam tikrus su gaminių žiediškumu susijusius aspektus, vis dėlto kelia poreikį imtis papildomų darbų. Dokumente taip pat pažymėta, kad tam tikruose labai svarbiuose sektoriuose (pvz., tekstilės ir baldų) nėra priemonių, kuriomis būtų sistemingai siekiama žiediškumo, ir kad ekologinio projektavimo politikos sėkmė skatinant su energija susijusių gaminių žiediškumą dar nebuvo taikoma kituose atitinkamuose sektoriuose.

1.5.4. Suderinamumas su daugiamete finansine programa ir galima sinergija su kitomis atitinkamomis priemonėmis

Europos Sąjunga patvirtino didelio masto ekonomikos gaivinimo planą, grindžiamą sustiprintu ilgalaikiu būsimos daugiametės finansinės programos biudžetu ir nauja ekonomikos gaivinimo priemone „Next Generation EU“.

Ši iniciatyva priklauso **Europos žaliojo kurso**, kuriuo grindžiama ES ekonomikos gaivinimo strategija, sričiai. Žaliajame kurse pripažįstami investavimo į mūsų konkurencingą tvarumą kuriant teisingesnę, žalesnę ir labiau skaitmeninę Europą pranašumai. Tam taip pat reikia įtraukti trečiąsias šalis ir prekybos partnerius siekiant užtikrinti pasaulinių vertės grandinių tvarumą ir užtikrinti, kad išmetamųjų teršalų kiekio mažinimas Europoje prisidėtų prie pasaulinio išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo, o ne skatintų daug anglies dioksido išskiriančią gamybą už Europos ribų. Tai bus naudinga piliečiams, nes jiems bus tiekiami kokybiški gaminiai, kurie būtų veiksmingi ir įperkami, ilgiau tarnautų ir labiau tausotų aplinką.

Iniciatyva patenka į daugiametės finansinės programos 1 išlaidų kategorijos (Bendroji rinka, inovacijos ir skaitmeninė ekonomika) 3 antraštinę dalį (Bendroji rinka) ir 3 išlaidų kategorijos (Gamtos ištekliai ir aplinka) 9 antraštinę dalį (Aplinkos ir klimato politika). Kaip nurodyta toliau, šiam teisės aktui įgyvendinti reikės papildomų žmogiškųjų išteklių ir tam tikrų papildomų išlaidų.

Paramą teiks ir kitos politikos sritys, visų pirma ES finansavimas, skirtas inovacijoms ir investicijoms į įmones. **Europos regioninės plėtros fondas** (pažangiosios specializacijos priemonėmis), **LIFE** ir **„Europos horizontas“** papildys privatųjį inovacijų finansavimą ir rems visą inovacijų ciklą, kad sprendimai pasiektų rinką. Tikimasi, kad iki 2022 m. pabaigos pagal **Skaitmeninės Europos programą** bus pradėti 18 mėnesių trukmės suderinti veiksmai siekiant pateikti pasiūlymus ir susitarti su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais dėl skaitmeninio gaminio paso modelio ir prototipų trijuose sektoriuose, įskaitant tarpsektorinio suderinamumo reikalavimus. **Inovacijų fondas** yra viena didžiausių pasaulyje novatoriškų mažo anglies dioksido kiekio technologijų ir sprendimų finansavimo programų. 2020–2030 m. iš jo bus skirta apie 10 mlrd. EUR parama, kuria siekiama pateikti rinkai pramoninius sprendimus, kuriais siekiama sumažinti Europos priklausomybę nuo iškastinio kuro ir remti jos perėjimą prie neutralaus poveikio klimatui.

1.5.5. Įvairių turimų finansavimo galimybių vertinimas, įskaitant perskirstymo mastą

Poveikis biudžetui daugiausia susijęs su šiais veiksniais:

– 2022–2026 m. reikia peržiūrėti 33 Komisijos reglamentus ir 2022–2023 m. priimti 5 naujus reglamentus pagal esamą Ekologinio projektavimo direktyvą, o to negali atlikti darbuotojai, šiuo metu dirbantys Ekologinio projektavimo direktyvos įgyvendinimo srityje; be to, keturiolika 2021 m. peržiūrėtų Komisijos reglamentų ir toliau daro poveikį darbuotojams atliekant tokias užduotis kaip standartizavimas ir suinteresuotųjų subjektų orientavimas;

– 2024–2027 m. reikia parengti ir priimti iki 18 naujų deleguotųjų aktų; daugiamečio darbo plano įgyvendinimas yra svarbus žingsnis apibrėžiant gaminių grupes ir nustatant jų prioritetus; darome prielaidą, kad 2024 m. bus laipsniškai diegiami 4 gaminiai, 2025 m. – 6, o nuo 2026 m. – po 4 gaminius per metus, kad būtų pasiekti iniciatyvos tikslai, kartu ilgainiui sumažinant išteklių poreikį; 2028–2030 m. taip pat turėtų būti priimta 12 naujų deleguotųjų aktų, kurie turėtų poveikį darbuotojams ir biudžetui 2025–2027 m.;

– parengti įgyvendinimo aktus (vidutiniškai po vieną per metus nuo 2024 m.), kai to reikia siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, pavyzdžiui, dėl rinkos priežiūros, informacijos apie neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimą atskleidimo arba savireguliavimo priemonių pripažinimo, ir

– vykdyti horizontaliąsias užduotis, susijusias su skaitmeniniu gaminio pasu, parama rinkos priežiūrai bei muitiniam tikrinimui ir Europos žiedinio verslo centru, kuris padėtų ekonominės veiklos vykdytojams keistis patirtimi integruojant žiediškumą į gaminių projektavimą ir gamybą.

Siekiant peržiūrėti esamus reglamentus, remiantis patirtimi pagrįstai apskaičiuota, kad vienam gaminiui aprėpti vidutiniškai reikia maždaug 0,5 etato ekvivalento (+ asistentų pagalbos), įskaitant standartizacijos darbą, bet neįtraukiant su peržiūra susijusio techninio vertinimo – šios paslaugos užsakomos. Šiuo metu 3 generaliniuose direktoratuose ekologiniam projektavimui skirtų 11,5 etato ekvivalentų nepakanka teisiniams įsipareigojimams įvykdyti. Be tyrimų perkėlimo ir užsakomųjų paslaugų, prašoma papildomų išteklių, t. y. 13 etato ekvivalentų 2022 m., 24 etato ekvivalentų 2023 m., vėliau 2027 m. laipsniškai sumažinant šį skaičių iki 19 etato ekvivalentų.

Kalbant apie naujas gaminių grupes pagal Tvarių gaminių iniciatyvą, atlikus naujų reikalavimų ir vertinimo užduočių analizę apskaičiuota, kad vienam naujam gaminiui tenka apie 0,9 etato ekvivalento (+ asistentų pagalba). Atlikus poveikio vertinimą apskaičiuota, kad į Tvarių gaminių iniciatyvą turėtų būti įtraukta apie 30 naujų gaminių grupių arba horizontaliųjų priemonių. Dėl to apskaičiuota, kad 2023 m. reikės 16 etato ekvivalentų, o 2027 m. šis skaičius palaipsniui padidės iki 28,5 etato ekvivalentų, be to, bus perskirstyta 8,5 etato ekvivalentų, šiuo metu skirtų iniciatyvos parengimui ar kitoms užduotims 3 vadovaujančiuose generaliniuose direktoratuose atlikti. Toliau esančioje lentelėje pateikiami kiekvienų metų papildomų poreikių įverčiai.

	2022 m.	2023 m.	2024 m.	2025 m.	2026 m.	2027 m. ir

						paskesni metai.
Esamų gaminių ekologinis projektavimas, įskaitant	13	24	23	21	20	19
GROW GD	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
ENV GD	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
ENER GD	4,5	12	12	12	12	12
Tvarių gaminių iniciatyva naujiems gaminiams, įskaitant	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
GROW GD	0	7	10	11	12	13,5
ENV GD	0	7	10	11	12	13,5
ENER GD	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Skaitmeninis gaminio pasas, įskaitant	0,5	2	2	2	2	2
GROW GD	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
ENV GD	0,5	1	1	1	1	1
ENER GD	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Parama rinkos priežiūrai, įskaitant	0,5	0,5	2	2	2	2
GROW GD	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
ENV GD	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
ENER GD	0,5	0,5	1	1	1	1
Parama muitiniam tikrinimui (TAXUD GD)	0	1,5	2	2	2	2
Žiedinių verslo modelių centras (GROW GD)	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Iš viso	14	44	51	51	52	54

Poveikio vertinimo ataskaitoje numatyta skirtinga administracinė struktūra naujajai teisės aktų sistemai įgyvendinti.

Viena iš galimybių būtų įsteigti Tvarių gaminių centrą Europos Komisijoje. Skirtumas būtų tas, kad tvarių gaminių politikai skirti darbuotojai dirbs virtualiame „tvarių gaminių centre“ Europos Komisijoje. Nors Europos Komisijos darbuotojai liktų savo generaliniame direktorate, jie taip pat priklausytų nuolatiniam centrui ir (arba) specialios paskirties darbo grupei, kuri būtų bendrai koordinuojama užtikrinant dalijimąsi žiniomis ir būtų atsakinga už horizontaliąsias užduotis. Ši galimybė taip pat galėtų būti pagrįsta ir visapusiškai integruota pasitelkiant JRC, kuris jau prisideda prie ekologinio projektavimo parengiamųjų tyrimų ir horizontaliojo ir (arba) metodologinio darbo, susijusio su vartojimo pėdsaku, žiedinės ekonomikos strategijomis ir anglies dioksido bei aplinkosauginiu pėdsaku, techninę patirtį. Šia patirtimi ir ekspertinėmis žiniomis JRC gali naudotis vykdydamas Tvarių gaminių centro funkcijas. JRC prisidėtų prie metodikos ir duomenų nuoseklumo mokslinio ir techninio aspekto, išbandydamas gaminiams taikomus naujų rūšių reikalavimus, ir prie gaminių prioritetų nustatymo. Šioje finansinėje pažymoje ši galimybė nebuvo laikoma iš esmės besiskiriančia nuo dabartinės padėties, kiek tai susiję su reikiamais ištekliais.

Šios finansinės pažymos įverčiai parengti atsižvelgiant į dabartinę padėtį, kompetenciją dalijantis 3 generaliniams direktoratams ir sutelkiant papildomus darbuotojus bei finansinius išteklius, atsižvelgiant į gaminių grupių skaičiaus padidėjimą ir papildomus reikalavimus. Kalbant apie galimas užsakomąsias paslaugas, šiuo metu jau nemažai naudojamasi išorės parama rengiant reglamentavimo priemones (parengiamuosius ir peržiūros tyrimus) ir remiant poveikio vertinimus. Numatyta papildoma išorės parama Žiedinio verslo centrui ir paramai rinkos priežiūros institucijoms, tačiau papildomų (vidaus) darbuotojų poreikis pagrindinėms teisės aktų įgyvendinimo užduotims, kurių negalima perduoti išorės subjektams, vykdyti dėl to nesikeičia.

Papildomų išteklių taip pat reikia siekiant padėti muitinės sistemai užtikrinti naujų reikalavimų, taikomų importuojamiems gaminiams, vykdymą. Tai apima iniciatyvos poveikio TAXUD IT ekosistemai, visų pirma vieno langelio sistemai, analizę; veiklos scenarijų, veiklos procesų modeliavimą, koordinavimą su valstybių narių muitinėmis, pasirengimą projektavimui ir įgyvendinimui, paramą atitikties bandymui ir diegimui, techninę priežiūrą, muitinės verslo grupių veiklą, dalyvavimą MASP-C ir ECCG posėdžiuose.

Vertinant šioje finansinėje pažymoje nurodytus papildomus išteklius, buvo kruopščiai įvertintas galimas darbuotojų perskirstymas kiekviename generaliniame direktorate, neapsiribojant darbuotojų, jau dirbančių ekologinio projektavimo įgyvendinimo ir pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto rengimo srityje, perskirstymu. Retos galimybės arba perskirstymas buvo įtraukti į įverčius. Kalbant apie reikalingų žmogiškųjų išteklių rūšį, didelės dalies prašoma kaip sutartininkų, ypač pirmaisiais laikotarpio metais, o nuo 2023 m. prašoma 3 papildomų deleguotųjų ekspertų, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos palaipsniui įgyti nuolatinių darbuotojų – nuo 26,5 etato ekvivalentų 2023 m. iki 45 etato ekvivalentų 2027 m. Vis dėlto reikia nuolatinių darbuotojų, kurie koordinuotų sprendimų priėmimo procedūras, atstovautų institucijai ir užtikrintų sutarčių valdymą. Tai būtų 87 proc. AD ir 13 proc. AST.

Kalbant apie administracines išlaidas, išskyrus personalą, skaičiavimo pagrindas, atspindintis padvigubėjusį gaminių, kuriems taikomas šis reglamentas, skaičių, yra toks:

– komandiruočių išlaidos apskaičiuotos remiantis dabartiniais biudžetais (neatsižvelgiant į sanitarinės krizės poveikį) ir padvigubėjimu 2024–2027 m., tai atitinka taikymo srities išplėtimą ir poreikį naują sistemą pristatyti ir paaiškinti suinteresuotiesiems subjektams;

– Ekologinio projektavimo forumo posėdžių išlaidos pagrįstos dabartinėmis ENER GD išlaidomis, o posėdžių dažnumas padidėjo nuo vidutiniškai 6 iki 9 per metus, nes padidėja gaminių, kuriems taikomas reglamentas, skaičius;

– ekspertų grupių išlaidos grindžiamos dabartinėmis išlaidomis, susijusiomis su Ekologinio projektavimo komitetu, taip pat dažniau rengiant posėdžius, o komiteto posėdžių išlaidos, susijusios su įgyvendinimo aktais, buvo apskaičiuotos remiantis lygiavertėmis išlaidomis ENV GD 2024–2026 m. laikotarpiu, kai turėtų būti rengiami įgyvendinimo aktai.

Kalbant apie veiklos išlaidas, išlaikytos šios prielaidos:

– kiekvienos peržiūros atveju – pagalbinis tyrimas, kurio išlaidos sudaro 300 000 EUR, remiantis dabartinėmis išlaidomis pagal Ekologinio projektavimo direktyvą; dėl kiekvieno naujo gaminio – 400 000 EUR vertės pagalbinis tyrimas, kuris, kaip manoma, bus sudėtingesnis už dabartinius parengiamuosius tyrimus pagal Ekologinio projektavimo direktyvą, ir prireikus papildomos 800 000 EUR išlaidos gaminio aplinkosauginio pėdsako kategorijos taisyklėms parengti, kurios, kaip tikimasi, bus taikomos pusei naujų gaminių – peržiūros ir parengiamųjų tyrimų laikas grindžiamas tomis pačiomis hipotezėmis, kaip ir darbuotojų atveju, tačiau atitinkamas biudžetas skiriamas likus dvejiems metams iki numatytos priėmimo datos;

– apskaičiuota, kad horizontalieji tyrimai, pvz., dėl metodikos, darbo plano, rinkos priežiūros, 2022–2024 m. kasmet kainuos apie 1 mln. EUR, juos pasidalijant GROW GD ir ENV GD;

– koordinuojant GROW GD, reikės atlikti tyrimus, skirtus skaitmeniniam gaminio pasui parengti: 3 pagalbiniai tyrimai ir IT plėtra, susiję su duomenų saitais, prieigos teisėmis ir saugumu, duomenų valdymu ir registru: 2022–2024 m. – 1 mln. EUR; numatoma, kad gaminio pasų registro techninė priežiūra 2025–2026 m. sudarys 0,1 mln. EUR; rengiant skaitmeninį gaminio pasą taip pat gali reikėti IT plėtros veiksmų tobulinant SCIP labai didelį susirūpinimą keliančių medžiagų duomenų bazę, tačiau rengiant šią finansinę pažymą tikslus to įvertinimas dar nėra atliktas; IT plėtojimui ir viešiesiems pirkimams iš anksto turės pritarti Europos Komisijos informacinių technologijų ir kibernetinio saugumo valdyba;

– apskaičiuota, kad administracinė ir techninė parama Žiedinio verslo modelių centrui 2024–2027 m. sudarys 0,5 mln. EUR pagal GROW GD biudžeto eilutę;

– parama rinkos priežiūrai ir muitinėms bus teikiama ne tik kaip gairės ir įgyvendinimo aktai (įtraukti į horizontaliuosius tyrimus), bet ir kaip projektai, pvz., mokymai, techninė parama bendradarbiavimui, parama bendriems atitikties bandymams; biudžetas, didėjantis nuo 3 mln. EUR 2024 m. iki 9 mln. EUR 2027 m., paskirstytas 3 vadovaujantiems generaliniams direktoratams, 2024–2027 m. kasmet turėtų būti skiriamas 3–10 projektų;

– dėl naujų gaminiams taikomų reikalavimų taip pat gali reikėti tobulinti TAXUD GD ES muitinės vieno langelio sistemos CERTEX veiklą, kuriai 2023–2027 m. iš viso reikės 1,25 mln. EUR, o nuo veiklos pradžios – 160 000 EUR metinio priežiūros mokesčio. IT plėtojimui ir viešiesiems pirkimams iš anksto turės pritarti Europos Komisijos informacinių technologijų ir kibernetinio saugumo valdyba.
Kai kuriose iš šių veiklos sričių JRC ekspertinės žinios bus pasitelktos per paslaugų susitarimus, neviršijant šioje finansinėje pažymoje nurodytų įverčių ir finansinių paketų.

1.6. Pasiūlymo (iniciatyvos) trukmė ir finansinis poveikis

☐ **trukmė ribota**

– galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD],

– įsipareigojimų asignavimų finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM, o mokėjimų asignavimų – nuo MMMM iki MMMM;

☑ **trukmė neribota**

– įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo 2022 iki 2027 m.,

– vėliau – visuotinis taikymas.

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)[87]

☑ **Tiesioginis valdymas**, vykdomas Komisijos

☑ padalinių, įskaitant Sąjungos delegacijų darbuotojus;

☐ vykdomųjų įstaigų.

☐ **Pasidalijamasis valdymas** kartu su valstybėmis narėmis

☐ **Netiesioginis valdymas**, biudžeto įgyvendinimo užduotis pavedant:

☐ trečiosioms valstybėms arba jų paskirtoms įstaigoms;

☐ tarptautinėms organizacijoms ir jų agentūroms (nurodyti);

☐ EIB arba Europos investicijų fondui;

☐ įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 70 ir 71 straipsniuose;

☐ viešosios teisės subjektams;

☐ įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja privatinė teisė ir kurioms pavesta teikti viešąsias paslaugas, tiek, kiek joms užtikrinamos pakankamos finansinės garantijos;

☐ įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja valstybės narės privatinė teisė, kurioms pavesta įgyvendinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę ir kurioms užtikrinamos pakankamos finansinės garantijos;;

☐ atitinkamame pagrindiniame akte nurodytiems asmenims, kuriems pavesta vykdyti konkrečius veiksmus BUSP srityje pagal ES sutarties V antraštinę dalį.

Jei nurodomas daugiau kaip vienas valdymo būdas, išsamią informaciją pateikti šio punkto pastabų skiltyje.

Pastabos

[87] Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje „BudgWeb“ https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Stebėsenos ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Šioje teisės akto pasiūlymo finansinėje pažymoje nurodomos personalo išlaidos, viešieji pirkimai ir galbūt administracinės priemonės. Šios rūšies išlaidoms taikomos standartinės taisyklės.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema (-os)

2.2.1. Valdymo būdo (-ų), finansavimo įgyvendinimo mechanizmo (-ai), mokėjimo tvarkos ir siūlomos kontrolės sistemos pagrindimas

Iniciatyvos valdymo būdas yra tiesioginis Komisijos vykdomas valdymas. Komisijai padės ekspertų grupė, kurią sudarys valstybių narių atstovai ir suinteresuotieji subjektai: Ekologinio projektavimo forumas. Komisijai taip pat padės komitetas.

Apskritai iniciatyvai reikalingos personalo išlaidos, viešieji pirkimai ir galbūt administracinės priemonės. Šios rūšies išlaidoms taikomos standartinės taisyklės.

2.2.2. Informacija apie nustatytą riziką ir jai sumažinti įdiegtą (-as) vidaus kontrolės sistemą (-as)

Apskritai iniciatyvai reikalingos personalo išlaidos, viešieji pirkimai ir galbūt administracinės priemonės. Šios rūšies išlaidoms taikomos standartinės taisyklės.

Daugumai iniciatyvos aspektų taikomos standartinės techninės paramos pirkimo procedūros, įtraukiant suinteresuotuosius subjektus ir priimant antrinės teisės aktus. Pagrindinė rizika, kuri jau buvo nustatyta anksčiau, yra nepakankami žmogiškieji ištekliai darbo planams įgyvendinti. Taip pat kyla pavojus, kad priimti gaminius reglamentuojantys teisės aktai gali būti ginčijami teisme.

Naujų pavojų gali kilti dėl naujų iniciatyvos sistemos aspektų, įskaitant skaitmeninio gaminio paso sukūrimą ir veikimą, taip pat dėl reikalavimų, tiesiogiai ar netiesiogiai veikiančių tiekimo grandines už ES ribų.

2.2.3. Kontrolės išlaidų efektyvumo apskaičiavimas ir pagrindimas (kontrolės sąnaudų ir susijusių valdomų lėšų vertės santykis) ir numatomo klaidų rizikos lygio vertinimas (atliekant mokėjimą ir užbaigiant programą)

Apskritai iniciatyvai reikalingos personalo išlaidos, viešieji pirkimai ir galbūt administracinės priemonės. Šios rūšies išlaidoms taikomos standartinės taisyklės.

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones, pvz., išdėstytas Kovos su sukčiavimu strategijoje.

Apskritai iniciatyvai reikalingos personalo išlaidos, viešieji pirkimai ir galbūt administracinės priemonės. Šios rūšies išlaidoms taikomos standartinės taisyklės.

Pagrindinė sukčiavimo rizika yra susijusi su tuo, kad ekonominės veiklos vykdytojai gali sąmoningai apeiti gaminiams keliamus reikalavimus. Siekiant užkirsti tam kelią, reikia stiprinti rinkos priežiūros veiklą ir muitinį tikrinimą.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris	DA / NDA[88]	ELPA šalių[89]	valstybių kandidačių [90]	trečiųjų valstybių	pagal Finansinio reglamento 21 straipsnio 2 dalies b punktą
	[XX.YY.YY.YY]	DA / NDA	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE
1	03.02.01.01 – Prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimas ir vystymas	DA	TAIP	NE[91]	NE[6]	NE
3	09.02.02 – LIFE Žiedinė ekonomika ir gyvenimo kokybė	DA	TAIP	TAIP	TAIP	NE
3	09.02.04 – LIFE Perėjimas prie švarios energijos	DA	TAIP	TAIP	TAIP	NE

- Prašomos sukurti naujos biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Įnašo rūšis	Įnašas			
	Numeris	DA / NDA	ELPA šalių	valstybių kandidačių	trečiųjų valstybių	pagal Finansinio reglamento 21 straipsnio 2 dalies b punktą
	[XX.YY.YY.YY]		TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE

88 DA – diferencijuotieji asignavimai, NDA – nediferencijuotieji asignavimai.
89 ELPA: Europos laisvosios prekybos asociacija.
90 Valstybių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių kandidačių.
91 Vyksta derybos dėl šalių kandidačių ir trečiųjų šalių prisijungimo prie Bendrosios rinkos programos.

3.2. Numatomas pasiūlymo finansinis poveikis asignavimams

3.2.1. Numatomo poveikio veiklos asignavimams santrauka

- ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami
- ☑ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Numeris	1 išlaidų kategorija (Bendroji rinka, inovacijos ir skaitmeninė ekonomika)

GD: GROW			**2022** metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	Po 2027 m.	**IŠ VISO**
• Veiklos asignavimai										
biudžeto eilutė[92] 03.02.01.01 – Prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimas ir vystymas	Įsipareigojimai	1a	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Mokėjimai	2a	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Biudžeto eilutė	Įsipareigojimai	1b								
	Mokėjimai	2b								
Administracinio pobūdžio asignavimai, finansuojami iš konkrečių programų rinkinio lėšų[93]										
Biudžeto eilutė		3								
IŠ VISO asignavimų	Įsipareigojimai	= 1a + 1b + 3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338

92 Pagal oficialią biudžeto nomenklatūrą.

93 Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

GROW **GD**	Mokėjimai	= 2a + 2b +3	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

• IŠ VISO veiklos asignavimų	Įsipareigojimai	4	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Mokėjimai	5	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų iš konkrečių programų paketo lėšų		6								
IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos **1 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ**	Įsipareigojimai	= 4 + 6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Mokėjimai	= 5 + 6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Numeris	3 išlaidų kategorija (Gamtos ištekliai ir aplinka)

GD: ENV			**2022** metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	Po 2027 m.	**IŠ VISO**
• Veiklos asignavimai										
Biudžeto eilutė[94] 09.02.02 – LIFE Žiedinė ekonomika ir gyvenimo kokybė	Įsipareigojimai	1a	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Mokėjimai	2a	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444

94 Pagal oficialią biudžeto nomenklatūrą.

Biudžeto eilutė 09.02.02 – LIFE Žiedinė ekonomika ir gyvenimo kokybė[95]	Įsipareigojimai	1b	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Mokėjimai	2b	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250
Administracinio pobūdžio asignavimai, finansuojami iš konkrečių programų rinkinio lėšų[96]										
Biudžeto eilutė		3								
IŠ VISO asignavimų ENV **GD**	Įsipareigojimai	= 1a + 1b + 3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Mokėjimai	= 2a + 2b +3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

GD: ENER			**2022** metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	Po 2027 m.	**IŠ VISO**
• Veiklos asignavimai										
biudžeto eilutė[97] 09.02.04 – LIFE Perėjimas prie švarios energijos	Įsipareigojimai	1a	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Mokėjimai	2a	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Biudžeto eilutė	Įsipareigojimai	1b								

95 Pasiūlyme numatyti IT pokyčiai ES muitinės vieno langelio aplinkoje, siekiant palengvinti importuojamų gaminių reikalavimų vykdymo užtikrinimą ir užtikrinti suderinamumą su skaitmeniniu gaminio pasu. Tokiam darbui reikės finansinių išteklių TAXUD GD. Šiuo metu tokiam darbui reikiamų išteklių kiekis negali būti tiksliai nustatytas, tačiau manoma, kad tam gali prireikti ne daugiau kaip 1,250 mln. EUR biudžeto per 2024–2027 m. laikotarpį, o priežiūros mokestis – 0,160 mln. EUR. vėliau kasmet. IT plėtojimui ir viešiesiems pirkimams iš anksto turės pritarti Europos Komisijos informacinių technologijų ir kibernetinio saugumo valdyba.

96 Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

97 Pagal oficialią biudžeto nomenklatūrą.

	Mokėjimai	2b								
Administracinio pobūdžio asignavimai, finansuojami iš konkrečių programų rinkinio lėšų[98]										
Biudžeto eilutė		3								
IŠ VISO asignavimų ENER GD	Įsipareigojimai	= 1a + 1b + 3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Mokėjimai	= 2a + 2b +3	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• IŠ VISO veiklos asignavimų	Įsipareigojimai	4	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Mokėjimai	5	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų iš konkrečių programų paketo lėšų		6								
IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos **3 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ**	Įsipareigojimai	= 4 + 6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Mokėjimai	= 5 + 6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

Jei pasiūlymas (iniciatyva) daro poveikį kelioms veiklos išlaidų kategorijoms, pakartokite pirmiau pateiktą dalį:

• IŠ VISO veiklos asignavimų (visose	Įsipareigojimai	4	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250

[98] Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

veiklos išlaidų kategorijose)	Mokėjimai	5	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų iš konkrečių programų paketo lėšų (visose veiklos išlaidų kategorijose)		6								
Iš VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos **1–6 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS** (Orientacinė suma)	Įsipareigojimai	= 4 + 6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Mokėjimai	= 5 + 6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	**7**	„Administracinės išlaidos“

Šią dalį pildyti naudojant administracinio pobūdžio biudžeto duomenų lentelę, kuri pirmiausia bus pateikta finansinės teisės akto pasiūlymo pažymos priede (Vidaus taisyklių V priedas) ir įkelta į DECIDE tarnybų tarpusavio konsultacijoms.

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2022 metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	**IŠ VISO**
GD: GROW								
• Žmogiškieji ištekliai		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Kitos administracinės išlaidos		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
IŠ VISO GROW **GD**	Asignavimai	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		2022 metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	**IŠ VISO**
GD: ENV								
• Žmogiškieji ištekliai		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Kitos administracinės išlaidos		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
IŠ VISO ENV **GD**	Asignavimai	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		2022 metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	**IŠ VISO**
GD: ENER								
• Žmogiškieji ištekliai		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639
• Kitos administracinės išlaidos		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390

IŠ VISO ENER **GD**	Asignavimai	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		2022 metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	**IŠ VISO**
GD: TAXUD								
• Žmogiškieji ištekliai		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Kitos administracinės išlaidos		0	0	0	0	0	0	0
IŠ VISO TAXUD **GD**	Asignavimai	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos **7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ**	(Iš viso įsipareigojimų = Iš viso mokėjimų)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2022 metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	Po 2027 m.	**IŠ VISO**
Iš VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos **1–7 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS**	Įsipareigojimai	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Mokėjimai	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Numatomas veiklos asignavimais finansuojamas atliktas darbas

Konkretieji tikslai:
Nr. 1: gerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir prieigą prie informacijos apie tvarumą visoje tiekimo grandinėje

Nr. 2: skatinti tvaresnius gaminius ir verslo modelius, kad būtų pagerintas vertės išlaikymas;
Nr. 3: gerinti tvarių gaminių teisės aktų sistemos taikymą

Įsipareigojimų asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Nurodyti tikslus ir atliktus darbus ⇩			**2022** metai		**2023** metai		**2024** metai		**2025** metai		**2026** metai		**2027 ir paskesni** metai		**IŠ VISO**	
	ATLIKTI DARBAI															
	Rūšis[99]	Vidutinės sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos
1 KONKRETUS TIKSLAS[100]			Gerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir prieigą prie informacijos apie tvarumą visoje tiekimo grandinėje													
- Rezultatas	Deleguotieji aktai (peržiūros)	0,300	-		-		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900
- Rezultatas	Deleguotieji aktai	0,800	-		-		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
- Rezultatas	Įgyvendinimo aktai (rinkos priežiūra, neparduotos prekės)	1,000	-		-		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000
1 konkretaus tikslo tarpinė suma			-		-		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700
2 KONKRETUS TIKSLAS			skatinti tvaresnius gaminius ir verslo modelius, kad būtų pagerintas vertės išlaikymas;													

99 Rezultatai – tai būsimi produktai ir paslaugos (pvz., finansuota studentų mainų, nutiesta kelių kilometrų ir kt.).

100 Kaip apibūdinta 1.4.2 skirsnyje „Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ...“.

- Rezultatas	Parama Žiedinio verslo centrui[101]	0,500 per metus	-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
2 konkretaus tikslo tarpinė suma			-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
3 KONKRETUS TIKSLAS			Gerinti tvarių gaminių teisės aktų sistemos taikymą													
- Rezultatas	Projektai, kuriais remiama rinkos priežiūra	1,000 vienam projektui	-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
3 konkretaus tikslo tarpinė suma			-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
IŠ VISO			-	-	-	-	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Europos žiedinio verslo centras turėtų remti ekonominės veiklos vykdytojų keitimąsi patirtimi integruojant žiediškumą į gaminių projektavimą ir gamybą.

3.2.3. Numatomo poveikio administraciniams asignavimams santrauka

- ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimų nenaudojama
- ☑ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2022 metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027** metai	**IŠ VISO**
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA							
Žmogiškieji ištekliai	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Kitos administracinės išlaidos	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621
Neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ [102]							
Žmogiškieji ištekliai							
Kitos administracinio pobūdžio išlaidos							
Tarpinė suma, neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ							
IŠ VISO	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Žmogiškųjų išteklių ir kitų administracinio pobūdžio išlaidų asignavimų poreikiai bus tenkinami iš GD asignavimų, jau paskirtų priemonei valdyti ir (arba) perskirstytų generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

[102] Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

3.2.3.1. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

- ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškųjų išteklių nenaudojama.
- ☑ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

Sąmatą surašyti etatų vienetais

	2022 metai	**2023** metai	**2024** metai	**2025** metai	**2026** metai	**2027 ir paskesni** metai
•Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)						
20 01 02 01 (Komisijos būstinė ir atstovybės)	8	28,5	38	42	44	45
įskaitant GROW GD	0	7	11	13	14	15
ENV GD	4	9	12	14	15	15
ENER GD	4	11	13	13	13	13
TAXUD GD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (Delegacijos)						
01 01 01 01 (Netiesioginiai moksliniai tyrimai)						
01 01 01 11 (Tiesioginiai moksliniai tyrimai)						
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)						
• Išorės darbuotojai (etatų vienetais): (etatų vienetais)[103]						
20 02 01 (AC, END, INT iš bendrojo biudžeto)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
įskaitant GROW GD	4,5	7,5	7	5	4	3,5
ENV GD	0,5	4	4	2	2	3,5
ENER GD	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (AC, AL, END, INT ir JPD delegacijose)						
XX 01 xx **yy zz** [104] - būstinėje						
XX 01 xx **yy zz** [104] - delegacijose						
01 01 01 02 (AC, END, INT – netiesioginiai moksliniai tyrimai)						
01 01 01 12 (AC, END, INT – tiesioginiai moksliniai tyrimai)						
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)						
IŠ VISO	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX yra atitinkama politikos sritis arba biudžeto antraštinė dalis.

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingiems GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Vykdytinų užduočių aprašymas:

103 AC – sutartininkas, LA – vietinis darbuotojas, SNE – deleguotasis nacionalinis ekspertas, INT – per agentūrą įdarbintas darbuotojas, JES – jaunesnysis delegacijos specialistas.

104 Neviršijant viršutinės ribos, nustatytos išorės darbuotojams, finansuojamiems iš veiklos asignavimų (buvusių BA eilučių).

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	Referentai: Išorės sutarčių rengimas, siekiant remti parengiamuosius tyrimus, poveikio vertinimą, darniųjų standartų vertinimą (techninė užduotis arba AA, vertinimas, stebėsena) Parengiamųjų, peržiūros tyrimų ar kitų tyrimų priežiūra rengiant darbo planą, įgyvendinimo aktus, deleguotuosius aktus Konsultacijos su Ekologinio projektavimo forumu, konsultacijos su PPO, vidaus priėmimo procedūra Tolesni veiksmai, susiję su deleguotaisiais aktais, įskaitant standartizacijos įgaliojimus, darniųjų standartų stebėseną ir paskelbimą Gairės pramonei dėl įgyvendinimo ir rinkos priežiūros institucijoms dėl priežiūros veiklos Prisidėjimas prie horizontaliųjų užduočių, įskaitant rezultatų vertinimą, teisės aktų pristatymą suinteresuotiesiems subjektams, informacinių pranešimų rengimą, korespondenciją... Padėjėjai: Posėdžių organizavimas (darbotvarkės, kvietimai, tolesnė administracinė veikla, protokolai, ekspertų grupių registras) Sprendimų priėmimo procedūros („Decide“ įrašai, kvietimai teikti įrodymus, komitetai, dokumentų rengimas, įskaitant teisinį redagavimą, prašymai atlikti vertimą raštu ir paskelbti) Finansinės procedūros (valdymo plano, kvietimų teikti pasiūlymus, paslaugų užsakymų arba AA rengimas, vertinimai, prašymai dėl įsipareigojimų ir mokėjimų, ataskaitų teikimas)
Išorės darbuotojai	Parengiamųjų, peržiūros tyrimų ar kitų tyrimų priežiūra rengiant darbo planą, įgyvendinimo aktus, deleguotuosius aktus Konsultacijos su Ekologinio projektavimo forumu, konsultacijos su PPO Tolesni veiksmai, susiję su deleguotaisiais aktais, įskaitant standartizacijos įgaliojimus, darniųjų standartų stebėseną ir paskelbimą Gairės pramonei dėl įgyvendinimo ir rinkos priežiūros institucijoms dėl priežiūros veiklos Prisidėjimas prie horizontaliųjų užduočių, įskaitant rezultatų vertinimą, teisės aktų pristatymą suinteresuotiesiems subjektams,

	korespondenciją...

3.2.4. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa

Pasiūlyme (iniciatyvoje):

- ☑ Galima visiškai finansuoti perskirstant asignavimą atitinkamoje daugiametės finansinės programos (DFP) išlaidų kategorijoje.

Tyrimai, viešieji pirkimai arba projektai, kuriais remiamas teisės akto įgyvendinimas, bus finansuojami pagal esamas programas ir esamus biudžeto paketus, kuriais remiamas politikos įgyvendinimas pagal DFP 1 ir 3 išlaidų kategorijas. Perprogramuoti nereikia. Biudžeto poreikiai bus įtraukti į metinius valdymo planus ir bus tenkinami laikantis standartinių procedūrų. Susijusios biudžeto eilutės yra tos biudžeto eilutės, kuriomis remiamas Ekologinio projektavimo direktyvos įgyvendinimas atitinkamuose GD: 03.02.01.01 – Prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimas ir vystymas GROW GD 09.02.02 – LIFE Žiedinė ekonomika ir gyvenimo kokybė ENV GD 09.02.04 – LIFE Perėjimas prie švarios energijos ENER GD

- ☐ Reikia panaudoti nepaskirstytą maržą pagal atitinkamą DFP išlaidų kategoriją ir (arba) specialias priemones, kaip apibrėžta DFP reglamente.

Paaiškinti, ką reikia atlikti, ir nurodyti atitinkamas išlaidų kategorijas, biudžeto eilutes bei sumas ir pasiūlytas naudoti priemones.

- ☐ Reikia persvarstyti DFP.

Paaiškinti, ką reikia atlikti, ir nurodyti atitinkamas išlaidų kategorijas, biudžeto eilutes ir sumas.

3.2.5. Trečiųjų šalių įnašai

Pasiūlyme (iniciatyvoje):

- ☑ nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo
- ☐ numatytas trečiųjų šalių bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	Metai **N**[105]	**N + 1** metai	**N + 2** metai	**N + 3** metai	Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)			Iš viso
Nurodyti bendrą finansavimą teikiančią įstaigą								
IŠ VISO bendrai finansuojamų asignavimų								

105 N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai. Pakeiskite „N“ numatomais pirmaisiais įgyvendinimo metais (pavyzdžiui, 2021 m.). Atitinkamai pakeiskite vėlesnius metus.

3.3. Numatomas poveikis pajamoms

- ☑ Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio pajamoms.
- ☐ Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį:
  - ☐ nuosaviems ištekliams
  - ☐ kitoms pajamoms
  - nurodyti, jei pajamos priskirtos išlaidų eilutėms ☐

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto pajamų eilutė:	Einamųjų finansinių metų asignavimai	Pasiūlymo (iniciatyvos) poveikis[106]						
		N metai	**N + 1** metai	**N + 2** metai	**N + 3** metai	Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)		
……. straipsnis								

Asignuotųjų pajamų atveju nurodyti biudžeto išlaidų eilutę (-es), kuriai (-oms) daromas poveikis.

Kitos pastabos (pvz., poveikio pajamoms apskaičiavimo metodas (formulė) arba kita informacija).

[106] Tradiciniai nuosavi ištekliai (muitai, cukraus mokesčiai) turi būti nurodomi grynosiomis sumomis, t. y. iš bendros sumos atskaičius 20 proc. surinkimo sąnaudų.